மகாமகோபாத்யாய,
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்துச்

சுன்னாகத்தில் எழுந்தருளிய

காசி. அ-வரதராஜபண்டிதர்

இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

இது

வேலணை

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர்

ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளையால்

காலிகிதவழுக்களைந்து

சென்னை —

இந்து [illegible]ரியன அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

விஜயஞு கன்னிரவி.

Registered Copyright.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம்.

மயில்வாகனப்புலவரியற்றியது.

பரதராசனுய ரசலராசனமகள் பங்கனணைபுதரு பண்புசேர்
விரதராசசிவ நிசியினீள்சரிதை மிகவிளங்கிட விளம்பினான்
கரதராசனைய மொழியரங்கனருள கருணைமாரிநிகர் பருணிதன
வரதராசனமறை வாணராசனமிகு மதுரவாசகவி ராசனே.

யாழ்ப்பாணம்.

சினனத்தம்பிப்புலவரியற்றியது.

மைத்தவிடப் பணிப்பணியான் வராசனமுஞ் சராசனமு மலை
யாக் கொண்ட, சித்தனுயா சிவநிசிமான மியமதனைச் செந்தமிழாற
றெரித்தல் செய்தா, னத்தகைய பாரதத்து வாசகோத திரனரங்க னரு
ளு மைந்தன,சததபுரி களிற்காசி நகர்வரத பண்டிதனமுத் தமிழ்வல
லோனே.

யாழ்ப்பாணம்.

சி. வை. தாமோதரமபிள்ளையியற்றியது.

ஈயலியங்க சொரூபனருள சொலிசிவராத திரிபுரா ணருசுன ளுகத
தியலிங்க* நயவரத ராஜபண் டிதமறையோ னியம்பி னான்வைத
தியலிங்கன் வல்வையியற் றமிழ்ப்போத காசிரியன செகமீ தசில
மயலிங்கங் கிலாதவகைவழங்கவழூஉக்களைந் தினிதுவகுத்தானன்றே

* இங்கம்-அறிவு.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காப்பு.

ஓங்குமொரு மருப்பானை யுயிர்க்குயிரா யிருப்பானை யுரக வேந்தன், றாங்குநெடு நிலத்தானை முகத்தானை வதைத்தானைச் சயில மானைப், பாங்குவைத்து மழுத்தானை பரித்தான்றந் தனித்தானைப் பசும் பொற் றோட்டுப், பூங்கமல பதத்தானைப் பொருவிலைந்து காத்தானைப் போற்றல் செய்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சபாபதி.

சீர்தந்த கமலமலர்த் திசைமுகனுந் திருமாலுந் தேவர் கோவுங்
கூர்தந்த நகப்புலிக்கா றவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வார்தந்த கலசமுலை மலைவனிதை விழிகளிப்ப மன்று ளாடுங்
கார்தந்த மணிமிடற்றுக் கடவுடிரு வடியிணைகள் கருத்துள் வைப்பாம்

சிவகாமியம்மை.

கடிகமழ்கட் கமலமலர்க் கட்டிகிரிக் கரனொருகூ ராம தாகிப்
படியிடந்து மறிவரிய பதப்பவளமலை மருங்கிற் படரும் பசுமைக்
கொடிகொடிய பவக்கடலிற் குளித்தழுந்தா தினபமுத்திக் கூடுமவண்ண
மடியவருக் கருள்புரியுஞ் சிவகாமி யம்மைபதந் தனபு கூர்வாம். (௨)

விநாயகனர்.

சொற்பகர்நா வினுக்கடங்கா வளங்குலவு தில்லைமன்றிற் றுலங்கு கோயிற், பொற்பகலாக் குடபுலக்கோ புரத்தமரர் கணத்தலைவர் போற்ற மேவி, யறபகனுண் மலரிறைத்துத் தொழுமடியார் கேட்டவர மளித்த லாலே, கற்பகநா மம்பெறுமே ரமபனையோர் கொம்பனை யுட் கருதி வாழ்வாம். (௩)

சுப்பிரமணியர்.

சூராட்டுப் பயிலசயிலத் துணைமூலத்திண் டகுவியாமை தோயும் வாட்கண,ணீராட்டுப் பெறமறந் டவுணருடற் புலவலகை நிறையத் தேக்கிப், பாராட்டுந் தரவடிவேற் படைபணித்த கரனானபாரப் பதி கருச் செல்வச்,சீராட்டுப் பிள்ளையெனு முருகனமுரு கவிழமலர்த்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௪)

இரங்குன்றன் றஞ்சநமக் கென்றமக வானமுதலோ ரிரப்ப நீண்ட, கரங்குன்றம் படைத்தவனைய கரிமுகத்தோ னரிமுகத்தோன் கதங் கொளா சூரன், வரங்குன்ற மயிலுகைத்துங் கயிலெடுத்த மலர்க்கரத்தோ னருச் சுஞ்சும், பரங்குன்றத் திருந்தசெவ்வேளடிக்கடிச்செம் பதுமமலர் பணிதல் செய்வாம் (௫)

நாலைவா யசங்கவாப் பிணங்கிடக்குங் களத்தமார்ந்தெய்தி நொயதில், வாரலைவா யுறுமொருமா வனையோரொன் ரேரிரண்டா வகிர்ந்த வேலோன், வேரலைவா யழிக்கமென்றேட கவினபடைத்த வள் ளிசா வேழந் தோடுரு, சீரலைவாய வருமடிக ளடியரடிப் பொடிமுடியிற் சேர்த்தல் செய்வாம் (௬)

பெருவாவிக் கயனயனைக் குறுந்திமுகாம் புயமலர்த்தும் பெட்பி னொன்று, மொருவாவி னனகுடிலைப் பொருளவிரித்துத் தாதைதனக் குரைத்தோ னாகா, மருவாவி நன்குடிநைப் புனனமலர்த்தேனுடன ளவி வயற்குப் பாயுந், திருவாவி னன்குடிவாழ் செவ்வேடன் சேவடிகள் சிந்தை செய்வாம் (௭)

பாரகத்தும் விசும்பகத்தும் பயினமுனிவ ரிமையவர்தம் பழங்க ணீங்க, தாரகத்தொன் மறையுருவாய் மருவுசிவ சத்திதரு சத்தி யால வெனு, சூரகத்தைத் துளைபடுத்தி யொருதோகை யேறியிரு தோகை மாரோ, டேரகத்தி லிருந்தபிரா னெனனகத்தி லிருக்கவிடாக கிடமி னொன்றெணபால. (௮)

நீடலுறழ் கருங்கனங்கள படிந்துமுழ வெனமுழங்க நிரந்து தும்பி
பாடலபுரி தரத்தழைத்த பாசடைச்சந் தனப்பணையிறபடருஞ் செய்ய
கோடலலா விளக்கேந்தக் குலமயிலு டகமபுரியுங் குன்று தோறு
மாடலபுரி முருகனிரு சரணமலா பரவிவினை யகறறி வாழ்வாம். (௯)

உருத்தணியாய வருமசுர ருடறுணிக்கு நெடடிலைவே லூரவோ ய துனபக், கருத்தணியாப் பெருவெயிலுட்டிமைழத் திளைத்தகளை

லக சருமைக கணடாரு, திருததணியாா கழனிழறகி ழெனறவழி பம ரடியாா்சயத் துளளாரு, திருததணியாம பதியகததும வாழகுமா குரு பாதருள சிரமேற கொளவாம (௰)

பொருவினற மலாபொதுளாரு தணடலைசூழ கதிரைநகா்ப் புனி தா பாத, முருகியளத தழுததியினை நிறழுதது மாறெழுததுபுண ாநது நாவின,முருகசரவணபவசண முகருகவெனறுதினமுமொ ழிவோா தங்கண,மருமருவு கமலமல ரடிமுடியின மீதுவைததுவண ககஞ செயவாம (௰௧)

திருநந்திதேவா.

செயயதழற புரிசடையுந திருநுதலிற றனிவிழியுந திணடோ ளானகுரு, கையதனிற சரிமைமழுப பிரயபுசமைவ யழசசிறமான கர நதாஙகி,மையமுத லீசததுவதுந லேகாநதமமைாகாக மதி யரு கூடு,மையனருள பெறறநநதி யடிககமல முடிககமல மாகவைப பாம. (௰௨)

சரஸவதி.

காரதிருநத கயிலைமலைக கணமுதனமுப புரமெரிகககருந மா, ணீரதிகழ தருநதரஙகத சடஙகடலசூழ நிலமபுடவி நெடுநதே நாகத, சாரசிதன றிருநாவி லடியருளத றனிவிருககுந தவள மே னிய, பாரதிசெம பதப்பதுமத துணைபபோதுமுபபோதும பரவல செயவாம (௰௩)

சணடசரா

ஈனிரணடு கரதநெடுதத நீறைகுடப்பால முகுறபடுத்த சிரி லாடடி வானிரணடு நிகாததவிழி மலைமகளொர்களவனைய டுமலாகள சாததி யானிரணடு பதமளிதநெதன றருசசிககு மயைமண் லவருசெய தநதை தாளிரணடு மறவெறிநத சணடசா முணடகமறுறறாுளிற ருழுவாம.

திருஞானசமபநதமூாததிநாயனாா.

வெஙகுருவிற கவுணியாதங குலததுதிததுமினவனறன வெப்பு ஙகூனு, மெஙகுமிகை பெறமாறறி யமணகணைாடயிராகழுவி னேற வேறறிப், பஙகமிலென பரிவையுருவாக்கிப்பெ றறுயபதி கம பாடி மேனமை, தஙகுமறைத தனஞானசமபநதன ருடடுணைக டலைமேற கொளவாம். (௰௪)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார.

மங்குளிறத் திருநெடுமால வளையெயிறறப் பெருஙகேழல் வடி தாஙகி, யஙகணில முழுதுமுழு தறிவாிய கமலமல ரடிகள சேப

பச்,சங்கணிகைக் குதலைமொழிச் சரவைவிழிப் பரவையென்பா டன்
பாலன்பாற, பொங்கிருளிற சநதரனை நடப்பித்த சுநதரனைப் போற
றல் செயவாம். (௧௬)

திருநாவுககரசுநாயனார்.

காவரசு மலரயனமால் கடவுளாககாச சென்றமாசெய் காம ஞ
மைம், பூவரசு படவிழிதநுப் புனவேஙகை யததியதழ் புனைநது போ
ர்தத, தேவரசு மனமகிழத திருப்பதிக மிசைததமிழிற சிறககப் பாடு,
நாவரசு பதம்பரசு நமககுயாபொன ஞடடரசு நலகு மனறே. (௧௭)

மாணிககவாசகசுவாமிகள.

பெருவாத பிததகபப் பிணிகருடையு முடறசுமககும் பிறநதைத நீககி
யொருவாத சிவகதியி னுரிமைபெற நறவமல ருமிழுஞ சோலை
மருவாத மனைநதுலவு மனறுடையாற குககோவை மாலை சாததுந
திருவாத வூரடிக ளடிகளபடி யுறவணஙகிச சென்னி சேரபபாம். ()

தில்லைமூவாயிரா.

செமமையா ரழலொருகை துடியொருகை தரிததுமனறிற றிரு
க்கூத தாடு, மெமமையா ளுடையபிரான யாமவரி லொருவரொனறன
றிசைககப் பெறற, மும்மையா யிரமுனிவா பொறபொதுவிற றிருப
பணிகண முயனறு செயவோா, தமமையா யிரமுறைகை தொழுத
லையோா தாட்டுனைக டலைமேற கொளவாம (௧௮)

சிவனடியாா.

பொய்விரவு பவநீறு படப்புரிவெண டிருநீறு பூசிக கணடி, கை
விரவு மணியினரா யஞ்செழுதது முணாநதுமனக களஙக நீஙகி,மெய
விரவு மறைவரமபி னிலைகடவா தொழுகியருண் மேனமை பூணட,
மைவிரவு கணடாதொண்டா மலரடிகள சிரததிருததி வழுததல செய
வாம். (௨௦)

கடவுள்வாழ்தது முறறிற்று.

பாயிரம்.

கந்தமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் தில்லைவனத தறிஞர்திருககடை
க்க ணேக்கி, மூந்தவுணாத் தனாபலரு மாயினும் யாகமதான மொழிவ
ழாமற, பநதமற்த திஞெசிவராத திரிவிரத சரிதைததனைப் பாடுகென

ச்,செந்தமிழி னுயர்விருத்தப் பாவதனாற் றி[illegible]யொன்றுசெப்ப லுற்றேன். (௧)

வீணிலிவன் றனதுமடம் வெளிப்படையாகச் செய்தனனால் விதத்தின பாதி,நாணிலனென் றெனையுலகி னுவலாக ணருவரதை நாடிச் சற்றும, பேணிலனின மலனிரவின பெருமையெடுத்துணாகருமிந்தப பேறு கூறு, மேணிலனெணை சிவபதத்து விருத்துமெனும விருப்புனதனை யீர்த்த லாலே. (௨)

வேறு.

அரியநற பரத விதிமுறை வழுவா தாரெநராடலகண்டுவப்போர், விரிசினைத தருவின வாழ்கவிநடமுங கண்டுள விருப்பொடுவியப்பார் தெரிதமிழப் புலவ ரமிழ்தெனத தெருட்டுரு செப்புளகேட்டகமகிழ சிறந்தோர்,சூரியனொன புனசொற கவிசெவி யேறறுள ருவப்புறற செனபதா லுணாததேன. (௩)

பயிரம் முறறிறறு.

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம்.

திலக வானுதற கலைமகள செறிதலாற றின[illegible]
மிலகு ஞானமறைத தொனிகனி யினாதிடு[illegible]
லலகிலா வுயிா படைக்குநான முகறகினை [illegible]
றுலகு போறறுநை மிசவன வளஞ்சிறி து[illegible] (௧)

மணட லநதனைச செஙகனிப பவளவாய[illegible]ன
றுணட முணடகக கட்புரு டோத்தம [illegible]வ
குணட மொணடழற கணணினுன கு[illegible]காப்பென
றணடா யாவருமு புகழவது நைமிசா [illegible] (௨)

முனிவா முனனைநாண முணடக[illegible]ன முகனைப
புனித மாதவம் புரிநதியாம் வை[illegible]யி
யினிய நறறல மியமபுதி யெ[illegible]ா கமல
வனிதை கேள்வனோ நுண[illegible]நுப்பையை வாஙகி. (௩)

இருகை யால்வளைத துருட்டி [illegible]த்திடு மிடத்திற
பொருவின் மாதவம் புரிதிரென றுறைததிடப் போனா
கருது மககுசை தஙகிய கானமற றதனுற
றிருவு றைந்திடு நைமிச வனமெனச சிறநத. (௪)

சிவராத்திரிபுராணம்.

துன்று கொன்றையாற பசுங்கொடி விரவலாற சுந்தி
யென்று மேவலாற கவிட்ப் பணிகளைய நுதலாற
கன்ற மானுகணை யுறைதலாற கதிரமணிக கனக
மன்ற ளாடிய பரமபர ளிகாககுமட வனமே (௩)

ஆணமெட மூநதுயா சோலைக ளறவருக கடைகாட
மாணட நறகனி மலாமுதல வழஙகினஞ சுராகரு
[illegible] ணட ஏீதகிட வேணடுமென றெணணிவா னவா வாய
[illegible] ணட வனறடைஞ கினைகளைய [illegible] டடியே கிறகும (௪

சடையா குணடிகை தரிததிட கரநதாகண டிசையின
றெடைய ராதப மறைததிடுக தோகைமென [illegible] லிக
நடையா செயயகற றேயநதிடுங கோடிக மிறைஞசி
படையா மாதவத துறவாக ளுறவதய ளவே, (ரு

ஆதி பாதெறு வேனிலு ளமபுதந துளிதநுச
சிதை [illegible] பொழி மாரிகா ளிமமெயயுந திணஙகண
மாத வநதவ ருங்ஙிழைத துமபரு மதிககப்
பாத கஙகளைக கடிநதிடும படிவரப படிவா (௬

உருப[illegible]நதழல வேடபவ ரோணமலா சமிதை
தருப[illegible]ணடளி ரெடுபபவா தமனியச சிகரப
பருப[illegible]ாத தனுவெனச குனிசெயத பரனை
யிருப[illegible]ருச சிபபவ ரெணணிலாா விளமபில (௭)

இனன [illegible]வனநதியல பனைதமையு மெடுதது
வனன ம[illegible]நதொளிா பலறில வாயாற
சொனன [illegible]றபல தொலைநதிடந துணிநது
பனன கா[illegible]னும பகாநதிடற காிதால (௰)

தெருணம னத[illegible]ாதனமா ளுநகரிற சிறநத
மருணம னதி[illegible]டற கரியகான மறையின்
பொருணம னதது[illegible]னமுற் புராணநூல் வலலோ
னருணம னததுட [illegible]ை மிசவனத தடைநதான். (கக)

வேறு.

வநதமாமுனிவன் றனகசெதிா புகுநதுவருகென வுரைத்திவணவரீ
யெநதமா தவஞசெய தனமென முகமனியமபியங கியாவரு மிறைஞ்சி

[illegible]ிபபொற றவிசினி லிருததி யருத[illegible]ருக்கியமுதலா
[illegible]வா றாவிற பூசனை விதியின முறைதவ[illegible]முடிதது. (௧௨)

மழைககரு முகிலமின னிறததசெஞ சடிலமாதவா சூதனைநோககி,யிழைப்பதற செளிதாயப் பவககடல சுவறறி யிருஙகதிப பேறறலருவதாயக,குழைககயனடநது சுழிககயன மருடடுங கூாவிழிககோதைபங கிருககு, முழைககரப பெருமான விரதமொன றெமககினிதுரைததிட வேணடுமென றிரப்ப. (௧௩)

நனறெனை முகமு மிதையமு மலாநது நயனநீா பொழிதர விருநதே
முனறவ ரிழைதத பயனிதுகேடக புயமொறநது ணீவிாமுக ருறுமமை
வெனறமா தவசுநீா விடையயாத தருளும விமலனுக குரியநலவிரத
மொனறுள தமா ரெனைவரு நோறப துரைககுவ னுவநதுகேட டிடுமின

மினனைநோ சடிலத தவிாமதிக கொழுநது மிலைசசிய சிவனிராபபெருமை, யனனலூா தியுமோ ராயிரங கவைநா வனநதனு மறைநததிடற கரிதான, மனனுமா தவஞசோ நநதிவா னவறகு வழுவையமுழுவையு முரிததோன,முனனைநா ளுரைதத தெனனெனு நாவானமொழிநதிட முடியுமோ முடியா. (௧௫)

உலகுயிா பிரமன படைபபதுந திருமா லுயிாததொகை காப்பதுமுலகி, லலகிலா வளமபெற றியககாகோ னளகை யளிப்பதுங கள்பபொடிந திரனும, னிலகுபொன னுலகம புரபபது மதிய மிரவிசெநதழறகிறை யிவாக, டலைமைபெற றதுவுஞ சிவநிசி விரதந தனையழைத தெனவுளத துணாவீா (௧௬)

கூறுநான மறையோாக் கிருநிலம பசுமபொற குவைபசுக கோடிநல கிடினும, வேறவே றுரைதத விரதநோற றிடினும விரியுளைப் புரவியின வேளவி, நூறுசெய திடினும புரளவெண் டரள நுரைததிரைகொழிததிடுங கஙகை, யாறுமூழ் கிடினுஞ சிவநிசி நோறபோா பெறுபய னடைதனமற றரிதால (௧௭)

அநதண ரரசா வணிகாவே ளாள ராதியா விழிகுலத துதிதத
வெநதொழி லாள ரெசமா விநத விரதமே நோற்றிடி லவாதா
மிநதிர னயனமா லிமையவா முனிவா யாவரு மிறைஞசிநின றேததக
கநதடு களிறன றுரிததுமெய் தரிததகண ணுதறகடவுளிற பொலிவாா.

ஆவினைப புரிநூ லணிசரு மருமத தருமறைக கிழவரைககருஙகண, மாவினை யளிதத கடலமிாதனைய மழலைமென மொழிசசிறு மக

ரைக, காவினை [redacted] வுங் கருங்குழற் செவ்வாயக் கன [redacted]
ளைச செகுத்த, [redacted] யனைத்தும் பரிதிமுன னிருளபோற் [redacted]
நோற்றிடிற் றீரும. (௧௯)

மறைகளிற சாம மகங்களிற் புரவி மகமலை களினமக மேரு
நிறைபுன னதியிற கங்கையோ ரைந்தாய நிகழுந்தபூ தத்தினு காய
முறைதெரிசுரரிற கருமுகிலூர்தி முதன்மைபெறறுயாந்ததா மென்ன
வறைதரு விரத மனைத்தினு முரைகக மரனிர வதிகமென றறிமினை

மறறொரு விரதஞ் சிவநிசிக கிணையா மதிப்பது மாணடிமீண டு
நித்துப், பெற்றன தொழிலக ளியற்றினின றழலும பிரமனமான மு
தலிமை யவரைப,பறறலா புரமோர நொடியினிலடலைபடவட வரை
குனித்த தருளுங, கறையஞ் சடிலக கணனுதற கிணையென றறிவி
லா ருரைப்பது கடுக்கும. (௨௧)

அனபுளா ரனறி யனபிலா ரெனினு மரனிர வினிலுண வகற்றி
ப், புனபுலா லுடலம வருந்திடத் துயிலகண பொருந்திடா தருச்சனை
புரிந்தாற, றனபரின் பிறவிச சுழிககட லழுந்தித் துயருறா துறக்க
மே முதலா, மினபமார் பதத்திற போகமார்ந் தமல னிணைப்பதமபெ
றுவரென றிசைத்தான. (௨௨)

இனையன மொழிகள கனைகட லமிர்த மெனசசெவிப்புலம்புக
முனிவ, ரனைவரு மகிழ்ந்து மெய்ம்மயிர பொடிப்ப வங்கையாற றொ
ழுதுபைங குவளைச, சுனைபயில் கயிலைச சிவநிசி விரதத் தோற்றமு
நோற்றிடு மியல்பும், வினையக றவத்துச் சூதமா முனிவ விரித்துரைத்
தருளென விளம்பும். (௨௩)

பெற்றுயா க்கி வீற்றுலகின்ற பிதாமக னுலந்துபே ருலக, மு
ற்றுமற றொருங்கிப் பிளயத் துயிர்கண முடிந்திடுங் கங்குலி னுளத்
தன, புற்றுமா மறையா கமவிதிப் படிவண டுழுதுதே னுண்டுபாட
டயரும, பொற்றுணாக் கொன்றைத் தொடைமிடை சடிலப் புனிதனை
யருச்சனை புரிந்தாள. (௨௪)

யாமமோர் நானகுஞ் சென்றகன் றகாந்தத் திருட்பொழு தகன
றபி னிதழித், தாமமார்புனைந்த சோமசே கரனபொற றுளிணை பணி
ந்தவன் றனது, வாமமா ரிமய வல்லியின றுனைநான வழிபடு கங்கு
ல்வா னவரு,நாமநீர் வேலி யுலகுளோ ரெவருஞ் சிவநிசி யெனநவின
றிடவும். (௨௫)

[illegible] சிவ ஙிசிகோற் றியாவரா யினுமுன் னிணையடித் தாமரை கருதிப்
பசிமத தடைநத பரிதிபூ ருவததிற பருப்பதத துதிததிடு மளவு
நசிநற பூசை புரிநதவா முததி நணணவும வேணடுமென றிரபப
வுசசியின மணிசே ருரகபூ டணனு முமையவட கவவர மளிததான.

ஆதலாற சிவராத திரியெனு நாம மனைவரு மறைநதிட நிகழ
நத, நீதலாற பரம னிரவினிற றேறற மினனுமோா காரணமுளதெ
ன, றேதவா ரிதிசூ ழுலகுளோா பொருட்டா வுறுவாகேட டுவநதுள
முருகச, சூதமா முனிவன வியாதனமுன மொழிநத சொறபடி சொ
லலுவான றணிநதே. (உஎ)

பினனுமோா கற்ப விறுதியி னிரசப்பிரசமெனகமலவீடடிருககு
மன்னவா கனனு முலகுளா ருயிரு மழிநதிடு மற்றைநா ளிருணட, வ
ணணமா முகிலக ளீணடியோ ரேழு மறிகட னீரமுகந தெழுநது, மு
னனரோ பொழிநத பிரளயப் புனலவான் முகடடள வளவிமுட டிய
தால். (உஅ)

ஊறிலா னுயிருக் குயிரதா யிருக்கு மொருபொரு ளொப்புட னுயாவு
வேறிலா னகணட பூரண மான வெறுவெளி வெறுதெதி ரடகரு
மாறிலா னிமய மலைமக டனைசதன வாமமீ திருததிரேனை வாழ்நா
ளீறிலாமுதல்வன யாவரு முயய யோகமுற றிருநதன னிப்பால். ()

காளிமிா துளபக் கணணியு மணியுங கவினபெறப்புனைநதிடுங கரிய
மேனிய னளிதத சராசர மனைததுமீளவும படைபபதற கெண்ணி
யூனிமி ருடற்செங கட்பெருங்கேழ லுருததரிததாழ்நதபேருலகைக
கூனியமருப்பிற றூங்கியப்புனலுடகுளிததுமீதெடுததுயாநததறபின.

சரிதிசைக் கிரிக ளெட்டுமெண டிசையிறறளம்பிடாவகைமுதனட்டி
விரிகதிரப்பசும்பொறகொடுமுடிவிளங்குமேருவைநிலைபெறநிறுததிப்
பரிவுறு முயிாக ளனைததுமீ ரேழு புவனமும பண்டுபோற்படைததற்
குரியநான முகததுக குரவனை விரவு முநதியம போதினு லுதவி. ()

பஙகயத தயனைக் கடைககணிததுலகம்பண்டுபோறபடைததிட
ப் பணிததுத, துஙகவேற் றடஙகட் டிருமகள் சுருதி துதிததிடுந து
ணைப் பதம் வருட, வெஙகணமாமணிசசூட் டரவணைப் புறதது வெ
ண்டிரைப் பாறகட னடுவெ, ணஙகணமா ஞால முழுதுமுண டுமிழநத
வமலனங கறிதுயில் புரிநதான. (௩௨)

உநதியி லுதிதத நான்மறைப் பிரம னுளைக்குமுக் காலமு முணர்நது
புநதியிற றெளிநதீ ரேழுல குடனே புலவர்கந தருவர்கிம் புருடா

வெந்திறல் லரக்[stain]க்காவா ளசுரர் விஞ்சையர் கருடர் பைசாசர்
முந்திய சித்தர் மனுடர்நீ ரேகர் முனிவரர் முதன்முதற் படைத்தே.

பூதியமைந்தினவ்வெபவமொருந்திப்பொருவினமுக்குணங்களிற்றமு
யாதியிற் புகலுஞ் சிருபதின் மேனுன் கமைந்ததூ ருயிர பேத |ம்
மோதிய யோனி நாலிட்டுத் துதிப்பித் தொற்றையா ழியந்தடந்தேரோ
சோதிவா னிரவி குளிர்கதிர் மதியுந் தோற்றுவித் தன்னனந் துவசன்

பாருலகெவையுஞ் சராசரத் தொகையும் படைத்தபின் பண்ண
வா முதலாயச, சீருல விடுதி ரொன்பது கண்முந் திரண்டிரு மருங்கு
சேவிப்பக், கூருல வியவெள ளுகிரப்பெரும பேழ்வாய்க் கோளரிசும
ந்த பொற் றவிசிற், காருல வியமைக் குழற்கருந் தடங்கட் கலைம
கள் கொழுநனவீற் றிருந்தான். (௫௫)

பின்னரோர் தினத்திற்றுனக்குத்தமைத்தபேருலகனைத்தையுநோக்கச
சொன்னமாகணங்கள் சூழவரவெழுந்து துலங்குமேலுலகுபாதலங்கள்
பொன்னவிர் குடுமிப் பூதரமுதலாப்போயவனகண்டில புளகித் [ற
தெனவிளின முதலவ ரினிப்பிறரொருவ ரிலவொனுமிருஞ்செருக்குற

உளமிகத் தருக்கிக் கொண்டுமெண் டலம்பண்டுண்டவன் றெண்
டையங் கனிவாயத், தளரிடைக் கரிய கெண்டையந் தடங்கட் டாக்
கணங் கிளர்றவன் சரமாக, துளவணி மருமத் தரியர வணையிற் றுயிலா
விழி முகிழ்த்துற் றுயில்செய், கிளரெடுந் தமரத் திரைமணி கொழி
குங் கிரவா ரிதிமருங் கடைந்தான் (௫௭)

விண்ணினின் றிழிந்து முதிர்ந்தகூற் காள மேகமொன் றமர்த
ராகரத்தி,னண்ணிய தெனவே நெடடுடற்பகுவாய் நகுமணிச்சுடிகை
வா ளரவிற், புண்ணிய முதலவன் யோகநித் திரைமுன் புரிவது கண
டெம பொருமவெண்ணினின் றடர்ந்து கண்படை வளர்வோன யாவ
ரெ யெழுந்திரென றிசைத்தான். (௫அ)

வேறு.

அகலாத்தனி லலாமினயி லமலன்றுயி லொருவி
பகல்கொண்டிவை பகர்கின்றனை யார்நீயென வினவப்
புகலம்பர முலகும்பரகள் புவனங்கனல் பவனஞ்
சகலந்தனி யுதவும்பொரு டானென்றுரை தந்தான். (௫௯)

பூவுந்தியில வந்தோனிவை புகலப்புய லனையான
ரூவுந்திரை தவழுங்கட றனையெண்டிசை வரைபார்

மேவும்பல வுயிரும்பர்கள் விதியிங்குனை முதன்மற்
றியாவுந்தரு பரதத்துவன் யாவென்னறுனை செய்தான. (௫௰)

மறைநாலுமென ளுவுறறது மணகாலபுனல விணடி
நிறைவாகிய பொருளயாவுமென னிலைவினபடி படைப்பே
னிறையாகிய பரதத்துவன யானலலது நீயென்
றறைவாயறி வறறுயென வயனுஙகழ றுறறுன். (௫௧)

அக்காலையி லிருவோரையு மடாமாயை மறைக்கப்
புககாருணா விலலாமா பொருவானமுயல பொழுதிற்
கைககாமுக முனிவுறறெறிா கணணனகுனித திடடுத்
திககானகள வெருவுமபடி சிறுநாணொலி செயதான. (௫௨)

வலிசேர்புய நெடுமால்கர மருவுஙகொடு மரநா
ணொலியாலர வரசுமபாக ளுடனுட்கிட வுவரார்
கலியாரகடை யனலகாலகிளா காலநதனை யொப்பச்
சலியாதட லுடனினறடு சரமாரி பொழிநதான. (௫௩)

கடுததானுருத தெழுநதாலெனக் காயுஙகத மிகவந
தடுததானமுத லகிலஞ்சுடு மயிலமபுகள பலவும
விடுததானவை முடுகாதயல விலகுமபடி விளாவிற்
றடுததானொரு குளசகொணடியா சலசததவி சுறைவோன. (௫௪)

சீறிததிசை முகனீடிய சிறையோதிம மதனமே
லேறிப்பல படைமநதிர மெடுததோதினன விடுததா
னூறிததரு கருணைககட லுவணபபு ளுகைததே
தூறிசசில கணைகொணடொரு நொடியிறறுகள செய்தான். (௫௫)

கண்டந்தண னிவனுகமொா கடிகைப்பொழு தளவிற்
றுணடஞ்செயவ னெனறேழ்கடல சுவறசசுரா பசற
வணடஙகள வெடிததுடகிட வசனிககுல நாணுந
தணடொனறது கொண்டஙகரி தடமாாபி லெறிநதான். (௫௬)

முதிரச்சின மெதிரச்சுதன் முடுகுங்கதை கடுகிற
பிதிர்பட்டுதிர் தரமைப்புயல பிளிறுற்றிடு மொலிபோ
லதிரப்பொரு செருவிற்றின மட்டாட லரக்க
ருதிரப்பிண முடைநாறிடு மோர்தண்டுமு னுய்த்தான். (௫௭)

விண்ணுடெரி ஈதுவக்கிரை விரியுங்கடல் சுவறத்
தணணாமதி தபனனறசை தடமொறினாதிரிய

மண்ணுடழி வுற்றும்பரு மடியும்படி மறமுற்
றெண்ணுறுதமா பொருதிட்டன ரீரைம்பது வருடம். (௪௮)

பொருதிப்படி மலைவுற்றிடு போதிற்றிரு மார்பன்
சுருதிக்கிறை வன்சென்னி துணிக்கும்படி நெஞ்சிற
கருதித்துணை விழியிற்கனல் காலக்கனல் காலும்
பரிதிப்படை விட்டானது பலியாதுறல் கண்டே. (௪௯)

நூமாமுகத் துருமேலினிக் கொள்வானபரசிவன்றன
சரமானதங் கெடுத்தேவினை றனியாடலவிற குனித்தே
திரமாமுக மொருநான்குள செழுநான்மறை யவனும
வரனாகணை விடுத்தானவ ளாவடவைக்கனன மான. (௫௰)

பெண்டானமுடிக் கொண்டானிடம் பெற்றானுத லிறைக்
கண்டானுறு மெண்டோளிறை கண்டானகன் மண்டா
றுண்டானுறு நண்டாதித ழொண்டாமரை யுறைவோன
றண்டானுதி வண்டானமுதிர் சமரம்பொரு தமரம். (௫௧)

கடுவெஞ்சின மொடுதன்படை விடுகின்றனா சுடிதின
றடுவெங்கள மிசைதுஞ்சுவ ரரியம்புய னன்னவே
சுடுவெங்கனல் சிகைகொண்டெழு சுடரின்றிரள் வடிவாய
நடுநின்றன மதியம்பொதி நளிர்செஞ்சடை முதல்வன. (௫௨)

எடுக்குங்குட மாத்தத்தினி லிலகும்பிறை குறையத
தொடுக்குந்திதி பன்னூன்கெனச் சொல்லுஞ்சதுர்த தசியி
னடுக்கங்குலி னப்பேரொளி நண்ணுற்றபி னன்றோ
விடுக்கும்படை நீருயவை வெந்திட்டன மாதோ. (௫௩)

வேறு.

நீனமலை தனக்கு மூத்த நீலமா மலைக்கும் வேதப்
பொன்மலை தனக்கு நாப்பட் புரைதவிர் பதும ராக
மன்மலை நின்ற தென்ன மாறுகொண் டவர்தம் மிற்றுஞ்
சொன்மலை வுற்ற வண்ண தோன்றிய சுடரைக் கண்டார். (௫௪)

பங்கயத் தயன்மால் விண்ணோர் பார்த்தகட் புலத்துக் கெட்டா
தங்கவர் மனத்தி னாலு மளவிடற் கரிய தாகிச்
செங்கதிர்ப் பரிதி கோடி திரண்டொரு வடிவாய்க் கூடிப்
பொங்கொளி விரித்தா லென்னப் பொலிந்தபே ரொளியை நோக்கி.

அதிசய மடைந்து நீண்ட வழற்பிழம் பாகி நிற்கு
மிதனடி முடிகள் காண்பா னிருவரு மிசைந்து தம்மிற்
கதிதரு மடிகள் டேடக் கடவனென் றேன மாகித்
துதிபெறு முகுந்தன் கீழேழ் தொன்னிலங் கீண்டு சென்றான். (௫௬)

கன்னமா மதங்கள் சிந்துங் கரிமுத லாக முன்னோர்
சொன்னவா றுயிர்க ளெல்லாந் துணுக்கிடப் பவளச் செங்கா
லன்னமாய்ச் சிறைக்கான் மேரு வசைத்திடப் பறந்து வாச
வன்னவா ரிசத்தோன் வானின் மணிமுடி தேடிப் போனான். (௫௭)

மருவருந் துளவ மாலு மலர்மிசை வதிகின் றோனு
மிருவரு மந்த கால மிறந்துட லிளைத்துத் தன்றித
திருவரு மழலின் செய்ய சேவடி முடிகா ணாமல்
வெருவரு மனத்த ராகி வெள்கினர் மீள்கின் றாரால். (௫௮)

கூடியங் கிருவர் தாமுங் கோலநீ டொளியை நோக்கி
யாடியி னடங்கும் வெற்பி னமர்ந்துய ரன்ப ருள்ளத்
தூடிருந் தருள்வோய் நின்னை யுணர்ந்தில மெமது சென்னி
சூடியாம் வாழ வின்றுன் றுணைப்பதங் காட்டு கென்றார். (௫௯)

மாசிமா தத்திற் றோன்று மதிக்கலை குறைந்து தேயு
மாசில்பன் னான்காம் பக்கத் தரையிரு ளியாமந் தன்னிற்
றேசினால் விளங்குஞ் சோதிச் செஞ்சுட ராகி நின்ற
காசிலா னுதற்கட் பெம்மான் றனதுருக் காட்டி நின்றான். (௬௰)

நீலகண் டமுமெண் டோளு நெற்றியிற் கண்ணு நீறுங்
காலனைக் காய்ந்த காலுங் கையின்மா னமழுவுங் கண்டு
மாலவன் வாமந் தன்னின் மலரயன் வலப்பா னின்று
சூலபா ணியனை நோக்கித் துதிபல சொல்ல லுற்றார். (௬௧)

ஓதியா யணுவா யெண்ணி லுயிர்க்குயி ராகி யென்றும்
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்புட னிறப்பி லாமற்
சோதியா யெழுத்தாக் கேள்விச் சுருதியின் முடிவா யெங்கட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகணின் னடிகள் போற்றி. (௬௨)

விடைக்கொடி யுயர்த்தாய் போற்றி விரிமலர்ச் செழும்பொற் கொன்றைத், தொடைப்புயா சலனே போற்றி துலங்குபொற் றோட் டிற்றூவும், படைக்கருங் கடைக்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி பங்கா போற்றி, சடைப்பரம் பரனே போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி. ()

விரித்துல கனைத்து மாக்கி வீகருநாட் சராச ரங்கள
பரித்துள புவன மூனறும் பாலநேத திரததி யூட்டி
யெரிததுநீ ருககிப் பூசி யெனபணிந திலஙகு சூலந
திரிததுநின ருடு நினபொற சேவடி போறறி போறறி. (சுச)

இலகொளிக கதிரொன ருகி யீரமபுனற் கும்பந தோறும
பலவுரு வாகித தோனறும பானமைபோ லஙகங காயநின
றுலகுயிரக கனுப வஙக ளூடடுவித தொழிநத காலத
தலகிலாக கருணை நலகு மமலனே போறறி போறறி. (சுரு)

அருவமா யுருவ மாகி யகணடமா யசல மாகி
யொருபரம் பொருளாய வணண மொப்புட னுயாவு மினறி
நிருமல னுகி யெஙகு நிறைநதுநிங காது நிறகுங
கருதரு ஞானா னநதக கருணையங கடலே போறறி. (சுசா)

காலனூர் வீழத தாககுங கனைகழற காலா போறறி
மூலமாம் பொருளுக கெலலா முழுமுதற பொருளே போறறி
பாலநேத திரனே போறறி படாதிமைப் பாவின வேலை
யாலமுண டிருணட கணடத தணணலே போறறி போற்றி. (சுஎ)

பொடியெழப் புரமோர மூனறும புன்னகை கோடடிச் சுட்டாய
கொடியின்மீ னெழுது வேளைக குளவிழி யழலிற் கொனறாய
படிமுதற ககன மீறாயப் பாநதியாம் பரிநது தேடி
யடிமுடி காணடற கெட்டா வததனே போறறி போறறி. (சுஅ)

நீரவடி வான செய்ய நெருப்புல வுலவை வானம
பார்வடி வாகத தோனறப் படைததிட முன்ன மன்னுங
காரவடிவான கூநதற கவுரியு நீயு மொனறாயப்
பேர்வடி வினறி நினற பிஞஞகா போறறி யெனறே. (சுகூ)

எயசிலை யுண்டென றேறற கேதுவா மிடையாண மாரன்
கைசசிலைப் புருவ மைககட கவுதமன பனனி கொணட
மைசசிலை யுருவ மாறறு மலாப்பதன வடததண டாநத
பசசிலைப் பளளி யானுட் பரிவுடன பழிசசி யேதத. (எ0)

மருவிரிகமலப் போதின மனனுநான் முகததோன வெற்பி
லருவிபோல விழிநீர சோர வாகநெக் குருகி யனபாற
றருவிரி மலர்க வேித தமனியச சபையி லாடும்
பொருவிரி கமலச் செம்பொற பூவடி போறறி செயதான். (எக)

வேறு,

நிலத்தானைக் கடுவொடுக்கு மிடற்றானை மழுத்தானை நீங்காச்செங்கை, வலத்தானை மலைமகளசே ரிடத்தானை வரிசிலைக்கை மதனைக் காய்ந், சலத்தானை யெண்புயா சலத்தானைப்படைக்குழாத் தருக்கி வாழுதனை, புலத்தானை யுதைத்தமலரப் பதத்தானைப் போற்றிசெய்தார் புலவ ரெல் லாம். (எஉ)

கந்தரமோ கந்தரத்தான கருணைவிழிக் கடையருளிக் களிப்பினோடு, மந்தரவா னவர்புகழ்புள ளரசுக்கு மச்சுதனை யளித்தே னுணனு நு, கொந்தவிழ்நாண மலர்க்கமலத் தவிசிருக்கு நான்முகனைக் குறித்து நீவிர, சிந்தைதனில் விழைந்தவரங் கேண்மினது தருவலென்று செப்ப லுற்றான். (எ௩)

கரியெனநின் றுயிர்க்கருளசெய் கண்ணுதனீ கனற்பிழம்பாய் நின்றகாலை, விரிசடாவிட் டெழுமொளிசேர் விளக்கிலவிழும் விட்டிலென வீழ்ந்து நீற், யெரியுமெம தந்திரங்க ளீங்கெமக்கு மீண்டுதவியாங்க ளொன்றும், புரியுமிரு தொழிலுநிலை பெறவுனருள புரிதியெனப் போற்றி னின்றார். (எ௪)

அன்றமரி விருவீரு முடியாமற் சோதிவடி வாயா னும்மு
னின்றவிரா சிவநிசியா மனசிவநா டனிலவிதித்த நியமத்தோடு [வா
மன்றன மலர்கொடுபூசை புரிந்திடினீர் நினைந்தவெலாமவழங்கலசெய
மென்றயன்மா லிருவருக்கு மனமகிழவரமளித்திட்டியம்புமபினனும்.

ஆதியிலம் பிகைநோற்ற விரதமிதன் பெருமையெவ ரளக்க வல்லார்
சாதிமுறை நெறிதவறுஞ் சண்டாளர் நோற்றிடினுந் தக்கோ ராகி
மே திவருங் கடலபுடைக்கு ழுலகிலவிரும பியபோகமுற்றிப்பின்னர்ப்
பூதிதரும பெருமபாவக் கடலகடந்து முத்திநெறி பொருந்து வாரால.

ஆவிந்த மறையவாகட் களித்தாலும் புரவிமக மாற்றினலு
மேவிநதச சிவநிசிபோற பலனுறா வெனவியந்து விண்ணினோங்கு
மாவிந்த நடைபயினறு வந்தனைய கரியுரித்த வரதன வாமக
கோவிந்த னரவிந்தன கோவிந்தன் முகநோக்கிக் கூறிப்போனான். ()

உலகுலவும் புயமுகுந்த னிவ்விரத நோற்றுயிர்காத் துடற்றுபோரிற, சலகுலவு மாககாகுலச சலதிவட வையிறசுவற்றுந் தானை பெறறுப், பொலகுலவு மிதழ்விரிந்து தேனறுளித்து வழிந்திடும்ம் புயப்பொற பூவி, னிலகுலவு மயிலமணந் திமையவாகண முதலெவர்க்கு மிறைவனானான். (எஅ)

நல்லுணர்வுற் றுயாகமல நான்முகனேற் றுலகமுநால்வகையிற் றோற்றும், பல்லுயிரு நினைத்தமனப் படிபடைத்துத் தனதுகரப்படை, யும பெறறுச், சொல்லுமறை முழுதுணர்ந்து தூவியனப் புள்ளூர்ந்து சுணங்கு பூத்த, வல்லுறழுமைக் கருங்கண்முலை வாணிதனை மணந்து பெரு வாழ்வு பெற்றனன். (௭௯)

சீதரனுந் திசைமுகனு நோற்றதற்பி னிவ்விரதஞ் சிறந்த தெங்கு, மோதவரு மாகமதிச சிவநிசியுற பவமீதென றுணர்வீ ரென றே, மாதவத்தி லுயாசனகன் முதலானை மிசவனத்தோா மகிழ்ந்து கேட்பச, சூதமுனி வரனிகழ்ந்த சரித்திரத்தை விரித்தெடுத்துச சொன் ஞன்மனனோ. (௮௰)

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம்.

சொன்னசூதனை நோக்கியவ் வனத்துறை துறவாகண் மறைகூறு
மன்ன மாவிர தத்தினை நோற்றிடு மடைவுமன றரனருளிற
பனனு மாமல ரிட்டருச சனைபுரி பரிசுநீ பரிவோடின [றுன்.
றினன வாறெனை விரித்தெமக குரைத்தியென றிரப்பவங் கிசைக்கினை

மாக மாமதிச சிவநிசி யுறபவம வகுத்துரைத்த தனமிப்பா
லாக வத்துட னேந்துள தரனிரா வவறறைநீ ருணா வீரால்
யோக ராத்திரி சோமவா ரத்தினன் றுதயகா லையிலேதொட்
டேக மாகவந் நிசிக்கடை யளவுவா விசைந்திடி லிதுவாமே. (௨)

திங்க ளின்கலை குறைசதூாத தசிமதிக கிழமையிற றிகழலவிற
றங்கு சாமநான களவுதொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன் றருணமானைப்
பங்கில் வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பணணுக பரிவோடு
மிங்கு ரைத்தவா கமஙகண்மற றிதனையும் யோகராத்திரியென்றே.

ஈறு வந்தசா மத்தரை நாழிகை யிருளுவா விருந்தாலுந்
தேறு கின்றவச் சதுர்த்தசி யப்படிச சேரினுங் கொளலவேண்டு
மூறு தீர்தவத் துறவிர்காள் விதிமுறை யுணாகுமிங் கிவைநோற்கிற
கூறு மறறுள சிவநிசி விரதமுக் கோடிநோற் றிடலொக்கும். (௩)

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்றுறு பன்னிருமதிதோறு
முருவ மாமதி நிறைந்தது குறைந்திடு மோரிரு பக்கத்து

மருவு மாசதுர்த் தசியறு நான்கினு நோற்பது வழக்காகுந்
திருவ மாநதமா தவரிதை நித்திய சிவநிசி யெனச்சொலுவார். (ரு)

அதிக மாகமா தத்தினிற் குளிர்கதி ரம்புலி குறைபக்கத்
திதிபனி ரொன்குமீன நிங்கணுமுற நிரிதியை சிதத்தினா மதிதேயு
மதியி னட்டமி யிடபமா தத்துமுன மருவுமட் டமிமாசில
பதிக யாழமதி மதிவளா சதுர்த்தியாம் பகாநதகற கடகத்தில்.

விரியும் வெண்ணிலாக் கலைகுறை பஞ்சமிவிளங்குமா வணிதனனிற
பரியுஞ் சுக்கில பக்கவட் டமிபுரட் டாதிமுற பதினமூன்று
மரிய வைப்பசிக் கம்புலி வளர்திதி யாறிரண் டறைதேனிற
றெரியு முறபடு சததமி பிறபடு திதியிலட் டமிதானும (எ)

ஒப்பின மார்கழி யுபயபக் கத்தினி லுறுதிதி பதினொன்குஞ்
செப்பு மானமதி வளர்மதி தனிலுறு திரிதியை யிவைகூலக
சுபபு வேறகரக் கணனுத லருச்சனைக குரியவா கமமெலலாந
தப்பிலாதெடுத் திசைகொணமா தசசிவ நிசியெனச் சாறுமமே. ()

மாறின மாகழிச் சதுர்த்தசி யாதினா மருவிலுத தமமாகு
மூறி லாககுடத் திஙகளிற குளிர்கதி ருடுபதி குறைபக்கந்
தேறி நின்றிடு சதுர்த்தசி குசனகதிாக கிழமையிற சோவுற்று
வீறி னறகதி கொடுக்குமுக கோடியாஞ் சிவநிசிக கிணையாமால. ()

உறற பனனிரு மதியிலிவ் விரதநோற றுளம்விழைந் தனமுனனொட்
பெறறு ளோரயன மாசியிறகேசவன பிறஙகுபங குனிதனனிற
சொறற சித்திரைத திஙகளிற பாரபதி சூரியன விடைமாதத
தறற மறறிடு மிதுனமாததா ளுடியிற குமரேசன. (க0)

சிஙகத தமபுலி கன்னியிற சேடனிந திரனெடுந துலைத்திஙக
டஙகு காரத்திகை நாமக டனுமதி தனினமனோனா மணிதையிற
றுஙக மாரிமி விடபதே வனபசுஞ சுகமொழி யுமைவாம
பஙக னீடரு டநதிடத தககநற பககராத திரிசொலவாம் (கக)

மகர திங்களி னபரபக் கத்திடைவருபிர தமையெய்தப் [தாகிப
புகலு மனறுதொட் டெதிாநதபன மூன்றுநாட்புசிப்பதோர பொழு
பகர்த ரும்பதி னன்கினி னுறபது பக்கராத திரியாகு
மிகப ரநதரு விரதமற் றிதறகிணை யாவரோ புகலகிற்பார். (க௨)

அருட ருஞ்சிவ ராததிரி யிப்படி யைந்துபட் டதுவாகு
முருகு காதலோ டைநதையு நோறறனனறுாததலைமுடியாதேன்

மருவு மிங்கிதி னென்றனை விதித்திடும் வரன்முறை வழுவாமற்
பெருகு மன்புட னோற்றவர் பெறற்கரும் பெருங்கதி பெறுவாரால்
ஊதை முன்படு பஞ்சியி னுறுவினை யோட்டிமேற் பதஞ்சாரவான்
கோதை பங்கன் றருட்கடற் குளித்திடுங் கோதறு குணத்தோர்கா
ளேதை யாமெடுத் துரைப்பதிங் குமக்கினி யிமையவ ரறியாரிப்
பேதை மானுட ரறிவரோ சிவநிசிப் பெருமையின் றிறனம்மா. ()

வேறு

மதக்கமால் களிற்றுரிவை போர்த்துழுவை யுரித்துடுத்து மதி யஞ்சூடும், வித்தகனி னிறம்பிடற்றுச் சிவனிரவா கியவிரதம் விளங்க நோற்கி, லுத்தமமத் திமமதம மெனவொருமூ வகைப்படுமோ லொழுங்கிற்சொல்வன, முத்தபூலவேட் டிடுமுனிவீர் கேண்மினெனச் சூதமுனி மொழிவ தானை. ()

விரித்தசெழுங் கதிர்ப்பரிதி மேற்றிசைபோ யந்திவந்து மேவுங் காலந், தெரித்ததிர யோதசியாந் திதிநின்று பின்புசதுர்த்த தசிதான் கூடித், தரித்தவிரா வனறிமறைப் பகன்முழுதுந் தங்கியி டிற் றுங்கட் டந்தி, யுரித்தபிரா னிரசனிக்கு ளுத்தமத்தி லுத்தம மா யுரைப்பா மன்றே. (கரு)

உதித்தகதி ரத்தமித்த பின்கூடுஞ் சதுர்த்தசியுத் தமமா மென்பா ருதித்தவுத யாதியுத யாந்தமதாயப் பகலிரவு சேர்யந்து நிற்குங் கதித்தசதுர்த்தசிகதிரத்தமிக்குமுன் சோசதுர்த்தசிநற்கங்குற்போதின் மதித்தபத்து நாழிகையிற் பின்கூடுஞ் சதுர்த்தசிமத் திமமாமன்றே

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதுர்த் தசிதானின் றதற்குப் பின்னாச், சொல்லினுயர் மதிப்பரிதி யுடன்கூடு மமாவாசை தொட்டதேர்டு, புல்லியிடி னதமசிவ ராத்திரியா மெனவெடுத்துப் புகலவ ரல்லி, னல்லியல்சோ பதின்மூன்றாந் திதிதொட்ட சதுர்த்தசியே நன்ற தாமால். (கஅ)

கங்குற்றனிற் பதின்மூன்றாந் திதியுடனே சதுர்த்தசியோர்கலை தான்கூடி, லங்கதுவே சிவநிசியாக கொள்ளவேண்டுஞ் சிவரூப மாகுமேனமை, தங்குசதுர்த் தசிதிரயோ தசிசத்தி ரூபமிவை தானென் றுகித், துங்கமுறக் கூடுமிராச் சிவலிங்கா காரமெனச் சொல்வா மன்றே. (கக)

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிதா னுவியக லங்கம் போலாம், பேசுமதிற் பூசைசெயயிற் பிரமகத்தி தோடமுண்டாம் பிறங்கு மந்தத், தேசமுழு வதுங்கெடுமுற் புண்ணியம்போஞ் சிந்தை

செய்யிற் றிடுக்கிட் டுள்ளங், கூசுநர் கங்கடனிற கொடியவிர வுரவம திற குளிப்பாமாதோ. (௨௰)

ஊறிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசியை நிகாவிரதத்தர்க் குரிய வாகுங், கூறுபுகழ்ச் சைவர்முனநாட் கொள்வேண்டுந் திருவோண நங் கூடி நிற்கு, மா றிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிதான் விரதத்தருக் குமவ் வாழ்வின மிக்க, தூறிலகிர் கதத்தருக்கு மாகுமமா வாசையெனுந் தோட்ட மின்றே. (௨௧)

அற்றமில்லத் தராத்திரிமுன் சதுர்த்தசியோர் கலைகூடிலன்ற கொள்க, செற்றமில்லச் சதுர்த்தசிநள் ளிரவினிற்பின் னொருகலைதான் சேடித் துற்றுன, மற்றநாட் கொள்ளவேண்டுமவை திக்கரும விரதத்தார்களு மதிக்குமபக்க, முற்றத்துத்தா னிரண்டுபடி விரவிலதி கத்தினிதா னுசிதமாமே. (௨௨)

திதித்திரயஞ் சேர்ந்துவரில் வைதிகர்க்குஞ் சைவருக்குஞ் சிறந்ததாகு, மதிக்குமறை நிசிக்கடையி னமாவாசை கூடமுதன் மழுமானேந்து, நதிச்சடையோன் றனைப்பூசை புரிந்திடுதல் சைவருக்கு நன்றுமென்றே, விதித்தனரான் மதிக்கிழமைச் சதுர்த்தசிக்கு மிந்தமுறைவேண்டுந் தானே (௨௩)

அற்றனினமு வைந்துகன்ன லாமளவிற் சதுர்த்தசிமுற் றினத்திற்கூடி, மற்றைநா ளிரவுபதி னைந்துகன்ன லளவிலுவா வந்தொன்றுசி, யுற்றிடிற்பிற்றினந்தனிலே பூசைபுரிந்திடலாகத் தொழிக்முந்தச, சொற்றதினத்தருச்சனைசெய் திடவிதித்தார் சைவநெறித் துறைநின்றோரே (௨௪)

முற்றிதியி லோர்பொழுதுண் டிடையிலவிதித் திடுந்திதியின் முழுது முண்ணு, திற்றிதனிற் றுயிலொருவி யேற்றி தனைப்பூசித்தி யாமநான்கும், பிற்றிதியிற் சிவனடியார்க் கன்னநல்கிப் பாரணந்தான் பின்னாச் செய்யச், சொற்றிடு மாகமமாதச் சிவநிசிநோற் றிடக்கருதித் துணிந்துளோர்க்கே (௨௫)

ஓதவருஞ் சோமசிவ நிசிதனக்குச் சதுர்த்தசியி னுண்டு வாவிற் றுதவிழ்பூங் கொன்றையணிவேணியனைப் பூசைசெய்துசாமநான்குந் தீதகன்ற பிரதமையிற் பாரணஞ்செய் திடவேண்டுஞ் செப்புமைந்து பேதமுள்ளசிவநிசிக்குட் சதுர்த்தசிசங் கரனிரவாயப்பிறங்கினன்றால்.

இன்னசிவ நிசிவிரத நோற்றிடுவோர் முற்றினத்தி லெய்தாநின்ற, வன்னதிர யோதசியி லொருபொழுதுண் டரிவையர்தோ ளணைதலின்றிச், சொன்னவிர வகற்றியற்றை வைகறையிற் புனிதந்திதோயத் தாடிப், பின்னாதின மணியுதிக்குங் காலையிற்செய் கடனைத்தும பிழா தாற்றி. (௨௭)

மதிமுடியோன்கோயிற்றனை வலம்வந்துதண்டனிட்டு வணங்கிவாயா
ற்,றுதிபுகன் றிலவயினேகி யிழிகுலத்தோர் பாதகப்பாற்றுன னிடாம
ற,கதியறுமற் றவருடன் வாய பேசாமற் கண்ணிணெதிர் கண்டிடாம
னதியிடைப்போய நண்பகலி றுனவிதி வழுவாது நன்னீ ராடி. ()

துய்யவெண்டு சிரண்டுடுத்திட்டு செசியிற்செய்ய கடன்கழித்துச
சடலை யாடு, மையினைப்பூ சிகுமிடங் கோமயத்தான் மெழுகியபின
னம்பொன ஞடை, செய்யதுகி னேதிரத்தால் விதானித்து வாழை
கன்னல சிறக்க நாட்டி,மையகஞண மலாமாலை தோரணங்க ணிரைநி
ரையின வயங்க நாறறி. (உஎ)

கண்ணுதலை யருச்சித்தற் குரியபொரு ளனைத்தினையுங் கருதித
தேடி,விண்ணுலவு கதிருக்கன மேற்றிசைவே லையின் முழுக வீழும
வேலை, தண்ணுலவு சந்தனநற் றுபதீ பாதியிம சயில மீனற, வொ
ணணுதலோர்பாகனுறை சந்நிதியின முன்னமிவை யுதவி யனப ல

அந்தியினிற் றணபுனறோய்ந் தருக்கியந்ற கிரியைசெப மாற்றி
பின்னா,வந்திளமா மதிமுடித்த வள்ளற்றனைப பீடிகையில வைத்துத்
தாபித்.திந்தியமோ ரைந்தவித்திட டாகமநூன மறைகளெடுத் தியம
பாநிற்கு,முந்தியமந் திரங்களினுற் பூசைவிதி வழுவாமன முடித்தல
வேண்டும். (உஅ)

முன்னமுதற் சாமத்தி லானினைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப்
பின்னரிரண டாஞ்சாமத் தைந்தமிர்தா லாட்டிடுக பிரசந் தன்று
னனையஞ்சோ மூன்றாய சாமத்தி லாட்டிடுக நால ஞ சாமங [றே.
கன்னலின்சாற் றினிலாட்ட வாரணவா கமமெடுத்துக் கழறிற் றன

ஆசகலகோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய் கெளவியமைந் தாகுஞ
செந்தேன,காசகலசாக்கரைத்திப் னெய்யிவையைந் தமிர்தமெனக்க
ரைவ ரித்தை, மாசகலகெள வியம்போலத் தனித்தனியே தாபித்து
மதியஞ்சூடு,மீசனமணிமுடிமீதி லாட்டிடவா கமநூலக ளெடுத்து
க்கூறும். (௩௧)

சந்தமுதற் சாமத்தி லகிலிரண்டாஞ் சாமத்திற் சாம மூன்றிற
கந்தமிகுங் கருப்பூரங் கடைச்சாமங் குங்குமஞ்செங் கமலப் போதில்
வந்தருஞான முகன் முகுந்தன் மகபதியானவரொருவருமவணங்கியேத்து
மந்தமிலா முழுமுதலவன றிருமேனி குளிரமிகு மணப்பிற் சாத்தி.

முற்சாமம் வில்வமதிற் பிற்சாம முளரிமலா மூன்றுஞ் சாம
நற்சாதி மலர்நாலாஞ் சாமத்தி னந்தியா வாத்தப் பூககொண

டற்சாருங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென் றுகமத்து ளதிக மான
சொற்சாரமுள்ளசித்தத்தந்திரனுரொருத்திதனைச்சொன்னதாமால.

முண்டகமுற் சாமமதிற் றுளசியிரண் டாஞ்சாம மூன்றுஞ் சா
மங், கண்டகஞ்சேர் கூவிளமுந் தளகவிளநான் கெனப்புகுந்த
கடையிற் சாமம்,விண்டலர்ந்து மதுத்துளிக்கு முற்பலத்தின் மலர்
சாத்த வேண்டுமென்றே, யண்டரெலாம் புகழ்ந்தேத்துஞ் சிந்தியமா
மாகமநூ லறைந்த தன்றே. (௩௪)

வில்வமொரு சசி மாவிலங்கை முட்கிளுவை வெள்ளிலபஞ்ச வி
ல்வமாகச், சொல்வரிவற் றினறழைமுக கிளையாகக் கொண்டயன்
மா றொடர்ந்துங் காணா, நலவரதன் றிருமுடியி னுனக்குச மமுஞ்
சாத்தனன்றுமீது, கலவியறிந்தவருணாககாரணவ கமமுணர்ந்த கரு
த்தா மன்றே. (௩௫)

ஏதமின்முறசாமமுற்கப்பருப்பொடன்னமாகுமறையிரண்டா
ஞ்சாமந், நீத்தகலபா யசமாகுஞ் சாமமொரு மூன்றதனிற் றிலஞ்சே
ரன்னம், மோதவரு சாமமொரு நான்கதனிற் சுத்த வன்ன முரைத்
தார் பூசை, நாதனிவே தியந்தனக்குச் சுத்தான்ன மாஞ்சம நாள்
கிற் குமமே. (௩௬)

சருவஞ்ஞனே யுக்கிரனே சங்கரனே சிவனேசாம் பவனேசா
ன்றுயப், பெறுகதியை நல்கியருள் மீசான னேமகவுக் கிரனேபேசு
மறுவறுபூ தாதிபதி யேயென்னு மந்திரமோ ரொட்டு மோதி, யுறு
தியுடனா றுபாதி நிவேதனங்க ளனைத்தினையுமொழுங்கிற்செய்தே.

நாமத்தினிருக்கெனுஞ்சொன் ஞெட்டுமறைமுந்தவந்த நண்ணுஞ்சா
மந் தோமத்தினக்கற்றிரண்டாஞ் சுருதியிரண்டாஞ்சாமஞ் சொற்றமூ
னறுஞ்சா மத்திற்சாமமறையீற்றிலுறு மறைநாலாஞ் சமந் தன்னி
லேமத்தி னின்றுமொ மறிதிரு முன்னேதி யிருகை கூப்பி. ()

உருகுமுளத் துடனிருந்தா னொருவியிரு விழிதனிலு முறக்க
மின்றி, யிருளூறுகங் குலினியாம நான்கினுமிப் படியருச்சித் திற
த்தி தோறும், பெருகுவிலருக கியங்கொடுத்து நாயடியேன் புரியுமிந்
தப பூசை தன்னைத், திருவுளத்தி னயந்தருள்வா யெனத்துதித்த
தண்டனிட்டுத் திருமுன் வீழ்ந்தே. (௩௯)

இன்னனநற சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெழுந்துபோ
கி,நன்னதியிற் புனலாடிக் காலையிற்செய் கடன்கழித்து நவின்ற
வாறே, யன்னதினத் தினுமபகற்போ தரனையருச் சித்தற்பின்னுதி
நீக்கை,சொன்னகுர வனைப்போற்றி யந்தணருக் கடையன்னஞ்
சொன்னமீந்தே. (௪௰)

அங்கவர்த மனுமதியாற பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு மற்றை வை
கற,றஙகுபகற கடனனைததங காலசநதி யுடனமுடிததுத தாழுங்
பூபாற, செஙகதிரவந தூதிததாறு கனனலுககுட்பாரணநதான செ
யதா ராகிற, றஙகமுறுகவளமொனறுக கணநதபலமுளதென நூல
சொலலுமாதோ. (௪௧)

அலைசெறிபாற் கடல்விடமுண டருள்வான்முப் புரந்தழலுக்க
ளிப்பான மேருச, சிலைகுனிதத சிவனிரவிப் படிநோறபோர சிவக
தியிற செலவ ரனறிக, கலைமுழுதுங கறறுணாநத மாதவததி ரன
னவாமுற கருவின மூவேழ,தலைமுறையி லுளளவருஞ சததியமுத
தியிறசோத றப்பி டாதால். (௪௨)

அறைமறைமந திரவிதியா லருச்சிக்க விரகிலரோ லன்ப ருள்ளத
துறைபரம னைநதெழுததை யுசசரிததி லொட்டுவகை யுபசா ரததாற்
பொறைதருமன புடனபூசை புரிநதிடுக பெறியளிகள பூநதா தூது
நறைகமழுஞசங கமலமலா நானமுகததோனபூசையினுநயபபனமபன

இததகைய சிவாசசனைசெய திடமாட்டா விருததாகொடி யி
டையாா கோய, ருததமநற சிவநிசியி லுறைணுடு துயினீததுச சாம
நானகுஞ, சிததமிகக களிகூரநது சிவபுரா ணஙகேடடுச செபஙகள
பணணி, முததனுறை சினகரததிற சென்றரறனைச சேவிததன்முறை
மை யாமே. (௪௪)

அசிககணுமை பஙகனைமுற் சாமாததி லருசசிததாங் கதறகுப்
பின்னாப், பசிககழிநதோா நீாசிறிது பாலசிறிது பருகவனறேற பழ
ஙகள சற்றே, புசிக்கசல பானநனறு மததிமபால பழமதமம பொ
ருவில கநதஞ, சுசிகொளப்பந தோசைபிடடு மாநதலத மததமமஞ
சொல்லுஙகாலே. ()

பகர்தருபா ரணைமுமுவாப் புணர்ந்திடுமுன் பலன்கொள் கை
வீர் பண்ண வேண்டு, மிகறருமுப் புரமெரித்த பரமனுயா சீர்த்திகளை
யெடுததது முன்னோ, புகலசரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது போக்
கியெழு புரவித தேரோ, னகலபொழுதிற கடனகழிததுத துயிலவை
ற்றை யநதியனன மருநத லாகா. (௪௬)

பாரணந்தான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற் சோம்பொடுகண் படைசெய்தாரோ, லாரணங்கள் பயின்றகுல வந்தணரைம் பதிற்றிரட்டியாயி னோரைக், காரணங்க ளொன்றுமின்றிக் கொன்றகடும் பழியடைவார் கருதுஞ் சாந்திய, பேரணங்கி லோமமறை விதிப்படியே புரியிலந்தப் பிழைப்போ மன்றே. (சகூ)

முத்தியினை விரும்பிமுக்கற் சங்கற்பந் தவறு நூன் மூவெட்டாண்டு
பத்தியுட னிவ்விரத நோற்றதற்பின் வேதியர்க்குப் பசுப்பூ தான
த்திலவெண் ணணைக்கன்னி தானமன்ன தானமுட னிதிய நல்கிப்
புத்தியுடன் சிவநிசியாம விரதமொழிவது வழக்காப் புகல்வா மன்றே.

வேறு.

இந்தநல விரதந் தன்னைச்சிவ னருளாற் கிசைத்திட வுணர்ந்துசெங் கதிரோன், கந்தவேள் சனற்குமரன் காலனயிற் காமன் கடவுளர் கணொருவனாயிரத்தோன், செஞ்சுடர் கடவுண் மதிநிதிக் குபேரன் செப்பியவரன்முறை நோற்றுச், சங்கைமன் மனத்தில் விழைந்தன பெற்றுத் தகைபெறு தலைவரா யினரால். (ருக)

என்றுரைத் திடலு நைமிச வனத்தி லிருந்தவ ரிருகரங் கூப்பி
நன்றுரைத் தனைநீ நாங்களுய்ந் துளோமா நவையறு சிவநிசி நோற்றிட்
டொன்றறக்கரிதா முத்திபெற் றவர்களுள் ளொருவனை யெனவுயர்ந்த
குன்றுறழ் தவர்துதிக் குந்தமா முனிவன் கூறுவன் கேண்மினென் றிசைப்பான். (ருஉ)

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சுகுமாரச் சருக்கம்.

சிந்த நாண்மலர்க் குவளைநட் புறக்கிரா மதியஞ்
சந்த னுடைவிப் பொதும்பர்ற் றவழ்ந்துசெல் சாரல்
விந்த மாலவணைக் குத்தசாஞ் ஞத்தியினை விரிநீ
குந்து வெண்டிரைச் சிந்துவின் றெருந்தியுள தால் (க)

விடங்க திரத்திர ணிரத்திலக் கோடுகள் விரவி
நெடுந்த ருக்களை முரித்துநன் னீலவண் டார்ப்ப
வடுந்தொ ழிற்புரிந் தடவிமால் வரைநின்று வரலாற்
சொடுங்கொ லைக்கடம் பொழிந்தவட் களிறெனக் குலவும். ()

கலைகள் கற்றறி புலவர்வாய்த் தோன்றிய கவிபோன்
மலையி டைப்பிறந் தளக்கரும் பொருள்கொடு வந்து
தலைமை யுற்றசீர் பெற்றுயர் சங்கமார்ந் தெங்கு
முலவி மாநிலத் தவர்களுக் கின்பமே யுதவும். (௩)

எந்து பூண்முலை யெயிற்றியர் வயிற்றலைத் திரங்கக்
காய்ந்த புற்குரம் பைகளழித் தம்புவிற் கவர்ந்தே
யாய்ந்த பாலையிற் குறும்புக ளடக்கிவே லரசர்
வாய்ந்த வெள்வளை முழங்கவந் தாலென வருமால். (௪)

கருந்து மந்திக் களைமருங் குள்துகட் கமலத்
திரும கட்கணி யனைத்து தேவரும் வியப்பத்
தரும நீதியுஞ் செல்வமுந் தழைப்பது தகைசால்
பொருவில் குஞ்சர புரியெனப் புகலொரு நகரம். (௫)

உழவ ருவயற் கமலவாண் முகத்திய ருவப்ப
மழவ ருதநல் லாடவர் மணவினை முடிக்கும்
விழவ ருதவெண் சங்கொலி வீதிதோ றிரட்ட
முழவ ருதவம் முதுநகர்ப் பெருமையார் மொழிவார். (௬)

நீருக் கந்தகார் நிகர்நிறம் படைத்திடு நெடுமால்
ஏருச் சந்தைந் துகிலுடுத் தரிக்கலை யிகந்து
பாருக் கந்தளந் திடநிமிர்ந் தாலெனப் படுமம்
போருக் கந்திக ழகழ்புறஞ் சூழ்நெடும் புரிசை. (௭)

வீழ்ந்து விண்முகில் வேலையென் றுண்ணீர் மிகுந்திட்
டாழ்ந்த கன்றுநீ டிஞ்சியை வளைந்தபே ரகழி
தாழ்ந்து மீதுய ரடிமுடிச் சக்கர கிரியைச்
சூழ்ந்து வெண்டிரைப் பெருங்கடல் சுற்றிய தொக்கும். (௮)

குறையில் பொன்னெயிற் குடுமியிற் றொடுத்துயர் கொடிக
ளுறைநி லாப்புன லகழிக்கு ழந்தக ரிவை
நிறைவ னப்பெதிர் நோக்குறு மாடியா நிலவின்
கறைது டைத்திட நீட்டிய கரங்களிற் கவினும். (௯)

நிலவு மாமணி விமானங்க ணிலத்திருந் தெனப்
பலவு மாலவனைக் குலநிரைத் தெனக்கதிர் பரப்பி
யுலவு மான்மதிக் கூன்முது குறிஞ்சிட வுயர்ந்து
குலவு மாடகத் தியற்றிய கூடமா டங்கள். (௧௦)

மாற தாமென நிழலுடன மலைசர மலைக
ளாற தாமென விடுமெதம் பெருகவெடுத தலைப்பச
சேற தாயநெடுந தோகளுஞ சனங்களுஞ செலல
நீற தாயதது்க ளெழுநதுவிண புதைகருநீள வீதி. (கக)

வையம் யாவையும் விலைபெற வளாமுலை வருதத
நைய நுணணிடை நாரியா புலவியிற கழிதத
துயய மானமதச சேறறொடு துவளுமுத தாரஞ
செயய மாமணிக கலனகிடங் தெறிப்பன தெருககள். (கஉ)

ஆதி நூலுண ரந்தணா சாலைக ளொருபா
னீதி மனனவா நிறைமணி மாளிகை யொருபா
லூதியமபெறு வணிகாவாழ் வசதிக ளொருபாற
கோதின் மணமகள புதலவாதங குலமனை யொருபால. (கங)

மெலிக்கு நூலிடையறமென மேகலை யரறறிச்
சலிப்ப நாணமலாத தாளணி தணடைநூ புரஙகள
கலிப்ப நீடிய காநதளங கைவளை கலிஙென
றொலிப்ப மாதாக ளுடக மாடரங் கொருபால். (கச)

அலைக டறகடைக தரிசுரர்க் கமுதளித தநுபோற
றலைமை பெறறமுத தமிழ்ககட றுலமத ததனு
லுலைவு றககலைக கிச்சுவை செவிப்புலத துணபான
கலைகள் கறபவாக் குழாப்பவர் கழகமங கொருபால. (கரு)

வாரவி சிததிடு மணிமுரசோதையுங கொடிஞசித
தோவி டுததிடு மோதையும் பிளிறுசிந துரஙகள
போரவி டுததிடு மோதையும் புரவியின கனைப்புங
காரவி டுததிடு மோதையின மும்மடி காடடும். (கசு)

மறைவி ரித்துரை பயிறறுந ரோதையு மனனா
திறை யளககவந தீணடின ரோதையுந தேவாக
கிறைமை யிற்றினஞ் சாறய ரோதையு மெழுநதிட
டறை கடறபடு முழககமுந் துளக்குற வலைக்கும். (கஎ)

துண்ட மாமதி தவழ்மதிற் றென்னக ரதனுட்
கண்ட வாருயிர்த தொகைமு லடங்கிய கணககா
லண்ட கோளகை கவிததிடும் பேருல கனைத்து
முண்ட முணடகக கண்ணிறை னுதரமொத் துளதால. (கஅ)

அரிபு ரந்தரன் விரும்புமந் நகரளிப் பவனரே
லுரிபு ரந்தரித் துயாவட வரைகுழைத் துருத்தத்
திரிபு ரஞ்சுடு சிவனடி சிந்தைசெய் பவனருட்
பரிபு ரந்திகழ் திருவுறை பரிபுரஞ் சயனே. (௧௯)

காந்து செம்மணிச் சேடனுங் கமடமுங் கடம்பா
யேந்து கோட்டுமோட் டிபங்களோ ரெட்டுமெண் கிரியு
நாந்த கத்தொடு சமரமேற் றெதிருற் றணுகும
வேந்த ருஞ்சுமை யாற்றிட மேதினி பரிப்போன. (௨௦)

வேத நூன்முறை திறம்பிடா தெங்கணும் விளங்க
மாதர் கற்பெனும் வரம்பழி யாமனமா நிலத்தோர்
பாத கம்பழி பயின்றிடா தருள்விழி பரப்பி
யாத ரத்துடன் றற்பயிர் வளர்த்தர சளித்தான. (௨௧)

அனைய கோமகற் காசிசொல் புரோகித ஞானனை
வினையி னீங்கிய சுராகுரு நிகர்ப்பவ னெண்ணூல
வனையு மாரபினன் முத்தழல் வேள்விகள் வளர்ப்போன
றனைய ரின்றியே நெடிதுநாட் டவத்தொடு சரித்தான. (௨௨)

சொற்ற வேதிய னிலவயிற் றோர்சுதன் றீமை
முற்று மோருருக் கொண்டென முடங்குவெண் டிங்க
ளொற்று பாற்கட லிடைவிட முதித்தென வெழில்கூர்
பெற்ற வூர்மறைக் கொழுந்தின தருட்பெறப் பிறந்தான். (௨௩)

தோன்று மைந்தனுக் குயாசகு மாரனென் றருளா
லீன்ற தந்தைபே ரிட்டழைத் தோமணி யழுத்தி
யான்ற பொன்னணி யணிந்தையாண் டணுகிடு மளவின்
மூன்று நூல்வினை நான்மறை விதிப்படி முடித்து. (௨௪)

ஆத பன்வட திசையணை யுத்தரா யணத்துத்
தீத கன்றிடு மோரைகூ டியசுப தினத்திற
ரூத விழ்ந்தவெண் டாமரை யாளசரண் வழுத்திப்
பாத கம்பயின் மகற்குநான் மறைபயில் வித்தான. (௨௫)

ஆய்ந்த பற்பல கலைகளு மரவினுக் கமுத
மீந்த தாமெனக் கமரிடை யுகுத்தயா லென்ன
வோய்ந்தி டாமலற் பகலெலா முணர்த்திட வுணர்ந்து
வாய்ந்த காமவேள் கணைகிலக் காமென வளர்ந்தான. (௨௬)

கவள மால்களி றெனவரு காட்சிகண் டுருகித்
துவள நூலிடை நடந்துபின றொடர்ந்துநா முலைத்
தவள வாணகை கோட்டிமற றருந்தனங் காட்டிப்
பவள வாயினா காமுறு பருவமெய் தினளால. (உ௭)

கஞ்ச நாண்மலர்க கண்ணினன கலைமதி தகர்த்து
விஞ்ச வேஙிளைத திணககிவைத தலையவெண ணகையாள்
சஞ்ச ரீகமட டார்பசுந தாரொடுந தழுவி
மஞ்சு கீணடெழு மினனென நுடங்குநூன மார்பன. (உ௮)

பெயயு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுசிந துரதின
கைய தாமெனக கவினறரு தாழ்தடக கையான
றுயய வாரிச முகைமுறுக கவிழசெழுந துணரின
செயய தாளினன றேடரு மாடவர திலதன. (உ௯)

சொன்ன விண்டுவிற றிரண்டுயர் பணைததடந தோளான
வனன மேகலை மடநதையர கண்கவர வதனன
கனன லஞ்சிலைக காமனே காட்சிதந தனையா
னனன வனறிருப் பேரொழி லாரொடுத தறைவார். (௩0)

தெனற லநதடந தோமிசை வருமதன செஙகை
மனற லமபுகள படபபடப் பதைததுளம வருநதிப்
பொனற யஙகுபூட் புணர்முலைக் கணிகையர போக
மனறி லென்றிட நுகர்நதவர வடஙகில னாகி. (௩௧)

பழுதி லனபுட னுதயமுற் பகருமுப் பொழுதுங
கொழுந ரனறியோர கடவுளைத தளிரககரங குவியா
வழுவில கறபுடை மடநதையர தமைமன மருட்டித
தழுவி யானினத தொருமழ விடையெனச் சரிததான். (௩௨)

மாமன் மைத்துன னெனவழைப் பாணியர் வளாயுந
தாம னாகம புராணநூல் சதுர்மறை யெனனு
நாம நாவினி னவினறிடா னாடொறுஞ சிலைகளைக்
காம னாகமம வேதமீ தாமெனக் கறபான. (௩௩)

ஈடு வாடைமற் றிலேபன மெனுமருந் தியற்றிப்
பீடு சானிறை முறைமையிற் பெருநதகை பெற்ற
கோடு மாமணிக குமபமோ குவிமுலை சுமககும்
வாடு நூலிடை மகளிரை வசப்பட மயககும். (௩௪)

உலக்கு நாளணித் தாயினாக் கொளிக்குமீ னொக்கு
நலத்தி னோசிலைக காமவே ளணுகினு நழுவாப்
பெலத்த முல்லையின் றருக்களை வேரொடும் பீடுங்கி
நிலத்தி னீங்கிட விசைதெறி சுழல்வளி நிகாததான் (௩௫)

அந்தி வெண்பிறை முடித்தவ னடித்துணைக் கமலஞ்
சிந்தை செயகிலன திருவுருக் களைச்சிலை யெனவெற
நிந்தை செயபவ னீதியாய நித்தமு மியற்றுஞ்
சந்தி வந்தனை மறந்தனன றுறந்தனன் றருமம். (௩௬)

இந்த வாறிவ னொழுகிய படிறுகண் டியாருந
தந்தை பாலெடுத துணர்த்திடத் தனையனைக கூவி
யந்த மாநகாக கலைஞரை யழைத்தரு கிருத்திச
சிந்தை தேறுற வுறுதிநன மதிபல செப்பும். (௩௭)

பிறர்ம னைகருரித தாகிய பேதையைப் புணர்ந்தோ
ரறம டுத்தநண பொடுபுகழ் பெருமையொன றடையார்
மறமி குத்தவெம் பவமபழி மாறறரு மசச
மிறலி யறிடும் பகையிவை நானகுமெய் திடுவார். (௩௮)

நீடு றூதுநல் விளைமையென றுளத்திடை நினைந்து
நாடு றாபிறா மனையெனி னுமரீா வைப்பில
வீடு றுப்புகழ மேவுரா விதறைதகை விததங
கூடு றாநர ககுழி விழுநதழுந தகிலா. (௩௯)

ஊறு தீமரத தூரியி னெனவெறன வொன்றி
வேறு பேதகங காட்டுபுன மனத்தினோ விழைவாற்
கூறு நீணிதி கவாவிலை மகளிபாற் குறுகி
யேறு காமமே நுகாபவாக கிகபர மில்லை (௪0)

என்று பற்பல நன்மதி துன்மதி யிதயந
துன்று மசசுகு மாரனுக குரைததலுஞ் சொற்ற
தொன்று மறறவன செவிப்புல நுழைந்தில துபலஞ்
சென்று தைத்திடா நெடுமர முளையெனச் சிதைந்த (௪௧)

கப்பி நாடொறுங் களிததுணை வளிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுன் குப்பைபோயக கிளைததிட றவிரா
தொப்பி னூலபடித துறுமதி யேபல கோடி
செப்பி னுநதம் மனம்புரி செயல்விடார் தீயோர். (௪௨)

களிப்பி னுஞ்சுடுங் கடவுளர் கடல்கடை யமிர்த
மளிப்பி னுஞ்சுடு மறைதிரைக் குளிர்புன லகத்துக்
குளிப்பி னுஞ்சுடுங் குன்றுறு குகைகளிற் குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுங் காமமிக் கூர்தர வுழன்றான். (௪௰௩)

தூய நீத்திழி தொழில்புரி துற்குணத் திவனைத்
தாயு நீத்தன டந்தையு நீத்தன னமராக்
ணைய நீத்தனர் நிலநிதி மகளிர்மே னிகழு
மாய நீத்தினை மயக்கறத் துறந்தவர் மனம்போல். (௪௰௪)

தொழுகு லத்தவர் குலத்தினிற் றேமறத் தோன்றிப்
பழுது பற்பல வினைத்திழி குலத்தொழில் பயின்றான்
முழுமு தற்பொரு ளாயமறை நடஞ்செய்நான் முகத்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலக்கினோ ரெவரே. (௪௰௫)

கன்னி மாடமுங் கடிமதிற் காவலுங் கடந்து
துன்னு மாரிருட் பொழுதின்மங் கையர்முலை தோய்வா
னன்ன மன்னவர் தமைப்பிறர் விலக்கினு மமையா
ரின்ன தன்மையி னீங்கிலை நிகழ்ந்துறு மேலவை (௪௰௬)

முத்த மீதினு முளரிமென் முகிழ்முலை முகத்தும்
வைத்த பற்குறி நகக்குறி கண்டுதம் மனையார்
தத்த மக்குள கற்பழிந் தாரெனச் சலித்துக்
கைத்த சிந்தைய ராகியக் கடிநக ருள்ளார். (௪௰௭)

காவல் கட்டழித் திரவினிற் கரவினு லெய்தி
யாவ ரித்தொழில் புரிபவ ரென்மனத் தெண்ணிப்
பாவ முற்றிய படிற்றொழுக் கச்சுகு மாரன
மாவ னப்புடை யான்செய விதுவென மதித்து. (௪௰௮)

அற்ற நோக்கியாம் பற்றினு மகப்படா ஞசை
பெற்ற மாதாதம் மொழிப்படி யினிமனம் பிரியா
ரிற்ற தாகுமில் வாழ்க்கையென் றிரங்கியுட் கவலை
யுற்று ளோர்திரண் டென்செய்கே மிதற்கென வுசாவி. (௪௰௯)

வேறு.

காசினி யென்னு மாதின் கலிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புகழ்வெள் ளாடை சாத்திய மன்னன் முன்போய்க்
கூசுத லின்றி நந்தங் குறைதிறந் தறைவோ மென்னத்
தூசகல் வாரின் மான மிழந்தவர் துணிந்து சூழ்ந்து. (௫௰)

கால்வழி சென்னீ ரொன்னக் கருதரொருப் படுத்தி மான
வேல்வழி கண்ட நெஞ்சா வெளவளை கொழுக்கள் கீணட
சாலவழி பரநது மேயுந தணபணை நாடுநீதி.
தாலவழிபுரககு மனனனவாயிலை நோககி யேகி, (௫௧)

வாயிலோர் தம்மைக கண்டெம் வரவுரைத திடுதி ரெனனப்
போயிலோரக கனனை யனன புரவலற போறறி மாநத
ராயினோா கோடி யோரிங கடைநதன ரொனனக கஞசக
கோயிலோ ரிருவா மேவுங கொறறவன கொணாமி னென்றனா· ()

அரசாகோ னருளிப் பாடென் றவளையுட் புகுததப் போநது
கரசரோ ருககஙகள கூப்பிக கனைகழற ருளிற றுழநது
பரசநீள் கடைகக ணேககம பரபபிநுங குறையா தெனன
முரசகே தனனை யொப்பாய கேளென மொழிய லுறறா. (௫௩)

பூசுரா குலேச னுநின புரோகிதன மைநத னைநது
வாசநீள கணைக ரநத மதனசுகு மாரனெனபோ
னீசனுபத தனது சாதி நீதியா நியம நீததுத
தூசகல கரவு வஞசனு சூதுசெய தூர்தத னுகி. (௫௪)

சூலவளை முழஙகி யார்க்குந தொடுகடல் வளாக வைப்போா
கோலவளை யாமற காககுங குரிசினின னகரந தனனிற
காலவளை வரிவில லேயககுங கருஙகொடிப் புருவ மினனா
மாலவளை மனதத ராயககற பிகநதிட வருததுகின்றான் (௫௫)

இவவினமே வியமின் னாதஙகுறைகளை யெவாககு முனனுஞ
சொலலநா ணுறுவா யாருந தோறறுநோய் துடைதது மாறற
வலலரா மருதது வாககு மனைப்பய ருளரோ மனன
புலலோ மானங காததுப் புரநதரு ளெமமை யெனறா. (௫௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாற் கிளர்செவித் துளைகண் மூடிக
கோட்டமி றனிக்கோ லோசசுங் கோவிரு கோககள் சேப்ப
வாட்டமில குமுதச செய்ய வாயிதழ் துடிப்ப விந்த
நாட்டர சளிதத நீதி கனறுநன றென்ன நக்கான. (௫௭)

சீற்றமீக் கூர நின்ற சேனைகா வலனை நோக்கி
மாறறரும் படிற னுகி மறைக்குலந தோனறி னேனைக்
காற்றென விரைநது சென்றிக கணததினிற கொணர்மி னென்று
வேற்றுரி முரச நாண விடியென முழஙகிச் சொன்னான். (௫௮

குழைகடல் விடத்திற் றோன்றுங் கூற்றுவன் றூத ரொப்பா
ரழைகொடிப் பொழுதி லோடி யங்கவர் முழுதுந் தேடி
வழையிலபுன் னெழிலக வாற்று மறையவன் றனைப் பற்றி
விழைவுடன் கொணர்ந்து கொற்ற வேந்தர்கோன் றிருமுன் விட்டார்.

வெய்யவேல் விடலை தூதர் விப்பிரன் றனைநோக்கிச்
செய்யநான் மறையோர் நீதி திறம்பிடு மிவனைச் சென்னி
கொய்திட வேண்டு மென்னக் குலமறை யவரைக்கோற
லையநின் மரபு நீதிக் கடாதென் றமைச்சர் கூற. (௯௦)

கோமுகங் குனிர்ந்து கோபங் கொடுங்கனன் றணிந்து பின்னர்
ரேமுகக் கருங்கண் மாதர்க் கிசைந்தகற் பெனுங்கான் காம
மாமுகத் தீயி னுறச்சுட் டருமபழி சுமந்த விந்தக்
காமுகன் றனைநம் மெல்லை கடத்தினீர் விடுத்தி ரென்றான். ()

அனையரவ் வுரைகேட் டந்த வந்தணன் றனைப் பற்றி
வனைகழன் மன்னன் காக்கு மாநிலங் கடத்தி யப்பால்
வினைவலி யுனக்குச் சூழ்ந்த தென்றவர் விடுத்து மீண்டார்
சினைவளர் தருக்கண் மேவுங் கானெறி சேணிற் சென்றான். ()

விண்ணுறு வரைக ளென்ன விளங்குதன் றுணைத்தோள் சோர்ந்த
பண்ணுறு மொழியி னுரை நினைதொறும் பரிந்து நீண்ட
கண்ணுறு புனலா றென்னக் கலுழ்வேள் கணைகள் பாய்ந்த
புண்ணுறு மார்பிற் றென்றல் புகுந்தழல் போல வீச. (௯௩)

அடுசினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக் கலுழி தூங்கும் பணைக்கைமால் யானை பாயுங்
கொடுவரிப் புலிவாழ் காட்டிற் கூளிபோற் றனித்துத் துன்பந்
தொடுதிரிந் துழலவா னங்கோ ரோடையை யடைந்தா னன்றே.

தத்திவீழ் திரைக ளெற்றத் தவழ்ந்துசூற் சங்க மீன்ற
நித்திலங் கரைக டோறு நிலவுகா லிழனீர்ப் பொய்கை
மெத்திய நீள மாழம் விரிவுறு மகல மெல்லா
மத்தியென் றுரைப்ப தல்லா லாரதன் பெருமை சொல்வார். ()

அம்புய முகமென் காவி யம்பக மாம்பல் வாயவெண்
கம்புகந் தரங்கோ கங்கொங் கைகணைக் கால்வ ராலகூர்
மம்புகழ் புறந்தாண் ஞெண்டு வருமுழந் தாள்க ளாகப்
பம்புநீர்ப் படிகர் மென்சொற் பாவையா ரங்கங் காட்ட. (௯௬)

முரிதிரைச் சிலைகால் கோட்டி மூசுவண் டெனுநாண் பூட்டி
விரிமலர்க் கமலங் காவி விசிகங்கள் விரைவிற் கோத்துப்
பிரிவெனுந் துயராற் றீவிப் பிரானறனைப் பெருத்த பூசல்
புரிதர மதனின் றென்னப் பொலிந்தவப் பொய்கை மன்னோ. (௬௭)

மூண்டவெம் பசியாற் செய்ய முளரியா முளரி யெங்கு
மாண்டமீ னிரைதேர் வன்மீன் வாய்ப்படா துகண்டு தப்பித்
தூண்டகு வாளை தாவுந் துழனிகண் டெழுந்து துள்ளி
நீண்டபைங் கயலை நேடித் துரந்து போய்ப் பாயு நீர்நாய். (௬௮)

முதலியி லவப்பொய் வேட முயன்றுகண் முகிழ்த்தி யோகம்
புதலியி னிருந்து தீமைபுரிபவ ரொன்னத் தூங்கித்
துதலியா டரவி னெட்டைக் கழுத்தினைச் சுருக்கி மீனைக்
குதலிநுங் கிடக்கண் மூடி யிருப்பன குரண்டங் கோடி. (௬௯)

ஈட்டுவல் வினையின் கொட்பா லெடுத்திடு மியாக்கை மாண்டு
மீட்டும்வந் துலகிற் றோன்று மிகற்பமித் தன்மை யென்னக்
கோட்டுவெண் டிரைகண் மோதுங் குரைகடற் புவியுள் ளோர்க்குக்
காட்டுவ தென்ன நீரிற் குளித்தெழு கரண்டங் கொள்ளை. (௭௦)

தூயவெண் ணிறக்கூன் சங்கஞ் சூலுளைந் தேறி முட்டாண்
மேயசெங் கமலப் போதின் மீதிருந் தொளிருந் தோற்ற
மாயர்கண் படைகண் டன்றோ ரகத்துறி சரித்து மாயன்
சேயகைத் தலத்தில் வாரித் திரட்டிய வெண்ணெய் போலும். ()

கல்லுநீர்க் கயத்து மீனைக் கதுவ வீழ்ந் தறுபெருமற்
சில்லுகிர்ச் சிரலை வெட்கிச் சிறைவிரித் திருப்ப தோர்பாற்
சொல்லுநற் றிகிரிப் புள்ளுந் துணைச்சிறை புலாத்திக் கோதிப்
புல்லுயிர்ப் பேடை யோடு புளினமே னடப்ப தோர்பால். (௭௨)

மண்டனி லுயர்ந்த பெண்ணைக் கிழங்கினை வகிர்ந்தா லன்ன
துண்டவண் டானஞ் சூழ்ந்த தொழுதிக ளொருபா னீருட்
கொண்டருந் தாக நீங்கிக் குதிக்குமா வினங்க ளோர்பா
லொண்டழைச் சிறைப்பா லன்னங் கின்னர மிதுன மோர்பால். ()

இன்னதன் மையநீர் வாவி யிருங்கரை தன்னி னெய்தித்
தன்னமா பேடை தன்னைத் தழீஇச் சிறைக் கரத்துள் ளாக்கி
யன்னமா தரவிற் புல்லு மதுதெரிந் தணங்க னாமேற்
பன்னரு மாசை கூர விருந்தனன் பரிவுற் றிப்பால். (௭௪)

வேறு.

பஞ்சணி பதப்பரி புரதவொலி பரப்ப
நஞ்சன விழிக்கடை குழைக்கய னடப்பக
குஞ்சர மருப்பினிரு கொங்கைகள் குலுங்க
வஞ்சியென வோர்புலை மடந்தையவ ணுற்றாள் (௭௫)

மன்றலகமழ மாலையணி வார்குழ றனக்கு
மின்றமிழ் மொழிக்குமை விழிக்குமெய யொளிக்கு
மென்றளி ரடிக்குநிகர் வேறுலகி லொப்புண
டென்றவ டனக்குவமை யாவர் புகல கிறப ர (௭௬)

ஏமருவு நூணிக ரிடைக்கொடி நடங்கத
தாமருவு வார்குழல சரிந்திட விரிந்தே
யாபத மிரங்கவரு மன்னநடை மின்னை
மாரணிக ரானசுகு மாரனெதிர் கண்டான (௭௭)

பொன்னுலகில வாழுமட மாதுகொல பொறிப்பைப்
பன்னக நகாககனுறை யாவைகொல பசுங்கார்
மின்னவிர சிலம்பினுறை மெல்லியல்கொ லென்று
மின்னன நினைந்துபி னெழுந்தருகி லெய்தி. (௭௮)

சேயவரி வாளவிழி யிமைத்திடு திறத்தாற
றோயநில மீதடி மிதித்திடு சுவட்டா
லாயபுவி மீதுவள ரன்னமிவ ளென்னத
தீயகுண வேதியன் மனத்திடை தெளிந்தான். (௭௯)

மங்குணிற முற்றிடு மடப்பிடியை நாடும
வெங்கய மெனத்தனி விரைந்துமு னடந்தே
யிங்கெனெதி ருற்றிடுவ ளியாவணிவ ளென்றுத்
திங்கணிகர் வாணுத றரித்தன டிகைத்தே (௮௰)

ஏமமணி மால்வரை யெனக்குலவு கொங்கை
வேமசனி காலுமுகின மீதெழு தடித்தின்
வாமமிகு நேரிடை மடந்தையரை வெல்லுங்
காமனிவ ளேமென மனத்திடை கணித்தாள். (௮௧)

உட்புலமை யற்றுமய லுற்றசுகு மாரன்
மட்டுட மெனத்திரள் வளைப்புய மிலக்காயக

கொட்புற நெரிததபுரு வசிலை குனித்தே
கட்கணை தொடுககவி ரககடல் குளிததான. (அ௨)

முளைதவெரி கனறுசெணைய முகந்துகுவ தென்ன
விளைததமரில வெனறிபுனை வேளகழையி னீளவில
வளைததுமண மேவுமலா வாளிக டெரநதான
துளைததவ னுரததினிடை தூவலள வாழ. (அ௩)

மெயவச மழிநதுதழன மீதின மெழு காகிப்
பொயவசன மனறிது புலஙகொளுதி பொனனே
உயவதரி தாமுயி ருலநதுபடு முனனுன
கைவச மெனுவிவை கனைநதன னிரஙகி (அ௪)

இககுவளை வாரவிலி னிருததிமத னேவு
மககுவளை வாளிவரு மெனறுமன மஞ்சேன்
மிககுவளை மீநுலவி மீளுநின முகததின
மைககுவளை தானருள வழஙகலு றின மாதோ. (அ௫)

தீரமுறு வேலைவரு செயயதுவர் வாயி
ஞரமுறு வாணில வருமபிடி னணுததான
கோரமுறு மாரழ லெனககுட திசைகக
ணீரமுறு வாணிலவ தெனசெயு மெழுநதே. (அ௬)

கூடவிணை யாகவளர் குமபமுலை யெனனு
மாடன்மத மால்களி றெணஙகைவச மாறு
னீடனுவ ணசகியமர் நிததமுமி யறறும
வேடனுயர் வேழமதை வேறனமிகை யன்றே. (அ௭)

தூயகு முதநதிசெறுநி தொண்டைதுவ ரொககும
வாயினித ழுறறகுடி நீரது வழஙகிற
காயமுட னததிசை கனறறிவரு பித்த
மேயவிர சப்பெரிய வெப்பவியு மெறகே, (அ௮)

என்றலை மருட்டுகுழ லுக்கிணைய கூறித
துன்றலை கடற்படு துரும்பினிலை யற்றேன்
மனறலை மிகக்கமழ் மலாக்கர மெடுததுத்
தன்றலை குவிததிருச ரண்டொழுது நின்றான். (அ௯)

மம்மருற வேள்கணை வருத்தமய லென்னு
மமமகர வாரிதி யடககலரி தாகி

விம்மமன மீதது வெளிப்படைசெய் வாளாய்ப்
பொம்மனமுலை யாளசிறிது புன்னகை புரிநதாள. (௬௦)

செம்பவள வாயிதழ் திறநதெயி றிலங்கக்
கும்பமுலை யாண்முறுவல் கொண்டகுறி கண்டே
வெம்புதழ லொததவிர கத்தினின மிகுதநதோ
ணம்புய மலாக்கையவ ளஙகைமலா பறறி. (௬௧)

ஏகமன மாகியிரு வோருமெவ ராலும்
போகவரி தாகுமொா பொதுமபரிடை புக்கு
மேகநிற மானபிடி யுஙகரட மேவு
நாகமு மெனககலவி நனனல நுகாந்தே. (௬௨)

வேறு.

இன்றளவு மன்றுடல மெத்துணைநா ளினியிருக்கு
மன்றளவும் பிரியாம லிருப்போமென றலராத
மென்றளவ முகைநகையும வேதியனு மிசைநது தம்மிற்
புனறளைசகண முடைகமழும புலைப்பாடி தனிறபுகுநதாா. (௬௩)

தரையயிலான் பசும்பச்சை தலைககவ்வி யிசிததுகளுங
குரைமுகநாய்ச் சிறுபறழின குறுஙகழுததி னெடுஙகயிறறுற
சுரைபடாநீள் புறகுரமபை துனறுகரும புதலவாபிணித
தரையினசைத திடுசதஙகை கறஙகிடவீாத தாட்டயாவாா. (௬௪)

அணைதிரைநன மணிவரனறி யாததிடுமொா கலியமிழதிற
கிணைபுகலமென மொழிபயிலா விளஙகுழவி பசிககிரஙகித
துணைமுலைப்பால் சுரநதருததித தோற்பாய றனிற்றுயிறறிப்
பிணைவிழிப்புன் புலைமகளிா தாலாட்டு மிசைப்பெருகும். (௬௫)

பிறஙகியபுன் மாலைகளிற் பெருஙகுடம்பெய பிழிபருகிக்
கறஙகுபறை முழததறைநது களிததாடிக களைததுவிழுந
துறஙகுபறைப் புருடாதுயி லொழிநதெழுவான் புலரிதனின்
மறங்குலவு முட்படைககால வாரணஙக ளோலமிடுமே. (௬௬)

இத்தகைய புலைசசேரி தன்னிலிருந் திருண்டமன
மததனெனப் புலவுதின்று மதுப்பருகி வசமழிநது
முததநகைப் புலைமகடன் முலைநலததே றலுநுகாநது
சிததமிகக் களிகூர்ந்து சிலவைகல் கழிததறபின. (௬௭)

பங்கயக்கட் புலமகளாற் பன்னமெனப் பகர்வயிற்றுச்
செங்கணிகழ் மழவிடைபோற் செனித்துதித்தார் சிறுவரைவ
ரங்கவர்க்கு மதுப்பிசித மருத்திப்பருத் தியினவளாக்கப்
பங்கமிருங் கடற்புவியிற் பாதகமைந் தெனவளர்ந்தார். (௯௮)

மன்னுநெடும் பொதியவரை மன்றல்கமழ் தென்றலுடன்
பன்னுதமிழ் பயந்ததெனப் பண்ணவர்பற் பலாபயிலும்
பொன்னுலகி லரம்பையுருப் பசிநிகாரம் பொறபினுடன்
பின்னுமிரு கன்னியரைப் பெற்றுமனப் பிரியமுற்றான். (௯௯)

மறமறவி யைவரென வளருமைந்து மைந்தருடன்
கறைவடிவாட் படைகதைகூர்ங் கணைநெடுங்கார் முகந்தாங்கி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைத்துப் பொருள்கவ்விச
சிறைபடுநீர்க் கயல்கவர்ந்த சிரலையெனக் களிக்கல்வான். (௧௦௦)

அந்தணரெண் ணிலாகுழாக்கன் றுனிடப மளவிறந்த
கொந்தவிழ்தாண் மலர்க்கோதைக் கோதையர்கள் குதலைமொழி
மைந்தர்களை முதிர்விருத்தர் வருந்துறவர் வருந்துறக்கொல்
விந்தவிதக் கொலைகடம்மை யாவர்கணித் தெடுத்துரைப்பார். (௧௦௧)

புக்குபுனற் றடங்கரையிற் புரிந்தருக்க ணியிற்படுத்துத்
தொக்கநெடுங் கயலிரைதேர் தோலடிப்புட் டொழுட்டாண்
மிக்கயாவை டானமுடன் விரிந்தசிறைப் பெருமபோதாக
கொக்குமுதற் பக்கிகளைக் கொன்றுகொன்று தின்றுபின்னும். (௧௦௨)

மேவிவளர் வனங்கடோறும் விலவணக்கி விறற்பகழி
தூவிவெரு வொடுங்குதித்துத் துள்ளுபுள்ளி மானினங்க
டாவியுக ளிரலையுறற் றலைக்கேழன் மரைக்குலங்க
ளாவிசெகுத் தூனருந்தி யடுபுலிபோற் றிரியுமந்நாள். (௧௦௩)

விரிந்தகொடு வினைவசத்தான் மெய்திறப்பிணிகள் பிடித்தலைத்துப்
புரிந்தசுரு ளிருளோதிப் புலமகள்போன் றிடப்புலம்பிப்
பரிந்தனலின் மெழுகாகிப் பறபலநாட் பயிலபெடையைப்
பிரிந்தவனறிற் சேவலெனப் பெருந்துயரக் கடல்வீழ்ந்தான், (௧௦௪)

எழுமயங்கு முளந்தேறு தேங்குமுடற் பொறைசோர்ந்து
விழுமிருகட் புனல்குமிழி விட்டோட விம்மிவிம்மி
யழுமசனிக் குடைந்துபுர ளரவெனநீ ணிலந்தலையா
லுழுமிரங்கும் வெதும்புறுநெட் டியிர்ப்புயிர்த்துப் புழுங்கிமோல். ()

கண்மணியே யெனத்தாசைக் கங்குல்விடிந் திடவுதித்த
விண்மணியே யிப்பியின்வாய் விணடுமிழும வெணடரளத
தணமணியே பாற்சலதி தருமமுதே தயஙகுகதி
ரொணமணிநீத திடுமரவி னுனையிழநது முயவேனே. (௧௦௬)

துப்புறழ்செவ் வாயிதழுந துடியிடையுங கடிதடமு
மைப்புருவக காரமுகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங
கொப்புலவு மிருகுழையுங குருகுலவு காததழகு
மெப்பிறவி பிறநதுனோநா னினிககாணப தென்றயருமு. (௧௦௭)

ஓஙகினைய பெருநதுயர முழந்துமிக வருநது மநநாட்
பூஙகமலக குறுமுகைபோற் புடைததருமபிக குமிழததெழுநது
கோஙகமுகை யெனககுலவக் கொஙகைகளங கவனளிதத
மாஙகுயிறசொல் லியாவிரக மருவுமஙகைப் பருவமுறறா. (௧௦௮)

மாரிவளந் தருமுகிலை மணிககருநீ ணிறமணலை
வேரிகமழ் செழுநதுணாகள விளஙகிநழிக கருஙகனியை
நீரிலெழுஞ சைவலததை நிகாததுநெயதது நெறிததிருணட
காரிருளின பிழமபெனனக கவினகொணட கருஙகுழலகள. (௧௦௯)

கஞசநெடுங கயல்கமழுங காவியிணை கணைகினையா
யஞசனநதோயந தடலனஙக ஞைகமஙகற றலைகடலி
னஞசமுதங கலநதிலஙகு நகுமணிப்பொற குழைகிழிதது
வஞசமிகுங கொலைபயினறு மதாததனவால வரிவிழிகள. (௧௧௦)

கனனியாக ளினனணநற் கலைவளர்நத மதியமொப்பத
துனனியமுட் டாட்கமலத தூயமுகை முறுககுடைநது
மனனியமென றேடவிழும் பதஞ்ஞகசி மதுநுகாவா
னினனிசைப்பூம பொறிச்சுரும்ப ரிருநததெனன விருந்தவனும் (௧௧௧)

செக்கரொழு மிளமதியுந் தென்றலுமன றிலுமபகைப்பக்
கைககணைகொண் டடாநதுமதன் கடும்பூசல பொரககனலின்
மிககசெகாடுங காமமெனும் விடநதலைகொண் டாற்றிலனாய்
மககளிரு வரையுமன மருண்டுமனை யெனமணநதான. (௧௧௨)

பெருவரைபோ லகனமாரபிற் பிறங்கியபொற சுணங்குபொடித
திருவரைக ளெனவளரு மிளமுலைககோ டெழுதுழககப்
பொருவருமா தரவினுடன் புணாந்துநல னுகாநதிடுநாண்
மருவருபூங் குழலியரு மைநதரிரு வரைப்பயநதார. (௧௧௩)

தனைமிசைத்தன் புதல்வியாக டாமீனற தனையரிரு
வனையுமன மகிழ்ந்தெடுத்து மடிமீது வைத்தழுமுரி
தினையெறிவா ரிதிபிறந்த தெள்ளமுதக குதலைகள்கேட்
டினைதருவெண ணுனைசசுனையூ ஊட்டிவளாத்துவப்புறறான். (௧௧௪)

வேறு.

இவவண்ண மிஙகிவன்று னிருநதிடுநாட் பசும்புரவி யிரவிதன னை மைவண்ணப பாநதளபகு வாயினிறபெய தூமிழ்காலை மறை யோாக கெலலொரு, செவவணணக கனகமுதற கலைமுலைப்பாறறுனை விடுரு செருதத னலலான, கொயவண்ண மலர்ககோதைதக கோமகன ருன ருனமிகக கொடுப்பவாஙகி. (௧௧௫)

வநதநலலந தணாகடமமை வனசசரியின மறித்துருததுமைநத ரோடுங, குநதநெடுஙகதைவடிவாள கொடுமேர்ஞ்சா யகஙகளினுற கொ டிறு தநதரு, சிநதவுடற செகுககைசெய்து கலககியவா கைபபொரு ளகள சோ வவவி, வெநதழலாா விழிததறுகண மிருகாரி யெனததன தின மேவி ஞனே. (௧௧௬)

பலலொடிநது கவுளொடிநது பழுவொடிநது முழவெழுவிறப ணைத்த திணடோட, கலலொடிநது கரமொடிநது காலொடிநது மார் பொடிநது கலஙகி வாயிற, சொலலொடிநது பனவரெல்லாம பகைத திமிரந துடைததிலஙகுஞ சுடாவேன மனனன, செலலொடிந்து மு டிதவழுங கோயிலவா யிலைநோககிச சென்று ரனறே. (௧௧௭)

சென்றுமுறை யோமுறையோ வெனறசொற்றிண டிறல்வேந தன செவியிற கேட்டுக, குனறுறழகோ புரவாயிற காவலனைக் கூய வரைக கொணாமி னெனனப, பொனறுயிலு மணிமாடப னரசிருககு மணடபததிற புகுததப் போனா, கனறுமனத துடனவர்தங காயமு றுங காயமெலலாங கண்ணிற கணடான. (௧௧௮)

யாவரிது செயதனரிங கெனவினவ நீயெமககீண டீந்ததெல லாம, பாவநெறிச சணடாள னொருவனமைநத ருடன்மறிததுப் பறி ததுககொணடே, யாவவெனவலைததடிததிட் டாயுததா லஞ்செய தெமை யடாநதா னெனனக, காவலனவா யிதழ்துடிப்பக கட்டழல கான றுருகைமறறைக கையிறறுககி. (௧௧௯)

முன்னின்ற முடஙகுலைவான மடங்கனிகா பனடததலைவாமுக ததை நோக்கி, மினனினற விறறருனைக காததானை சிலகொடுபோய் விளஙகு செஙகே, ழென்னினற கதிரசுருககி யிரவிகுட திசைககடல்

வாயெய்து முன்னர்க், கன்னின்ற மனததவனைக கடிதோடிகெ கொணாமினெனக கற்பித்தானே, (௧௨௦)

ஆயவரும விரைநதுகதை யாழிசிலை வாளியொளவா ளயிலவே லேநதிக, காயவருங கமெறலி தூதரிவ ரெனவெருவக கணடோா காணிற, போயவனை முடுககாமரப் பொதுமபாசெறி யடவிதொறும புழைகதை வேழரு, சீயமுயலெணகுபுலி திரிசரிகரெருவியெயஙகுந தேடலுறறா, (௧௨௧)

கையரிக்கொண் டிடுஞசேனைக கணஙகண்டு மருண்டுமனங கலஙகிக காதன, மையரிககண ணியரோடு மககளொடு மவவனததின மறைநது வைகி, நெயயரியிற றீககொணடு நனகஈறறும் படிறனெடு முககனெடிக ளோதை, செயயரிறகா னகமாறிரவிற பறபலகா வதஙகடநது சென்ற பினனா. (௧௨௨)

காட்டியசெந நிறச்சூடடு வாரணஙகூ யழைப்பவொறறைச காறறோ தூணடிச, சேடடிளஞசெங கதிரபரிதி கீழததிசைகக ணுதயவரை சேருங காலை, நாடடியதீ வினைககொடியோன பயமூல மாநடநது நாருக இனப, மூட்டியவூ ணவதேயப புடையிலொரு வரைசசார லொளிததிட்டானே, (௧௨௩)

தொலவினையின படிநெடிய வரைவனஙக டொறுமுழனறு தொடாநது காணிற, பலவினையம புரிநதுவழி மறிததிரலை முயலுடுமபு பனறி மானகள, கொலவினையஞ செயதுகடுங கொடுஙகூறற மிவனெனபபோ கொணடுநாளு, நலவினைய மொனறுமினறித தீவினைமேம படசசெலுததி வாழு நாளில. (௧௨௪)

அவவரையி னெடுஞசாரற் கரைககாதத தளவையினமா லயன் புததேளிா, தெவவரையெவ னிடுகுலிசப் படையோனமா னுடனெரவருந திரணடுபோறறக, கைவரையொன றுரிததருளுங கறைமிடறறுக கணணுதலகட கருணை நலகிச, சைவரையீ டேறறுகிறபான வீறறிருககு நாகநகா தாலொனை றுணடால. (௧௨௫)

அநதநகர்ப் பூசுரர்பாாத திவாவணிகர் சூத்திரமுன னுயிரனைரும், பநதணிகைச் சநதமுலைப் பணடருசொற பைநதொடியாா பலரும பானற, கொநதவிழநாண மலாவாசங கமழோடை களிறகுழும்க் குளிர்நீராடிச், சுநதரஞசே ராசார முடிததபினறு சாரமிகு சுததராகி (௧௨௬)

வெய்யகொடும் பாதகங்க ணீறுக்குந திருநீறு விரவச் சாத்திச துய்யமணிக கண்டிகையின் றொடைபுனைந்தரு செழுத்தோதித து

லங்குஞ் சோதிச், செயயமணிக குண்டலங்கண் முதலாம்பொற் கல
னிலஙகச செக்கா மேனி, யையனுறைந் தருடருநா கேச்சுரததிற
சென றுதொழுதனபுகூர. (கஉஎ)

வெணடரளத தொடைநாறறி விதானிதது நெய்ததகளி விளக்கு
மேற்றி, வணடமரும வலமபுரிமா தவிமுலலை மலலிகைசெவ வந
திபிசசி, தணடளிரசோ மணமிகுதத மநதாரங கரவீரஞ சாதி வாச
ப, புணடரிகங கருஙகுவளைப் போதுகடே யருசசனைகள புரிநது
போறறி. (கஉஅ)

சஙகுபடகநதுடிமததளநதாளந தழஙகியசல் லரிமல் லாரி
மங்குனமுழக் கெனமுழஙகப் பரதவிதிப் படிநடன மகளி ராடக்
கஙகுறனிற கணடெயிலா தண்டாபிரா னருடகோலக் கடலிற் காரி
னுஙகுசிவ ரிசிவிரத மாசியிறபிற் சதுர்த்தசியி னேற்க லுறறுா. ()

ஈதுணரா னலவினையொன றிருநததனுற் சுகுமார னிருபொற
றோட்டின், மீதுலவு தடநெடுங்க ணுமைபாகன சனனிதிமுன மே
விவாசத், தாதுலவு நநதனஙக டடவிமட மனைவியாகூந தறகுசசூ
டடப், போதுகொயவான போதுமநதப் போதுகணடா னவணடநத
புதுமையெலலாம். (கஙO)

இஙகிதொாற புதமிதுவெ னிரவிலென்றத் திசைநோக்கு மெ
லலை மாநத, ரஙகணிறைந தரகரசங கரவெனமூ வைநதுகனன லக
னறபினனாத, தஙகியபொங கொளிததீபத தட்டேநதிப் பரிமாறு
ஞ சமயநதனனிற, திஙகளணி செஞசடையோ னினிதுறையுஞ
சிவலிஙகநதெரிசிததானே, (கஙக)

மீட்டுமநத வனததிலெயதி வெவ்வினைகள பலபுரிந்து விருப்
பநெஞ்சிற், காட்டுமனை கிழததியரோ டினபநல நுகாநதுசினனுட
கழிநதபினனர், வாடடுபெரும பிணியலைப்ப மததுடைகருந தயிரி
னமன மறுகி மாழகி, யீடடுபெரும பாதகநதா னிறந்ததெனத த
னதுடனீத திறநதிட்டானே. (கஙஉ)

வேறு.

பெரிய வாயரகல் வானி னுற்றசிறு பிறைபெ யிற்றர்சிகை
பெற்றெழுந, தெரியு நீளவடவை யொததகுஞ்சிய ரிடிதத சொலவி
னா துடிததுநீா, சொரியு மாரிமுகிலால காலமிவை தொக்க நீலவ
னா யொக்குமா, கரியமேனியா சிவந்த கண்ணினர்கள் கால தூதர்ப
லர் மேவினா. (கஙங)

தால மொத்தகர மீதெ தெதசிலை தண்டுவாளிவளை சக்கரஞ்
சூல மிககவடி வாள்சி ரதமெதாகை துணிக்கு நீடிய கணிசசிகூர்
வேல முறகமுமுள் பிண்டி பாலமொடு வீசு பாசமிவைகொண்டுநீள
வால சைதது மிகு புலிபுல வாயினை வளைததா மென வளைததனர்.

பறறு மெனபாசிலா பாவி யாவிபத றிப்ப தைககவிரி பாறையி
னெற்று மெனபாசில ரீரநாவதனை யீருமெனபாசிலாபாமொலா [முன்
முறறு ணாநதுகொலை செயதகால்கரமொடித திறொனறிவையுளாதது
மறற டம்புய முரிநது சிநதிட வரிநது கட்டினா வருததியே. ()

அடிப்பர்பறபலவிலஙகுகொனறுதசையனறுமெனறுநணிதினறபல்
லொடிப்பா மார்புபழு வூடு தைப்பாகதை யோசசி மேலிட வுரப்பிமே
லிடிப்பா பாசமது கொணடு கணடமதி லிட்டி றுககியிரு கையினும
பிடிப்பாகண்ணிணைபிதுஙகவீாததுநெறிபெருவாாமுயலுமெலலையில.

வணஙகிமுந்தியெதிாநினறநநதிதனைவருகவெனறெமதுவாயிலவாழ
கணங்கள்செனறொருகணததினெயதியகாலதூதாகொடுபோகமுன
குணஙகெடாதசுகு மாரனைககயிலைகொடுவரசசடுதி கூறெனப் [ன.
பணஙகொளபாமபுமதிபாணிவேணியணிபரமனறகருணை பணணினு

போறறியஙகுவிடைகொணடுவாயிலிடைபோநதுநநதிகணநாதர்போ
கூறறி னுருயிா குடிதத காலனருள கூர வநதசுகு மாரனைத [யக
தேறறி யாதரவு செப்பி யறபினொடு செமபொன மாமணி விமானமீ
தேறறியோாநொடியில வமமினீமொன வியமபியஙகவரா யேவினுன.

நீற ணிந்திலகு நெறறி யாாமிக நெடுதத புனசடை முடிததுளா
ாற ணிநதருளு மெநதை சேவடி யகததி ருததியரு ளனபினு
ருற ணிநதுவரு முககு றுமபற வொருககி யோஙைகள பெருககநற
பேற ணிநதுகிள ரிரச தககிரி பிரிநதி டாமலுறை வெட்டினா. ()

தாம மாகமிகு கண்டி கைதசொடை தரிதது ளாாவினை யரிததுளா
ரேம மால்வரா யசைதெதார் கையினி லெடுககு மறபுய மிடுககினர்
நாம வேறிகிரி கொாந்த முற்கமுமு ணருக தைப்படைக ணவியாீள
வாம மேவுவடி வாளி னேடுதிறன் மறலி தூதரிடை மருவியே. ()

விடுமி னிந்தமறை வேதி யன்றனை விடுததி டாவிடில் விறற்படை
யெடுமி னெம்முட னெதிாந்துவெஞ்சமரியற்றியுஙகள்வலியாவையுங்
கெடுமினங்கமுடிபுயமெனும்பெரிய கிரியிழந்துயிரா யெமதுகைக்
கொடுமி னென்றுசில வாச கங்களெதிா கூறி னுர்வலிமை கூரவே.()

வேறு.

முனிவர் போன்மிக நீறுபூசி முறுக்கி வேணி முடித்துளீர
தினையி லோரொரு பாதி நீதிகள் செயதி லீரொமை வெய்யதீ
யனைய வாயமொழி பேசி யேசியடாதது வன்மை நடத்துவீ
ரினைய ராயிது செயத நீரிவண யாவ ரேவலி னெயதினீா. (கசஉ)

என்று வன்றிற லீயம தூத ரியமப லுநதவ னொறுபொற
குன்றுகொணடுமுனமுப்புரநதழலகொள்ளமெனனகைகோட்டிமான
கன்று கொணட கரதத னெயதிா காம னைகருள விழியழற
கன்ற ளிததரு ளாதி நாயக னனபா பினபிது கூறுவாா. (கசங)

துணட வானமதி கஙகை மானதி சூடி ஞெனிசை பாடிமா
வணட ருமலா முணட காசன மறைய வன்பொறை மணடல
முணட மானமுத லுமபா மஙகுவ ரிமப னெனபதை யுனனிமு
னெண்ட ராவிட முண்ட ராவணி கணட மீதி லிருததிஞென. ()

கால னுருயிா கால வேயொரு காலி னுலுதை செயதுநீ
டால மேஙக ரந்த காசுர னவனை முததலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குததி மாாபு துளைதது வானி லுயாததியோ
லோல மேயென வாவி பாவி யுலககு மட்டு முணககிஞென (கசரு)

திருக ணுசல மதனை யமமை திடுகக மெயத வெடுததவ
னுரிய மாமணி முடிபு னைநதக வொருப துஙகர மிருபது
நெரிய நாரண னென மாயமுத னெடு பாத மிரணடிலோர்
விரியு நாண்மல ரடியி னுபக விரல ழுததி மிதிததுளான. (கசசு)

உறுதி வானவா மான வாககிடை யூடு ருமல விலககவுஞ்
சிறுமை தீாதர முததி பததிகள செயத வாககருள செயயவு
மறுவி லாமதி போல வால மருப்பு நெறறியி னுஙகளும்
பெறும தாசல வதன னுமொரு பிள்ளைபெட்பொடுபெறறுளோன.

நாலு மாறை யோது நான்முக னுரி நாசி நறுககிவந
தாலு நீடிரை யததி யுற்றெழு மாககா பற்க டகாததுநற்
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தக்க னைததலை வெட்டிமுற்
கோலும வேள்வி யழித்தி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கிஞென்.

கொடிய தாரக னுயி ரந்தலை கொண்ட சிங்க முகன்கடற்
படியின் மிககுயா சூர நீதிசெய் பற்ப ருனவர் குலமெலாம்

வடிகொள்வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான நாடு புரப்பதற்
கடியா தீவினை யறவ ருட்டரு மறுமு கத்தனை யருளினேன (க௪௯)

ஏவ யாமிவ ணெய்து கின்றன மிங்கி வன்றனை விட்டுநீர்
போவ தேகட னென்று நின்றுள பொறுமை யோடிவை புகலவும்
பாவ சாகர மான மானமில பனவ னைப்பல நரகினவாய்
மேவ வேவிட லன்றி மீளவி டோமெ னுவலி பேசினார். (க௫௦)

மட்ட றப்புரி புனமொ ழிறசுகு மார னரவ ரைப்புயக
கட்ட றுத்தன ருட்க றுத்தனா கட்க னறபொறி கககவாய
விட்ட ழைத்திதழ் பறக டித்து விடுத்து நேமி யெடுத்துவே
றொட்டி லககமில வாளி மாமழை தூவி னாசிவ தொண்டரே. (க௫௧)

காமு றிந்தனா வார்க முற்புனை காறு ணிந்தனா கவுளுடன
சிரமு டைந்தனா சூல வேலகதை திகிரி காலவளை சிலைநெடுஞ்
சரமி ழந்தனா குடாச ரிந்தனா சவிகு றைந்தனா தமதுவென
னுரநெ ரிந்தனர் தெனபு லத்திடை யோடி னாயம தூதரே. (க௫௨)

வேறு.

படிபுகழ்வின் சையாநரப்புக கருவிதட விசசுருதிப் பண்கள் பாட, விடியொலியின மிகவதிரு மந்தரதூந துபிமுழஙக விரணடு பாலுங, கொடிகுடைகள் பலநிலவக குலவியநற கறபகபபொற கோட்டிற பூததக, கடிகமழ்பூ மழைபொழியக கறறைமணித திரணெடுஙகாற கவரி வீச (க௫௩)

நகுமார நகைக்கருஙக ணரம்பையர்பலலாண்டிசைப்ப நவையிற தீரநத, சுகுமாரன றனைககவினசெய மானமிசை கொணடணைநதார சுரரகள போறறத, தகுமார னுடலடலை படவிழிதத தனிநுதறகட் டலைவன வைகு, மிகுமாரத திரளசாயத தள்ளியரு விப்புனலபாய வெள்ளி வெறபில (க௫௪)

பொஙகுகதிா விமானததி னின்றிழிந்துநந திவிடப்புகுந்துபொறபாா, மஙகுறவழ் வரையரசன் மடப்பாவை யிடப்பாக மருவத தான, வெஙகரிககூற் றேநதணையின வீற்றிருககும் விமலனவெணடிரைகள் வீசுங, கங்கைநதி முடித்தசடைக் கண்ணுதலைக் கணகுளிரக கண்ணுற் றனே. (க௫௫)

கறைசெறியுங் கருந்தாரைச செநதாதிற் புரிந்தனமை கடுப்ப நீதி, பொறையறிவொன றிலலேனை நல்லறிஞ ருடன்கூட்டிப் பு

ந்தாய் போற்றி, யிறைவபரம் பரனெனவீழ்ந் திறைஞ்சுதலு மெம
துருப்பெற றிருத்தி யிங்ஙு, னறைதருநற் கணங்களு டனைத்திரு
வாய மலாந்தமல னருளிச் செய்தான். (௧௫௬)

அக்கணத்திற சுகுமார னரனுருப்பெற் றுணடிருந்தா னமரிற
றேற்றுத, தெக்கணத்திற சென றடைந்த தூதாசமன றனைத்தொழு
து நிரைந் றுணட, மைக்கணத்தி னசனியென்ன வந்தெமமை யடித்
தறிவின மறையோன் றனனைப், பொக்கணத்திற பலியிரப்பான க
ணங்கள்கயி லையிறகொணடு போனு ரொன்றா. (௧௫௭)

கேட்டவுட னிருவிழியுங் கனற்பொறிகான றிடச்சினமீக்கிள
ரச் செய்ப, வாட்டடக்கை புடைத்துநனறெம மதிகார மெனப்புக
னறு வரைகள போலுந, தோட்டடங்கள் குலுங்கநககுச சித்திர
குத்தனைநோக்கிச சுகுமா ரன்பா,லீட்டருநற் புண்ணியங்க ளுண
டுகொனீ தெரிந்துவிரைந் தியமபென றுனுல. (௧௫௮

மறறவனுந தோநதுசுகு மாரனெனுங் கோரமிகு மறையோன
றீமை, முறறுமியற றித்திரிந்தான செனமமுதலின் றுடல முடியு
ங்காறு, நறறவம்புண ணியமொழுக்க மிறையளவு மிலலெனப்பின
னமனு நெஞ்சிற, செறறமுட னெழுந்துந்திச சென்னியான முன்
னியான செல்வ னெனறே. (௧௫௯)

நிழலுமிழுஞ் சனககிரியி னீலமுகி லிருந்ததனைநிகர்ப்ப நீண்ட
சுழறருநாக கணடைகணடத் தசைந்தடிபோத திடுந்தோறுந தொனி
ககவந்த, வழலுமிழ்கட் பெரும்பகட்டின மிசையேறிக குறையிறை
வறகறைவான செம்பொற, கழலணிசித்திரகுத்த னுடன்றூதா
சூழ்வரத்திண கயிலை யெய்தி (௧௬௦)

அண்ணலுவ ணப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னன்னப்பாகன
பண்ணமர்யாழ்க கந்தருவா விஞ்சையாவா னவர்முனிவா பலரும்
போற்ற, வொண்ணறுமா மலாக்கரத்திற்பிரம்புபறறிச சுறறிநந்தியு
லவவந்தி, வண்ணனுறை பேரவைக்கட் புகுநதொதுங்கி யொல்கி
நின்று வழுத்தல்செயவான். (௧௬௧)

ஆதிநடு வீறிலியா யாளுடன்பெண் ணலியலவா யவையுமா
கிச், சோதிபெறு மருவுருவாய்த் தோற்றுசரா சரமனைத்துந தோய்
ந்துந்தோயாப், பாதிமதி நுதற்பேதை பாகனுமாயேகனுமாய்ப் பகர்
தற்கெட்டாப், பூதிபுனை திருமேனிப் புனிதநினரு மலாத்தாள்கள்
போற்றி போற்றி. (௧௬௨)

இத்தலையாரமுதமெழ வேண்டுமெனப் பாப்புவடமியாப்புற்றோ ங்கன, மத்தலையா வமராகடைந் திடவடவை கருநிறமாய வந்தெ தன்னக, கத்தலைவா ரிதியுதிக்குங் கடுவொடுக்கு மணிமிடற்றாய சரு தா ருனுண, முத்தலைவேற் கரநாலு மறைபுகழு மைந்துமுக மூத லவா போற்றி. (௧௬௩)

உலகுயிர் யாவையும படைத்தற கயனுகிப் புரந்திடுதற் குவண மூரு,மிலகுமணி மாரபினனாய்த் துடைத்திடுதற குருத்திரனு யிவை யுமன்றி, யலகி றிரு விளையாடல் புரிந்தருளும பராபரனீ யாத லா லுன, சலசமலா மருடடியசே வடியடியேன புனறலையிற்சாத தினேனால். (௧௬௪)

என்றினைய துதிகூறி வீழ்ந்தெழுந்து வாயபுதைத்தங் கெறியும பாசம்,வனறிலசோதணடமுதன முதத்தினையத் திருமுனனேவைத் துத்தாழ்ந்து, நின்றினிமே லடியேறகிவ வதிகாரம போதுமென நிகழத்த வீச,னுனறிறம்யா துனனுளத்தி னுறுகுறையேதெமமுனீ யுரைத்தி யெனறான. (௧௬௫)

அரியயனே முதலமராக் கடுத்ததொழில் செயப்புரிந்தா யவர்க ளங்கங, குரியபடி நினதேவற படிபுரிந்தார குறையிலொற்குலகத் துளளோர, புரிகொடுந்தீ வினைகளறிந் தத்தகினைய தணடமெனைப் புரிதி யெனறு, மெரிநரகி னவரவாகள் வினைகளறிந் தாடடுவித தேனினறு காறும. (௧௬௬)

எமபெருமா னீபணித்த கறபனைக டவறிலனீ டிஞசி யோங்கி யும்பருல களவளவுங குஞசரநற் புரியினிறைத தொலிக்கு முந்நீ,ரம பரவம பரப்புடவித தேவாகுலத் தினிறைறேனறி யறத்தைநீத்துக, கம்பமிலா துளததிரவிற கலைகலன பொனறினந் திருடுங்கள்வனுகி. ()

விலைமகளி ரல்லார்தங் கறபழித்து நூலைப்போகம் விழைவிற றுய்த்துப், புலைமகடோ ணலநுகாந்தங் கவனுயிர்தத புதலவியனைப்புணாந்துசாதி,நிலைதவறி யூனருந்தி வேதியரானினமடவார நீத் தோா தம்மைக, கொலைபுரிந்த கொடுமறவன சுகுமார னென்றொரு பேர கொண்ட தீயோன. (௧௬௮)

உயிருலகுங காலமது கண்டெனது தூதரடைந் துருத்து நெஞ்சி, லயிரளவு மிரக்கமினறிப் பாசமதிற் பிணித்துவரு மந்த வேலை, மயிருறசென னிகண்மூளை யுகத்தகாதது நினசணங்கள் வலிமைகாட்டிச, செயிருடனனு சேனையெலலா முரிந்திரிந்து குனறவென்றி செயத பினனர். (௧௬௯)

மைதவழுங் கிரிச்சிறையீர் வச்சிரத்தோன் முதலமரர் வணங்கி
வாழ்ததச், செய்தவமொன நில்லானை நவமணிக ளிழைததிடும்பொ
ற் றேரி லேறறிக, கைதவமற் றருநதவங்க ளிழைத்துமிக விளைததவ
ரசகுங கற்பளு சென்று, மெயதரிய நினறுபதத தெயதுவித்தா ரிதுகு
றையென நியம்பிப் பினனும (௧௭௦)

கனமிரண்டு துளிததமழைத் தாரைகளைக் கணக்கிடினுங் கடலி
னறீர, வனவரிவா லுகஙகடனை வானமீனைக கணிததொருவா மதித
திட் டாலும, தினமிவனறுன புரிநதகொடும பாதகஙகட் கிலககமில
லைச செப்பு மனறோ, னனவரத தாணடவனின பதம்பெறவும் வழக
குளதோ வறைதி யெனறுன. (௧௭௧)

அநதகனைக கடைக்கணிததங காறுணைப்பா னநதணரா னின
மா னோகட, பைநதொடியார பாலரவதை மீனமிருகம் பறவைகொ
ன்று பகாத நினற, றநதைகுரு தாயபிரம சநநியாசி சதுரவேதந தம
மை நாளு, நிநதைசெய்த னீதிபிழைத தொழுகலபொய்சசான றுரை
தது நிதி கவாத லினனும். (௧௭௨)

கன்னிகைபொற கலனிழநத கைமைகுரு வினறேவி கணிகை
தாசி, யன்னியாபெ ணனனையவ ளுடனபிறநதா தனபுதலவி யனறி
மாமன, பனனிசகோ தரிதுரத திரியுடனே பதிவிரதை பழிககுளு
சாதி, மினனிடையார தமைககூடன மிருகஙக டமைப்புணரதல வி
ரதம் வீடல். (௧௭௩)

குளங்கூப நந்தவனங் கோயிலமடங் களைசசிதைததல குதிரை
யானை, யளநதிடுமெள ளெண்ணெயநெய்பொன னுபயகோ முகி
தான மாகவாஙகல, வளரநதபெரு மரஙகடமைத தறிததன்முகை வி
ரியாத மலரைக கொய்தல, விளஙகுசிவா லயநதீரததங களின்மலமூத
திரம்விடுதல் விளம்பி வற்றில். (௧௭௪)

மனமறிய வுச்சிட்ட மிடல்கனகந திருடல்கள்ளுண் மதிதது விற
குளு, சொனகுலருண் சூதகவீட் டனம்பிதிரபோ சனநதுராததர் சோ
று தினறல், தினகரனை யராததீண்டு நாளேகா தசிதசமி திகழுவாவி,
லனமருந்த லிடக்கரத்தா லெடுததொன்றை யயிறலளு சாரஞ் செய
தல். (௧௭௫)

துள்ளுநடப் பரிமூலைப்பால் சுரநதொழுகு செருத்த னலலான
சுருதி தூயோர, விள்ளுமுருத திரமணிமந திரநதேவ விக்கிரகம் வி
பூதி வேகங, கெளளுமத கரியடிமை யவுடதஙகள ணிகைதவளங கு

லவு பன்ன, லெள்ளுநறு நெய்நயிர்பா லெண்ணெயொடு கள்ளுவிற்
ற விலைகளாதி. (௧௭௬)

எண்ணருந்தீ வினைபுரிந்த கொடியோருஞ் சிவநிசிநோற் றியாம
நானகுந், தண்ணறுமபூ வாலுறங் கடையாம லருச்சித்தோா சமான
மிலலா, நணணருமா மகம்புரிநது நதிபடிநது தானமிக நலகி னுலு
ம, பணணருநற பலவிரத மிழைத்தாலு மிதுபோலப் பயனறராதே.

அனனசிவ நிசிவிரதத தாசகனு கேசசுரததி லமுத மூறுங, கன
னனமொழி யுமையொடைமைக கணடிடப்பெற றனனதனுற காயும
வெயயோன, முனனரெதி ரிருளிமமபோ லுடைநதகன்ற திவன்மு
தனுணமுயனற பாவ, மெனனருநற கணஙகளுடன கூடுகின்ற வி
னபமுததி யீது பெறறுன. (௧௭௮)

எனறிறைவன கூறுதலுந தண்டதரன் மீண்டொப்பா ளிரக்க
மினறிக, கொனறினமான றசையருநதி மதுககுடிதது மனைவியர்தங்
குழறகுச சூட்ட, மனறனமலா கொயதிடுவான வந்ததனறி யனபு
கொடு வநதா னலல, னுனறனரு ளிதுவெனினமற றுளைப்பதெவ
னெளப்பரம னுவனைநோககி. (௧௭௯)

எணடருமெட் டுணையுளத்தன் பிலரேனு முளரேனு மிநநாளெ
மமைக, கண்டவாநோற் றவாபூசை பண்ணினாநற கதியடைவா கா
லநீநந், தொண்டர்தமைக் கொடுமபாசந தனில்வீககித் துட்டவுருத்
தோன்றக் காட்டித், தண்டமிழைக குதறவிருன றாதருககு மிநதவ
ழி சாற்றுகென்றான. (௧௮௦)

செறிந்தவுயிா கவருதற்குச் சேணெறிபோய் மறந்தெனது சின
வேறறாதர், நெறிந்தபுரி சடைப்பரம னினனடியா ரென்பவரா நினை
விறறோா, தறிநதறியா திழைப்பாதண்ட மவாசெயன்மற் றடையா
ள மறைதி யெனன, மறிந்ததிரைக் கடல்விடமுண் டருடிருவாய்
மலர்ந்திறைவன் வகுத்துச் சொல்வான். (௧௮௧)

சிரங்களங் காதிரண்டுதடந் திண்டிறறற்றோ டாழ்ந்தவிரு செங்
கைவாய்நத, வுரந்தனிற்கண் டிகைபுனைவோ ருருத்திரமந் திரநவில்
வோருற்று வேண்டும், வரஙகடரு காடகட மாமுகனைப் பூமுகங்கொ
ள வடிவேற்றனை, கரங்கொள்விறற் சண்முகனைத் தசமுகனோ டரக்
கர்தமைக் காய்ந்த மாலை. (௧௮௨)

பரசிவரூ பமதாகுஞ் சிவலிங்கந் தனைப்பூசை பண்ணு வோர்நல்
விராகமழு நந்தவன மமைத்திடுவோர் கற்புடைய மினனோர் மிக்க
வுரைபெறுவெண் டிருநீறு பூசிடுவோர் சிவாலயங்களுஞ் சுற்றுகின்றோர்
திரைபெறிவா ரிதியுலகி லெமதடியார் தமைப்பூசை செய்யு மேலோர்

நிர்மலமா மஞ்செழுத்தை யுளத்தழுத்திச் செபித்திடுவோர் நிக
ரின் மாக, நன்மதிநீ ராடிடுவோர் பஞ்சபா தகந்தவிர்ந்தோர் நாளக்
டோறுந், துன்மதியி லாத்துற வந்தணருக் காடையன்னஞ் சொன
னமீவோர், மனமதியாற் குளங்கூவல் கல்லுவிப்போர் நிழல்சாலை வ
ழியில் வைப்போர் (௧௮௬)

காசியிரா மேச்சுரம்பொற் கனகசபை யாரூர்கா ளத்தி காஞ்சி
மாசிலகழுக் குன்றமுது குன்றமொற்றி யூர்மருதூர் மதுரை யையா
றுசினமறைக் காடுவெண்கா டானைக்கா மாயூர மருணை புள்ளூர்
தேசருளுஞ் சிரபுரநற் றிருப்புகலூர் முதற்றலங்கள்செகத்திலுண்டால்

அத்தலங்க டமையடைந்து புனிதநீர்ப் படிந்தாடி யமல மாகிச்
சித்தமகிழ்ந் தியாமுறையுஞ் சிவலிங்கந் தெரிசனங்கள் செய்தோராயா
ரு, முத்தாசிவ நிசிவிரத நோற்றவர்மற் றிவரெவர்க்கு முதற்பேறாகு
மித்தகைய ருன்றாதாக் கெளியரலா தண்டமிவர்க் கில்லையென்றான்.

கருதியசொற் கேட்டுளத்தி னச்சமுடன் வீழ்ந்திறைஞ்சிக் கால
னைய, தருதிவிடை யெனப்பெற்று வைத்திடுமுத் திரைதாங்கித் தன
னூரெய்தி, வருதிரெனத் தூதர்தமை யழைத்தரன்சொன்மாற்றமெல்
லாம் வகுத்துக் கூறி, யொருதிகிரி தனையுருட்டித் தென்புலங்காத்
தினிதிருந்தா னுவப்பினோடும். (௧௮௭)

இச்சிவராத் திரிவிரத சரிதைதனைக் கேட்டோர்மற் றினபாயக்
கற்றோர், சச்சையடுங் கொங்கைமங்கை பங்கனுறை கயிலையெய்திக்
களிப்ப ரென்றே, யுச்சிதமாயச் சூதமுனி மாதவர்கேட் டுள்ளமுற்று
முருகிவாயான, மெச்சிமகிழ்ந் திடவேத வியாதமுனி மொழிப்படி
யே விளம்பினனே. (௧௮௮)

சுகுமாரசருக்க முற்றிற்று.

அங்குலச் சருக்கம்,

இன்னு மாசியிற் சிவநிசிப் பெருமையொன் றிசைப்பேன்
மின்னு வார்சடைத் துறவிகா ளுமக்கென விழைவாற்
றுன்னு ஞானமறைப் பொருடெரி வியாதனைத் தொழுது
பின்னு மாதவச் சூதமா முனிவரன் பேசும். (க)

களங்க மாய்க்குறு முயலுறு கதிர்மதி தவழ
விளங்கு மிஞ்சிசூழ்ந் தளகைமா நகரினை வென்ற
வளங்கொள் சாகர புரத்தயல் வளாவளா வனத்தி
லுளங்கொ ளோகையோ டுறைபவ ஞேலுடை யுடையோன். (உ)

வெண்ணி ணத்தடி முடைகமழ் வெடிக்குரல் வாயா
னெண்ணில வேட்டுவக் கிளைஞரோ டினப்புற் றென்று
நண்ணி வாழ்பவன் காதினி லுலநால் வாயின்
றண்ணி லாமருப் பரிந்தது குழையெனத் தரிப்போன். (௩)

தேனு நீடணில் வாற்குறற் செந்தினை மாவுங்
கானி னியலுங் கபித்தநற் கனிகளுங் கங்குன்
மானு மேனமா னமைமுயன் முதலிய மாவி
னூனு மைவனத் துண்டியு முண்டிகொண் டுவப்போன். (௪)

பொங்கு வெஞ்சினத் தழல்விழிப் பொறிப்புலி போலவான்
சங்கு லஞ்சனக் கிரிமுழக் கொடுமழை காலு
மங்கு லோருருக் கொண்டுவந் தாலென வடிவந்
தங்கு மங்குல னென்றுள னொருதனிச் சவரன். (௫)

பொன்றி கழ்ந்திடு மவ்வரைக் கருகொரு புனத்திற்
குன்றி யினவடக் குடமுலைக் குழைக்கலை யுடுக்கு
மின்றி ருந்திடைக் கொடிச்சியோர் கொடிச்சியை வேட்டாங்
கன்றி லுஞ்சிறைச் சேவலு மாமென வணைந்தான். (௬)

கொடிய கோளரிப் பிணவுவெங் குருளையீன் றென்னப்
பிடிந டைக்குறப் பேதையங் கொருமகப் பெற்றாள்
சடிய புல்லுகிச் சுட்டியோ டரைமணிக் கவடி
வடிவு சோதரு புகல்வருக் கணிந்துள மகிழ்வான். (௭)

உரையிந் நீர்மையிற் களிப்புறு மெயினனங் கொருநாள்
வரையி னீண்மரத் துரித்திடும் வற்கலை வாங்கி,

யனைய னீர்த்துமான ரேற்செருப் படிகளிற ரெட்டு
வினைய னீடிருட் குஞ்சிமென கயிறறினால விசிததது. (அ)

துரக்கும் வெஞ்சரத தூணிதன் வெரிநிடைத தூக்கித
தரகின ரேலுறைச சுரிகைசோத தனுசன சயிலத
துரககுந தோளில்வார விற்றரித துயாசுவா வினஙகொண
டிரகக மசசமொன் றிலலவன வேட்டமே லெழுநதான. (௯)

இலவு தேக்ககி லிரததிவே லெட்டிபுன ஞகங
குலவு கூவிளங கொன்றைபூங குரவசோ கிரப்
பலவு பாடலம் வன்னிசண் பகம்பட ரழிஞ்சி
னிலவு பாலைபைந் தாதுபொன னிறததநீள வேஙகை. (௧௰)

விரித டஞ்சினைச் சநதனம் பொரியனா வெள்ளில
பெரிய வாகைபிப் பிலம்பிசு மநதமுட் பிடவங
கரிய காதிரங கழையிருண மதுமலர்க கடம்பம
வரிகொ ளாரபதஞ செறிதரு மராமரம வகுளம். (௧௧)

மரவ நாகநல வழைமுதன மரஙகளானெருஙகி
யிரவ லாறபக லிலலையாங கிலஙகுமா யிரஞ்செங
கரவ ரோதயன் கதிரொளி புகுநதிடாக் கறஙகு
மரவ மாருதம் புகுநதிடா வனததிலங கடைநதான. (௧௨)

புட்ட ருககுலந தொறும்பயில் பொஙகிருட் புனததிற
கட்ட ழறபொறிக் கூருகிாக கவிழ்தலை யுளிய
மட்ட றசசித லெடுததுயா பாழிவன மீகந
தொட்ட கழ்நததிற் சோறுக ளருநதுமங கொருபால. (௧௩)

துறும யிாசசெறி மடிசெவித் துடிககுந ற செநநாய
தெறுசி னததுடன சிலீமுகஞ் செலகதி யினிறசென்
றுறுசெ விததுணை நிமிாததுகள் குமிழ்நே ரொணகட்
குறுமு யறசிறு குருளையைத துரநதிடு மொருபால. (௧௪)

வளைந்த வாலுளை மடஙகல்கைம மாவின்மத் தகததைப்
பிளநது கோடுகள் பிடுஙகியே கறிததிடத தெறிதது
விளஙகு நிததிலஞ் சோரியிற் றுவண்டதால விரிமா
துளஞ செழுஙகனி விளையுநத துளஙகுமங கொருபால. (௧௫)

இடிமு ழறகுரற் றழைசெவித துணைமருப் பேய்நத
கடிசி னப்புழைக் காககடக கவுட்பெருங களிறு

துடிய டிக்கய முனிகளபின் றொடர்ந்திடத் தன்னும்
பிடிந் திபபுனல் படிந்துடன் பிளிறுமங் கொருபால். (௧௬)

முழைக்கட் டுஞ்சிடு கொடுவரிப் புலியினை முழங்கி
யுழைத்த பேரொலி கேட்டுவெல் லுளிமரை வரையா
டிழைத்த காரிரும் பென்னவே நீண்டகோட் டிரலை
யுழைகளு லம்பயந் தொதுங்கியே யொடுங்குமங் கொருபால். (௧௭)

நீடு வேற்கரக் குமரவே ளணிடியமா குலங்க
ளூடு வைத்தபல் லாயிரஞ் சுடாவிளக் கொப்பப்
பாடு சோபடம் விரித்துயிர்ப் பெறிந்துநற் படிநின்
றூடு நாகநன் மணியிடந் தவிருமங் கொருபால். (௧௮)

வேறு.

இத்திற நிகழும் வனத்திலவ் வேடனிருஞ்சிறைப் புட்குலம்
படுக்கும், குத்திரக் கண்ணி பற்பல வூன்றிக் குலவுமா விலங்கொலை
புரிவான், புத்தியி னியற்று மியந்திரப் பொறிகள் புடவியிற் புதை
த்துய ரடவிப், பத்திர மரத்தி னடிகளிற் றொடுத்தும் பலவலை வளை
வுறப் பூட்டி. (௧௯)

மடிசெவி வளைவான் ஞாளிக ளேவிவாளிக டுரந்துபின் குறிய
தடிகளி னெறிந்து கற்கிர ளிருத்துத் தட்டைகள் சுற்றியே வீசிச்,
செடிவளா வனத்தில் விலங்குகள் கலங்கச் செய்தவன் றுரத்தலும்
வலையி, னடிகளிற் பிணிக்கப் புதைத்திடும் பொறியி லகப்படாதகன்
றவங்கலைத்தும். (௨௰)

புன்புல வருந்துந் தந்தவாய்த் திறந்து பொதும்பரிற் புகுந்து
மா விளங்கண், மென்சிறைப் பறவைக் குலமெலா மருள விளித்
தவை போலவின் றழைக்கும், துன்புட னுழையின் கவையடி மி
தித்த சுவடுகண் டந்நெறி தொடரு, மென்செய் கேனினியென் ற
ங்கைகள் வங்கிலிடும்புகு முடும்பு நேடற்கே. (௨௧)

வாசிலை வணக்கி விடுத்திடும் வயிர வாளியான் ஞாளியால் வ
யங்கும், கோரவெங் குந்தப் படையினாற் றிரண்ட கொடுங்கடுங் க
தையினாற் குணிலா, லோபெரும் பெருங்கண் வலையினாற் புதைத்த
வியந்திரப் பொறியினா லெதிர்ந்தங், கோவிலங் கோர்புட் கொன்றி
டக் கிடையா துள்ளுறு கவலையுற் றுடைந்தான். (௨௨)

இன்னணம் வேட்டத் துலைந்தவன்மேனி யிளைத்திடத் தழை
த்த கட்டெழுந்து, துன்னருமுதாத் தழல்சுட மெலிந்து சோகமோடி

ருந்தபின் பரமன், பன்னருமிரவீ தென்றறிந் தவனபோற் பதங்க ளோர் பதங்கொடேர் கடவி, மன்னெடுங் கயிலை மலைவலங் கொள வான பசசிம திசையதின் மறைந்தான். (௨௩)

கொய்யுளைப் பரியேழ் கொளுவுமோ ராழிக் கொடிஞ்சியந் தேரொடு குடபால், வெய்யவன கறைறக் கதிர்க்கரஞ் சுருக்கி விரிதிரைப் புணரிவீழ்ந் திடலுஞ், செய்யகோ லோசசி யுலகினி தளிக்குந் திறனமிகு மரசாபோ யொதுங்க, வையமா ளுதற்குக் குறுநில வேந்து வந்தபோல வந்ததான மாலை. (௨௪)

ஓருருட் டேரோன் குடதிசைக் கடலிலொளித்துறக் குளித்த தறபின்னா, வாருறு வரிவிற றடக்கையங் குலனறன வடிவுநன கறறிவெந் தீமை, கூருறு மவனறன செயகைக்குத திரங்கள் குடிகொளு முளமும்போற் கருகிப், பேருலகனைத்தும விழுங்கிமா திரம விண் புதைத்தது காரிருட் பிழம்பே. (௨௫)

குனிசிலைச் சவரர் குலத்தினி லுதித்துக் கொடுங்கொலை புரிந்தவங் குலனுந், தனியிருந் தாணடு மீணடியா மெயதச சரிதெரி யாதிவண்டரிக்கி, லினிய வூணின்றி மனைவியுஞ் சிறுவ ரிருவரும் பசிப்பரெனறிரங்கித, துனியுற லொழிந்து தெளிந்துளந் தேறிச சொலலருஞ் சூட்சியொன றுணாந்தான. (௨௬)

பாவியேன வாளா வெறுங்கையோ டெயதிற் பயனிலை பனியிருட் பொழுதில, வாவிக டருவிக ளாபுனல பருக வருமிருங் கங்குலுக் கயிலம, பேவியே வதைததுத தடிகொடு போத லியலபென மதித்துடனெழுந்து, தூவியஞ் சிறைப்புட் குலமபயின றடமோா சூழியின கரைககணுற றன்னே. (௨௭)

முறுகிய சினககோ ளரிவயப் புலிவெம முமமதக் கரடமால் யானை, குறுகு மெனறஞ்சிப் பாழிநீாச சூழ்க கோடடுறு கூவிளங் கோட்டி, லுறுவ னெனறேறிச் சரிகையான மறைக்கு மூலவைக ளரிந்தரிந் தொதுக்கி, மறுகிய மனததா னேனமான மனாகள் வருமென வரவுபாாத திருந்தான. (௨௮)

வடிசெயது வகுத்த வைதிக சைவ வழிமொழி வழாமனமந் திரத்தாற, படியின முறபகலோா முனிவரன பூசை பண்ணிய தேண ணியபடியே, கடியவெந் தொழிற்செய் கிராதனுங் காணுன கவடுவிட டெருமா லூரத், தடியினுக கருகிற புராதன விலிங்க மமாந்திணி திருந்ததொன றனறே. (௨௯)

அன்றரா ஷிரவென றறிந்திலனொருசெகுயம்பிடை சுசெகுமெ
ன்றறிந்து, தனறடங் கையா லெறிந்தயைந் தழையுந் தனியிருந் தி
டிற்றுயில வருமே, யென றது விலக்கி யிருட்பொழு தகற்றற கெண
ணினை கொய்துவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும் பழுதிலவ் வி
லிங்க வியனமுடி மீதுவீழ்ந் ததுவே. (௩௰)

குறுந்துளித திவலைப் பனிநனி மூழ்கிக கொடும்பசிக் கருந்திடா
தொழிந்தா, ஞுறுந்துயி றுறந்து, புராரிசந் நிதியிலூறினமா லூரவெ
ணடழையாற, றெறுந்தழ ஞுதறகட் சிவநிசியதனிற, சிவார்ச்சனை
புரிந்துவெந் தீமை, யறுந்தவ முடையோ ராததனன வேடன கொ
டிசசிதன றிறமினி யறைவாம. (௩௧)

வேறு

உன்ன ருமபெருங காட்டினில வேட்டமே லுற்றான
வன்ன வாரிலை வலவனென ஞுயிரததுணை மகிழ்ந
னினன மெய்தில னெனகொலோ வெனமனத தெண்ணி
யனன மெனனடைக குறததிகண டயினறிடா தாற்றும. (௩௨)

தஞ்ச மொன்றிலன றமியளுச சென்றனன் றகைசா
லஞ்ச னககிரி யாமென வுருதெதிர டாந்து
மஞசெ னப்பொழி மதசது பதததுணை மருப்புக
குஞச ரககுலங கொனறதோ வென றுளங குலையும (௩௩)

கரிய நீணமயிரக கூருகிரக கவிழதலைக கரடி
சரியில வநதுயிர கவாநததோ வெனனமெய தளரு
முரிய வெஞசினக கொடுவரி கறுததொறுத துடலைப
பெரிய வாய்ஙிற பெயததுக கொலலெனப் பிதற்றும (௩௪)

அலையு றுமபணி விடஙகலுழந துமிழ்நதிடு மகலவாய்த
துளையெ யிற்றினே றுணடது வோவெனச சோருங
கிளையு டனறிரி கரிவழிப பகையதாங கிளாவா
லுளம டஙகலா லுயிருலந தனனகொலென றுனனும (௩௫)

நாட்ட மனனநின புதலவாவெம பசியினு னலிநது
கோட்ட முற்றனா கொழுநதசை கோறகொளீ இ வெதுப்பி
யூட்ட வநதிலை யுனறனக குரிமையா மெனது
வாட்ட நோககிலை யெனகொலசெய் தாயெனை மயஙகும. (௩௬)

என்றி ருந்தருந் துயருழந் திடைக்கொடிக் கொடிச்சி
குன்றி யினவடங் கிடந்தொளிர் கொஙகைகள் குளிப்ப

வென்றி யங்கதிர் வேலவிழி நீருகுத திமையை
யனறி யொறைில வயாநதன ளிருநதிம மைமையம (௩௭)

பரவி யந்தணர் வநதனை புரிநதுமுன பழிச்ச
விரவி யம்புயம் பொறகதிரக கரஙகளால் விரிததுப்
புரவி யேழுநகம் பூட்டிய பொற்றடந தேரு
ரிரவி யுஙகுண புலததுய ரிரவியி லெழுநதான. (௩௮)

புலவு வாயகம ழுஙகுலன றினநதொறும புரிநத
வலகில பாவவல லிருள்களைத துரநதகற றுதலா
னிலவு நீறணி நீளபுரி சடைசசிவ னிசியு
முலகி னீடிருட் கடிபகற கதிருமொத துளதால. (௩௯)

மேவி ளஙகதிர விரிநதிட விடிநததன பினனா
வாவி ளருசிறு மானவிழி யெயிறறிதன மைநத
ராவி மூநதகன றுவமென றஙகுல னினைநது
கூவி ளம்பினை நின்றிழிந தனனவழிக கொணடான (௪0)

ஈறி லாத்துயருற்றிடு மெயிறறிதன் னிதயந
தேறி வேடனைத தேடுவா னடநதுறு செபபத
தூறி லானவரல் கணடெதிர தோகையிறறழுவி
மாறி லாதுயர் புற்குடின மேவினர் வநதார். (௪௧)

வநது செந்தினை மாவுடன் வமபமர் வரைததேன்
முந்து புற்பத மேவுநீ வாரவெண் மூர
ஞந்து நறறசை நறவுக ளுடொறு நாடித
தநது மற்றவ ளோடுபென் னுளவண் சாரநதான். (௪௨)

முருந்தி யறறரும் பற்கழன் றிடநரை முதிர்ந்திட்
டருநது தற்கரி தாயுடல் பலஙகெடு மநநாட்
பெருநதி வரககடற கடுவுறழ் பெரும்பிணி பிணிகக
வருநதி மறறவன சடநதுறந திறநதனன மனனோ. (௪௩)

வேறு.

சூலமொடு வாளிசிலை தோமர முலக்கை
பாலமயில வேல்விசிறு பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி றிலஙகவட வைததீ
யாலஙகர் தூதுவாக ளவவயி னடைநதார். (௪௪)

பற்றினர் புயத்துணைகள பாசமத னாலே
சுற்றின ரடித்தனா துடித்திட விடித்துக
குற்றின ருடறசவி குறைத்தவச மேனமே
லுற்றிட வுதைத்துவழி யொல்லைபட வொல்லை. (சரு)

மங்கையொரு பங்கனமழு மானமறி மனைப்பூரு
செங்கையி விருத்திறை சிலாதரன் மகற்கூயச
சங்கைபெற மங்குலனெனுஞ்சவ ரனைத்தம
மங்கைகொள் கயிற்றினிடை யாத்தியம தூதா (சகூ)

சென்றனர் விலககியொளிர செம்பொனணி தேர்மே
வினறவனை யேறறியொ ரிமைப்பி னிவணெயதக
குன்றன புயததுவலி குனறமரு வானை
வென்றகண நாதனை விடுத்திடுதி யென்றான். (சஎ)

நாதன்விடை கொணடுகண நாதனை யழைத்தே
யேதமறு மஙகுலனை யினறுகொடு போகுக
காதமை வெனறுவினை விறசுடா விமான
ந்தினி விருத்தியிவண் மேவவிடு கெனறன (சஅ)

நந்திமொழி கொணடுகண நாதாகள் விரைந்து
வந்தியம தூதரை வருத்திவலி செயதே
முந்தியவன மொயம்புகள முரிககவிசி பாசஞ்
சிந்திமணி மொயதநொளிகொ டேரின்மிசை வைததாா. (சகூ)

யாவர்பணி கொண்டிவ ணெதிரந்திது புரிநதீா
போவதிவ னெங்ஙனமொா புண்ணிய மிலாதான
மேவவுவ ளுமினி விடோமென வெகுண்டு
காவல்புரி காலபடர் காய்நதெதிர் கதிததாா. (ரு0)

உங்கடலை வனறன துரததிடை யுதைததோ
னெங்கடலை வன்பணியி தென்றுமுச லததாற
செங்கடலை நோகுருதி சிநதவெம தூதர்
தங்கடலை மோதினா தரிததில ரகனறாா. (ருக)

வென்றிதரு வானவர் விரைததருவி னறபூப்
பொன்றிகழ் செழுந்துணர் பொழிந்தனாகள் வாழதத
வன்றியர மஙகையர்க ளங்கிரு மருஙகு
நின்றிணைகொள வெண்கவரி நேசமொடு வீச. (ருஉ)

விண்டல முதிககுமதி வெண்குடை நிழறறப்
பண்டரு மிசைப்பனுவல கந்தருவா பாடக
கொண்டலிடி யொததிா குரறகுட முழாநற
றெண்டகம தோடமர துநதுபி முழஙக. (௫௩)

போயமலன முனபுக விடுததபொழு தெம்பா
லேயகண மாயிவ ணிருநதிடுதி யென்றே
நேயமிக வைததெழிலகொ ணெறறிவிழி யுறற
நாயக னுரைததுவர நலகின னயநதே. (௫௪)

செஙகணெயி னன்கயிலை சோகணம தாகி
யஙகணமா வுறறபி னருநதுயாகொ டோ
திஙகணமுடி யானடியா செயததிற மெல்லாம
வெஙகணமற லிகருமுன விளமபவினை வுறறா (௫௫)

பாசமெறி தாரைதொடா பாறபடி சூலம்
வீசுசுடா வேனமுசல மினனுகதை நனறு
ராசமுட னஙகுசம தஙகையிரு நானகிற
றேசுற வுரததினிடை செநதொடை விளஙக. (௫௬)

எற்றிய கடற்றிரை யிருததிய தெனககார்
முற்றிநெளி வுற்றபுரு வததுணை முரிப்பும்
பெறறிடி யெனககுரல பிறஙகுபில வாயும
பறறிய தழறகுகிா பஙகியும விளஙக (௫௭)

வாதகப பிததமுத லானபிணி மறறு
மேதமிகு சொற்பணி யியற்றிய னிற்பப்
பாதகா வெருககொடு பதைததிட வருததுந
தூதரிரு பககமுறை சுறறினாகள் சூழ. (௫௮)

சாலமொழி மாதாபல சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வனைநதெயி றிலஙக
நீலவரை போனிதி நெடுநதவி சிருககுங
காலனிரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்நதே. (௫௯)

மூடனை யறததிற முயன்றறித லில்லா
வேடனை வடததினிடை வீக்கிவரு காலைப்
பாடனை வருககுமிது பண்ணிவள ரொறறைக
கோடனை யளிததவர் கணஙகள் கொடு போறு. (௬0)

என்றிவை யுரைத்திட வெயிற்றித ழதுங்கித
தென்றிசை நகர்க்கிறை திரண்டெழ வளர்ந்த
குன்றின்மிசை பெற்றிடு புயத்துணை குலுங்க
நன்றிது வெனத்தனி நகைத்துட னெழுந்தே. (சுக)

சஞ்சரிக மொய்த்துமுர றார்களசை யப்போ
யஞ்சன வரைக்குநிக ரானபக டேறி
விஞ்சிய கணக்கெஞொடு வீரபலர் சூழ
மஞ்சன மிடற்றிறைவன் வாழ்கயிலை வந்தான். (சுஉ)

வேறு.

அரியமா தவத்தோ ருள்ளமொத் துயர்ந்தோ ரணுவினுங் களங்கமொன் றின்றிக், கரியமா முகில்கள் படிதடஞ் சாரற் கயிலையிற் கனகமா மணியா, லுரியநான் முகத்து விதிவிதிக் கரிய வொளிதிகழ் கதிர்களா யிரமும், விரியுமா தவரோர் கோடிவந் துதித்து விளங்கல போற் றுளங்குமண் டபத்தின் (சுஙு)

ஐம்படை தரித்த தண்ணறுந் துளபத் தண்ணலு மணமுந்தறப யேட்டத்த,வம்படை கமலத் தவிசுறை யயனும் வரைச்சிறை யறுத்திடு ம வசிச்சம், பம்படை யெனக்கொள் பாகசா தனனும் பன்னிரண் டருக்கரு மொற்றைக், கொம்படை களிற்று முகம்படைத் தருளுங் குடவயிற் றைங்கரக் கோவும். (சுச)

வார்பெறு கலச முலைக்குறக் கொடியை மணந்தருண் மகிழ்ந் நற கடப்பந், தார்பெறு புயத்தோன் றுங்கனை சினக்கே சரிமுகன் றகுவாகட கிறையாரு, சூர்பெறு வரங்க டொலைத்தவை வேலோன் றேகைமே வொகரமூர்ந் தருள்வோன், கூர்பெறு முட்டாட் செந்நிறக் குடுமிக் கோழிசேர் கொடிக்கரக் குகனும். (சுரு)

உலகமுற் றொருங்குங் காலையி லெழுந்த வூழிவெந் தீயென வுருத்துத், திலகமுற் றிடுவா ணுதன்மறைக் கொடிதோள் சோந்திடு ஞகிறுவிதி விதியிற், கலகமுற் றிகலிப் புரிமக மனைக்கார் கணத்தினிற் சிதைத்தவன் பிறைபோ, லிலகவிட் டெறிக்குங் கதிரெயிற் றலகையேறிடும் வீரபத் திரனும். (சுசா)

புடத்திடு பசும்பொற் குழைகிழித் திடுங்கட் பூரணை புட்கலை தாள, வடக்குட முலைக ளொழுதுமு துழக்கு மார்பினன் மாலென முழங்கி, முடங்கிய தடக்கை நீட்டிமூச் சொடுக்கி முரிதி ரைக்க கட

லெலா முகந்துள், ளடக்கியே யுமிழ்வெள் ளானைமே லேறு மரிகர
குமரனு னவனும (௬௭)

வளவெள்ளைக குறைககுங கரியநா யூரும் வடுகனு மாருதத தேவு,
மன்ளலனு சேறறுக கருஙகடற கிறையு மககினிக கடவுளு மளகைக,
கௌளருந தலைமை பூணடபிங கலனு மிருஞ்சிறைச சரும்புபாட் ட
யாடது, களளருந தியநதாா நிருதியுஞ சுருதி கருதுமீ சானனென் ப
வனும். (௬௮)

மேவரு விரிவெண் டிரைககட லேழும் விலஙகலின் குலஙக
ளோ ரேழும, பூவருங கஙகை முதனதி யேழும பொறபுறு கறபக நி
ழலவாழ, தேவரு முயாகந தருவரு சித்த சிததரு முததரா முனிவா,
யாவருஞ செஙகைக குவிததா கரவென றிருமருங கினுநதிரண டேதத.

பாரதன மேலா மணடகோ ளகைபொற பருப்பதந திருப்பவும்
வல்ல, சாரதக குழுவுங குழிவிழிப் பேழவாயத தளாநடைப் பேயக
ளுஞ சார, நாரதன மகதி யாழநரம புளரநந திகைப் பிரமபெடுத து
லவக, காரதன வடிவு பெறுநறுங கூநத லரமபையர் கவரிகா லசை
ப்ப. (௭௰)

கொலைபயி னயனத தஞ்சன மறுவுங் குளிாமொழி யமிழ்தமுங
குலவு, மலைமகள வதன முழுமதிககுடைநது வாளெயிற றரவினுககி
டைநது, கலைவள ராம லுடலகுறைந தொதுங்கிக் கடுக்கைமா லூர
மாா கபிதத, நிலைபெறு சடைககாட் டலைநதிக கயலவெண ணிலவு
கான் றிளமதி கிடப்ப (௭௧)

கறங்கிடுங் திரைநீர்க் கங்கையஞ் சடையிற் கட்செவிக கடும்ப
ணி சீற, வுறஙகிட றவிர்ந்து கரநக நுதியா லுரித்துமுன மருஙகுற வு
டுதத, மறஙகிளர் தழறகட் கொடுவரிப புலித்தோ லுடையனுங கிடந
தொறு மருணமா, னிறங்கிட வெருவிக குதிதெழுந தறற நோககி
யங கிடககாந திருப்ப. (௭௨)

கோல்வரை நிகர்கரும் வரிநெடுங் தடஙகட் குவிதனத் திரதிதோ
டோயநத, சேல்வரை துவசச் சிததச னெரியத் திறந்தகண் டிருநுத
ற்றிகழக், கால்வரை யளிததற் கரிதென விரிந்த கடுநகர் களனுமவி
தரும, மால்வரை யருவி யெனனமுப் புரிநூல் வயங்குமார் பமுமிக
விளங்க. (௭௩)

தூயசெந் தமிழ்ச்சுந் தான்றனக் காகத் தூதுபோய்ப் பரவைபா
னடந்து,மேயவன் றிறல்சே ரந்தகனுக விலங்கன்முன் கலங்கிடவு

தைத்துச், சேய்செங் கமல மென்சசிறந் தன்பர் சிந்தையம் போருக மலர்க, காய்கதிர் விரிக்குஞ் செழுமணிச் செம்பொற் கனைகழற் றா ளிணை கவின. (எச)

சுமமையார் கலிசூ ழுலகினிற் புகலி தோன்றிய கவுணியச்சேய்க்குக், கொம்மைவார் முலையா ரமுதுமுத் தமிழுங் குழைத்துமுன் குடித்திடப் பருக்கு, மம்மையோர் பாக மாகமற் றெவர்க்கு மருள்குளித் திமெவிழி பரப்பி, வெம்மையார் மடங்க லாசனத் தெமையாள் விமலனங் கினிதுவீற் றிருந்தான். (எரு)

முந்தைநாட் களினித் தன்மையி னிகழ்ந்த முழுவது நினைந்து நீண முடிகக்கிட், கிந்தைமா விந்த நிகாத்தகோ புரஞ்சோ கீழ்த்திசை வாயில்போய் நந்தி, யெந்தையே வலிஞ லடைந்திறற் கால னிருகர மிருசர ணந்தன, சிந்தைகம் பித்ததோ டெமபிரா னிருக்குந் திருச்சபை யூடுபோய்த் துதிப்பான். (எசு)

பொங்கர விதழிப் புதுமலர் புனைந்த புரிசடைப் புனிதவம் புயத்தோன, கங்கர கங்கா தரகர வரையுங் காய்சினத் தரக்குமுன் னுரித்த,துங்கர வியனன மதியமுக் கணஞ்ஞ் சுரநரை விடைவரா டூவச, சங்கர வமல திகம்பர வுமபர் தலைவநின் றுணமலர் போற்றி.(எஎ)

மன்றனமைக கூழை மலைமகட் புணர வருத்துதி யென்றசொன் மறும, லன்றம ரருக்காச சென்றுடற் றுவனென றங்கணை யைங் கணைககிழவன,பொன்றமத் தக்ககட் புலக்கனல் கொளுத்திப புன்னகை புரிந்துமுப் புரமுங, குன்றவிற் கனக்க குன்றவிற் குனித்த குழகநின குரைகழல் போற்றி. (எஅ)

ஒருமலை யெடுத்த விருந்திற லரக்க னுரனுடைந் துட்கமுன் னூன்றிப், பொருமலைச் சலதி கடைந்திடு மந்நாட் புத்தமுதத்துட னுதித்து, வருமலைப் பழித்த குழற்றிரு மஞ்ஞளன் மலாவிழிப் போதணிந் தடியார், கருமலை வகற்றி யின்பவீ டளிக்குங் கனைகழற் றுணமலர் போற்றி. (எகூ)

வேறு.

எனப்பல துதிகள் கூறி யீசனை யிறைஞ்சி யேத்தி
மனப்படு மச்ச நீங்கி வாயபுதைத் தொதுங்கி நின்றங்
கனப்பதி பாகன றன்னை யவனிமுற் படைக்கச் செய்தாய்
கனப்படு முலகங் காக்கக் கண்ணனைக் கற்பித்தாயே. (அ0)

கண்ணழல் கதுவும் வெள்ளைக் கரடமால் யானை யூரு
மண்ணலைப் புலவா பொனனு டளித்திடற் கருளிச செயதாய்
தணணெனுங கதிாகள் வீசுஞ சநதிரா திததா தம்மை
விணணினி லுலவி வையம விளககுவீ ரெனவிடுததாய. (அ௧)

ஏவெறு மளகை தனனை யிருநிதிக குபேரற் கீநதாய்
பாரமுத லெஙகும்வீசப் பவனனைப் பணித்தாய் மற்றை
வாரதருஞ சலதியாள வருணனை வைததாய் தன்மச
சீரகெடு மவாககுத தணடனு செயவதற கமைததா யென்னை. (அ௨)

திரிபுவனத்து நீதான செய்தகற பனைகளெல்லாஞ்
சரிவர நடநத தினறுந தமியனென பிழைததிலலை
புரிசடைப் பரமவெனறு புரிநெடும பாசததோடு
முரிசெயற் கரிய தணட முதலமுத திறைமுன் வைததது. (அ௩)

ஆககுவா னழிகக வெணணி லாரது காகக வல்லா
னககுவா யிதனை மறறோ பணிசெய நிறுததுகென்று
தூககுநீ டுலககோ லனனன சொற்றது கேட்டு நெஞசிற்
றாககுமா றின்று வநத தாழவெனகொல சாறறுகெனறான. (அ௪)

கண்ணிக ளுன்றிக கையிற காரமுகங குனிததம் பேவி
மணணினமா வினஙகள கொனறும வாயததபுட் குலங்கண் மாய்ததும
வெணணிணத தடிக டினறு வீககிய சடததா னனறோன
றுணணிகழ் விலலா வேடனுனபதத துறைத லுறறான. (அ௫)

பரிமகம் புரிகின றானோ பகாதரு மாக மாதத
துரியநா படிகின றானோ வுயாசிவ லிஙக பூசை
புரிதா நினைகின றானோ புணணியத தலததி லுன்னைத
தெரிசனஞ செய்கின றானோ சிவநிசி நோற்கின றானோ. (அ௬)

எததவம் புரிநதா னிஙங னெயதுதற கிறைவ வுன்றன்
சித்தமே தெரிநது நீதி திறம்பிடி லறஙக டேயு
முததரும் பவஙகள் செயயு மூாககருஞ சரியா யெண்ணிற்
றததலைக கடனீர் சூழ்நத தாரணி கவிழு மன்றே. (அ௭)

என்னுடைத் தூதர் தம்மை யிகல்புரிந் திவனு லின்றிங
குன்னுடைக் கணஙகள் செயத துணைததிடக கேட்டி யோட்டி
யினனுடைப் படையாற் றணடால் வெட்டியும்புடைததுஞ்சென்னி
முன்னுடைத் துதிரத் தோடு மூளைகள் சிந்தி னோா. (அஅ)

தாவரும் பவங்கள் செயவார் தாஞ்சில லோக மேவில்
யாவரைாத தண்டஞ் செயவ தெனறெதி ரியமன கூறத
தேவரு முனிவா தாமுஞ் சிநதையிற றியானஞ் செயயு
மூவருந தானுய நினற மூாததியு மொழிவ தானுன். (௮௯)

விறபயில வேடன் முனனுள வேட்டமே லெழுநது நநத
மறபடு காலையுண்டி யனநதலற றருகிற சாாநது
பொறபமா விலவஞ சாததிப் பூசனை புரித லாலே
சொற்பயில பாவ வேலை சுவறிடத தூாததிட் டானே. (௯௦)

இததிற மறியாய நீயு மெழுதருங கணககில வலல
சிததிர குததன் ருனுந் தெரிநதில னென்று திங்கட்
சநதிரன் றனனைககாயநத சஙகர னுரைாப்பத தீடும
பததிரமெடுததுப் பாாததுக கணககனும் பரிநது போற்றி. (௯௧)

சிவநிசி யெனப தோரான் றினபதற் கூனகிட் டாம
லுவவசி யாகி நின்ரு னுவாப்புலி யெனைகு சிஙக
மவமெனைச செயயு மாலென றஞ்சியவ விலவத தேறித
தவாவிடுங கணைக ளேவிற றடைசெயு மிடையி லெனறே. (௯௨)

கூாதருஞ் சுரிகை யாலச குழைகளைக கொயது வீழ்ததா
னீாதரு கண்க டனனி னிததிணா வநதா லிநதப்
பார்தனில் வீழ்வே னென்று பயந்ததிற பனனம் பண்ணி
யோதரு மனைாமான பனறி யின்றிவண் வருமென றெணணி. (௯௩)

சுசிகர மில்லா வேடன் றுயிறுறந் திருநதா னீச
னிசியென நினைநது தொனனு னீதியிற செயத தன்றென்
றுசிதமாயக கணகக ளேத வொணடழற சடலை தனனிற்
பசிதமே பூசு மேனிப் பரமனும் பகருமபினனும. (௯௪)

அதையுனக் கறைவங கேட்டி யறிந்திடா தியற்ற லாலே
சிதைவிலாக கணததிற் சேர்ந்தான் சிததிநன முததி நலகும்
விதைநிகர் கங்கு றனனில் விதித்தநூல் வழிவ ழாம
விதையமீ தறிநது செயதா லியாமவ ஞவ னனறே. (௯௫)

செவ்விர வனைய கூந்தற் சிவைமுத லேற்றல் செய்யு
மிவவிர தத்தின் மேன்மை யாவரோ கணிகக வலலாா
கைவிரல் கண்ணிற் பட்டாற் செய்வதென கவலை நீககி
மைவிர வியகாா மேனி மறலிநின் றாத ரோடும். (௯௬)

வைத்தமுத் திரையை வாங்கி வழிகொள்வா யென்ன ஞான
வித்தகன் கருணை யோடு விடைகொடுத் தருள வேண்டி
முத்தலைப் படைகொள் காலன் முதல்வனை முறையிற் றாழ்ந்து
சித்தமுந் தெளிந்து தேறித் தென்புலத் தெய்தி னானே. (௯௭)

வேறு.

வெங்கொ டுங்கொலை புரிந்த வங்குலனும் வெள்ளிவெற்பிலொ
ரு புள்ளிமான், செங்கை கொண்டருளு மண்ணல் கணணரு டினந்
தொ றும்பெறு கணங்களுக், கங்க ணற்றலைமை பெற்றி ருந்தபினெ
ாந்து பைந்தரு வளர்ந்தருந், துங்க முற்றசன கந்தி கழந்திலகு சரா
கள வாழுலக மேவினன். (௯௮)

ஆட கப்பொனுல கத்தி னீடுகொடி யாடு மாடுதிகழ் மாடமேற்
காட கத்தினுறை வேடனுற்றலாகொள கற்ப கத்தினிழ லுற்றடிப்
பாட கத்தொலி பரப்ப ரம்பையர்கள் பலரு நின்றருகு பணிசெய
மாட கத்திவளி யாழின் விஞ்சையர்கள் வந்துபாடநனி வைகினன்.

அளவி லாத்தின மங்கி ருந்துபுக ழளகை மாநகரின் வளமெலாந்
தளவி லாதவ ணருந்தி முந்திமிகு சாடியிற் றயிர் நெய தேடியே
களவி னாலிடையர் பாடியிற் றிருடு கண்ணன வண்ணமுறு கன்றினே
விளவின் மீதெறி முகுந்த னங்கணர் விந்தன வாழுலக மேவினன்.

கொண்டல் வண்ணமுடல் கொண்ட கண்ணனருள் கொண்டு
வைகிடுவை குண்டமீ, தண்டர ண்டினர்செய் தொண்டுகொண்டதனி
லான போகமவை யாவுமுண், டெண்ட விர்ந்ததின மங்கி ருந்துபி
ன்றிருந்த வதனார் பொருந்திடு, முண்டகந்தனி லிருந்தி டுஞ்சது
முகன றிருப்பதவி முன்னினன். (௧௦௧)

ஓதி மக்கொடி யுயர்த்த நான்முக னுவந்த லோகமதி லுற்றதிற்
கோதி றுப்புரவு துய்த்த பின்புநகை கொண்டு முப்புர மெரித்திடு
மாதி நகையிலை யுறு ளத்தினி லரும்பெ ருமபொருள் விரும்பவே
யீதி வறக்கரண மருத்து தந்தருள வின்ப முற்றினி திருந்தனன். ()

கைத வத்தினுயர் வேட னீடு சிவ சங்கு லென்பதுண ராமலே
செய்த வத்திலிது பெற்ற னன்பரம சிவநி சிப்பெருமை சிந்தையிற்
பெய்த ருச்சனை புரிந்து கண்டுயில் பிரிந்த ருந்துத றவிர்ந்துளா
ரெய்து தற்கரிய முத்தி வீடதனி லெய்து வார்களிலை யையமே. ()

என்று சூதமுனி யோத மாதவர்கள் யாருமேருவி லெடுத்தெயி
லன்று நீறுபட நூறு மாறுபுனை யரச னுக்குரிய விரசனி [ண
யொன்று பாவவல் விருட்க ருக்கணிக ளொக்கு மென்பதை யுணர்ந்த
நன்று தேசிகநின் னுரையெ னுமுடி துளக்கி நனமொழிக ணலகினார்.

அங்குலச்சருக்க முற்றிற்று.

சவுமினிச்சருக்கம்.

வாதரா யணனென் றோது மறைதெரி முனிவர் கோமான்
பாதத்தா மரைக ளுன்னிப் பரவசத் தோடுமே போற்றிச்
சீதநா ணமதியஞ் சூடுஞ் சிவனிசைப் பெருமை யினனுஞ்
சூதமா முனிவன் மற்றை முனிவரர் தமக்குச் சொல்வான். (௧)

தோடுறு கமலத் தோடு துளிமதுக் குவளை யாம்பற்
காடுறு கமல வாவிக் கயலினங் குதித்தங் காடக்
கோடுறு தவளக் கோடு குமிறுநந் தணை பணைசூழ்ந் தம்பொன்
னாடுறு மமரர் தாமு நாடுங்கே கயநன் னாடு (௨)

அரும்புறு கமலச் சூழி யதனினின் றெழுந்து வாளை
சுரும்புறு மலர்த்தண் சோலைச் சூதநற் கனிகள் சிந்துங்
கரும்புறு வேலி சூழ்ந்த கழனியிற் கதிர்செஞ் சாலி
விரும்புறு முத்து நத்தி னித்திலம் விளங்கு மெங்கும். (௩)

புனற்றலைக் கரியசெங்கட் புரிமருப் பெருமை வாயான்
மனற்றலைக் கமழும் வாவி மலர்பல மேய்ந்து வாவித்
துனற்றலைப் புனல்த் தார்ந்து சுரந்துறச் சொரியுந் தீம்பால்
கனற்றலைத் துணை யூட்டிக் காஞ்சிமா நிழலிற் றுஞ்சும். (௪)

நிறம்பயின் மூநூல் பெற்றோர் நீதிமா மறைநூல் கற்றோர்
திறம்பயி லரசர் வாசச் சீரகத் தாமர் கொங்கைப்
பறம்பயி னெடுங்கட் செவ்வாயப் பாமகள் புதல்வர் முன்னோ
யறம்பயில் குடிக ளென்று மந்நாட் டகத்தி லுள்ளார். (௫)

வெந்தழல் வேள்வி செய்யும் விப்பிர னொருவன் முன்னாட்
டந்தருண மடப்பொற் பாவை சவுமினி யென்னும் பேரா
ளந்தர வானில் வாழு மரம்பையை யனையாண் மாரன்
கந்தமா லார்ந்து தணப்பூங் கணைக்கிலக் காக நிற்பாள். (௬)

வளமிகு செலவங் தனனில் வளாநதுவற் சரமோ ரேழிற
றளவமென மூறற பேதை தையலா ரோடு கூடி
யுளமகிழ சிறறில கோலி யுறுகழங் கூச லாடி
யிளமயி லனையாண மஙகைப் பருவம்வந தெய்து கின்றாள். (௭

வேறு.

தடஙகி டநதிடு தாமரை யருமபெனத் தடிததுப்
படஙகி டநதபாம பேநதுபார் பகர்நதிடத தரள
வடஙகி டநதிப மருபபிணை மருட்டிமா மணிப்பொற
குடஙகி டநதெனக குலவிய கொமமைவெம் முலையாள., (௮)

வடிதத நெட்டிலை வேலொடு மாவடு வடிவாட்
டுடிதத செஙகயல சுருமபுவேள கரும்பினிற றொடுக்குங்
கடிகக ருஙகுவ ளைகடமைக கடுததுநீள வளைக
கொடிககி ணைககுழைக குழைகளிற் குதிககுநீள் விழியாள. (௯)

கருகு கஙகுலபைங களஙகனி முழங்கிடுங கடனீா
பருகு மஙகுனற பதிகமொத ததியரி மளஙகண
மருவி நெயததுநீண டளிககுலம விருநதுண மலாநத
முருக லாதமொடை சூடடியே முடிககுமொய குழலாள. (௧௦)

சயிர வஙகவிா தொணடைமென் கனிகடற பவளஞ்
செயிர றுஞசெழுஞ் செஙகிடை கொஙகிடை யிலவம
பயில கொழுந்துண ரனைததையும் பழிததுமைக கடைக்க
ணயில விடஙகொளு மவாககமு துதவுசெவ விதழாள. (௧௧)

சலநத ரும்பொலந தாமரை மலாநிகர் முகத்தாள
கலநத ருநதட மாாபுடைக காளைய ரெனுமா
வலநத ருஙகட கரிகளை வணககுமங குசமாய்
நலநத ருநதிலந திகழ்குமிழ் நாணுநா சியினாள. (௧௨)

தேன லநதரு சருககரை செழுஙகனி கரும்பு
பான றும்பொழிற பசுஙகிளி மொழிகளைப் பழித்துப்
பேன வெணடிரை கடைநதுமுன் றுளவணி பெருமான
வான வர்ககருண் மருநதெனு மதுரமென் மொழியாள். (௧௩)

பாரின் மேல்வளர் மரங்களிற் படர்நதமென் கொடியைக்
காரின் மேலெழு மினனைநுண் ணூலினைக் கடிந்திட்

டேரி னுயர் மதனர சிருந்திடு மல்குற்
றேரின மீதவ னெழுந்துநின றெருத்தசிற றிடையாள. (௧௪)

ஊறறி ருந்தமு தொழுகிடு மல்குலுக குலகின
மேறறி ருந்தர சிலையொடு தொடுகடல் விடுதோ
காறறி ருமபசிக கருந்திடுங கடசெவிப் படமுந
தோற்றி ருந்தவென றுலதற குவமையென சொல்வாம. (௧௫)

மஞசஞ சீறர வெனத்துயின மாயவன் மணக்கு
நஞசஞ சீாவிழித திருமக ளொடொறு நயகருங
கஞசந தோறறிடிற் கழியனப் பெடைநடை கறகு
மஞசெஞ் சீறடிக குவமைமற் றியாதெடுத தறைவாம். (௧௬)

இனைய பேரெழில வாயந்திடு மிளங்கொடி தனைககண
டனைய தநதைதாய மிகமகிழந தகமதின் முநநூல
புனையும் பூசுர ரொருவனுக கிசைநதுளம் பொருநதி
மனையி னனமறைச சடங்குடன வதுவைசெய தளிததாா. (௧௭)

நாம னுஙகலைப் பனவனு னளிமதி முகததுப்
பூம னுங்குழற பூவையும புரிவொடு வைகிச
சோம னுடபுக லுரோணியுந துவசமீ னுயாதத
காம னுநதுணைத தேவியு மெனக்களித திடுநாள் (௧௮)

புலந்து றந்துவெம பிணிகளாற புணாந்துபூ சுரனு
நிலந்து றந்துட லிறந்திட னனமதி நீஙகிக
குலந்து றந்திடா நீதியைக குறிததவள் களத்திற
கலந்து றந்துளாள கலஙகினள கைமையுற றிருந்தாள் (௧௯)

வேறு.

வனவரிக் குயிலு மன்றிலும் வானில வருநில வெழுமதிகொழுந்துந
தினஙிரை புரக்கு மாயாவேயங குழலுந்திறம்பெறக் கறஙகுசேமணியு
மனவெலனக கனலுங காமவெந தீயை யனிலமொததனு தின மூட்டக
கனதனக் கிரிகள் பசலைபூததணையிற கண்படை பொருந்திலளகலஙகி

கோடுவாய கூடக் கலைவளர் திங்கட் குடை மதன் படைபடும் பசும்புண், ணூடுநீ டழற்கோ லுழைந்தெனத தெனற லுலவுநெட் டுயிாததுள முருகி, வாடுநூ லிடைபோ லங்கமு மெலிநது மதன நோய பொறுக்கரி தாகித, தேடுமா டவர்கள பலரையுங் கரவிற் சிந தனை களிததிடச் சேர்ந்தாள். (௨௧)

மலைக்கிணை யெனப்பொற் சுணங்கலாந தகன்று வட்டமிட்டெ ழுநதிறு மாநத, முலைககிடை யிடையுந தடிததரி விளரிமுரலசெழு முளரிபோன முகமு, மலைககிடை யுதிககு மதியமொத துடலு மந நிற மாயமு தூறு, மிலைககிடை மலாசசெவ வாயிதழ வெளுப்பக கருப்பமுறறிருநதன ளிப்பால. (உஉ)

அநநக ருறையு மறையவ ரொவரு மறிநதன ரவட்கடிந தகறற வினனலுற றிரஙகித துணைவிழிப் புனலா லிணைமுலை களைககுளிப பாட்டிக, கனனலிற கனிநத மொழிசசவு மினியுங கானவழிச செனறிடுங காலைப், பினனவா குலததில வருமொரு காளை பிறைநுத லவள்கரம் பிடிததே (உ௩)

எக்குலத் துளோர் யார்மனை பேரோ தெவவிடத தெய்துதி யெனன, மைக்குழற குயிலு முறறவா றனைதது மறறவற குணாததிட மயல்கூாந, திககுவிற குனிககு மதனனுக குடைநதாண டிஙகிவள கொஙகைமேற காதன, மிககுனக கினியான பதியெனத தனது வியனமனை மீதுகொண டணைநதான. (உ௪)

மருவுயிாத திடுதண மலாககுழ லணஙகு மறறவன றனுமா மல ரிற, றிருவுயிாத திடுமைங கணைககிழ வனுநற றேவியு மாமெனக கூ டி, யிருவுடற குயிரொன றுமெனத தழுவி யினபமுற றிருநதிடு நா ளிற, கருவுயிாத தனளபைங காவியங கணணி கணவனுந தனது ளங களிததான. (உ௫)

இனனணஞ் சிலநாட கழிததனன் வேற்றூாக் கிவளுயிாக கண வனே குதலுந, தனனலங கெடுக்குங களிமது நுகாந்து தமியளா யிருநதுகங குலினவாய,மின்னலந தருநுணணிடைமடக கொடியும விரகவெந தீச்சுட வெதுமபி, நனனலந துறநதூ னருநதிடும வேட் கை நனியுறத தனியிது புரிவாள். (உ௬)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புணிற்று னல்விளங கன்றுறு தொழுவி, னிடைபுகுந தருநது மதுசசெருக கதனு லிரஙகுமா னீன் ற கனறினைககொன, றுடையதன னகததிற் கொணடுசென றிரவி னூனருந திடுவதற் கெண்ணி, மிடையிருட் கடியத் தகழிநெய் வா க்கி மெனறிரி விளக்குமேற் றினளால் (உ௭)

அவ்வயிற் செருத்த தாவிளங் கன்றெனன் றறிநதனளயாநதனண் மயங்கிச, செவ்வயிற் கண்ணுள் கன்னலோ ரிரண்டு சிவசிவ வெனத்

தியா னித்துப், பல்வகீ ருலகோர் பழித்தகட் குடித்த பழுதுவந்த துவெனப் பயந்து, மெய்வ மிலாம லூனுணத் துணிந்தாள் யாவரே விதிவலி கடப்பார். (௨௮)

புள்ளெனுங் கண்ணுள் புள்ளம தெடுத்துப் புராணிக ளுரித்தரிந் துரிசை, யுள்ளவள் ளுரங்கள வேறுவே றமைத்திட் டெப்புறக் கருணை செய்த் தருந்தி, வள்ளவாயக் கமல நாயகன பூரு வத்திசை வருமபுல ரியினவாய, வெள்ளெனும் பனைததுக் கள்ளினள கொணாநது வீதியிட் டிவையிசைத திடுவாள். (௨௯)

வெய்யதீச சுழலகட் கொடுவரி வடிவால மெனகுழக கனறினை யொறுத்தின், மையகோ தினறு போயது மறுகி லினைவருங காணமி னென றெறிந்து, தையனமீண டிறபா லெயதினள வேளாண டகை பெறு காளைகேட் டெயதிச, செயயவாய மையினீ பிழைததனை போலு மெனவவட் டேறறின னிருநதான. (௩௦)

வெறுததன னிகவா னஙகவள கொஙகை விழைநலவேட்கை மீதூரநதிட், டிறுததபேரனபா லனறுபோ லெனறு மினபமுற றிருநதிடு நாளிற, கறுததுவல் விடத்தை நிகாததவெம் பிணிகள் காயமீ துடற்றிடத தேம்பி, மறுததவி மதியை மருட்டுவொண் முகததாள் வருநதினண மரணமுற றனளே. (௩௧)

வேறு.

அசசமை யததினி லடாநது வாரியிற
கைச்சமைக் கடுங்கா கால தூதுவா
பொய்ச்சமை மினனிடைப் பூவை மென்மொழி
மசசமை விழியுயிா வெளவி யேகினாா. (௩௨)

நநதலி றென்புல நண்ணி நணணரும்
வெநதிறற் கூற்றினமுன் விடுப்ப நூனமுகத
தநதமி றீவினை யனைததுமாயநது பின
பைநதொடி முகததினைப் பாாததுக கூறுவான். (௩௩)

அனறிருட் பொழுதினி லானின கனறினைக்
கொனறிருந தானறிரு நாமங கூறிய
நனறியிற றெங்கழ னரகந துயததிடு
மெனறிய தீவினைக குரிய ளலலளீ. (௩௪)

சிலைமக ளாக்கிய தேவன் பின்வரு
மலைமகட் குடலிடம வழங்கி வானதி

யலைமகட் சூடினோ னருளிற் கூறினை
புலைமக ளாயப்புவி போதி நீயெனறே. (௫௫)

அநதக ணணையா லழகின மேனியு
னொநதுடல பொறுககொணா நோயக ளுஙகொடு
கநதமாா குவளைநோ கணக ளினறியே
வநதொரு புலைமகள வயிறறிற றோனறினாள. (௫௬)

அறநதவாத துறவிகா ளணஙகு நோயுடன
சிறநதவாட் படைஙகா திருட்டி யினறியே
மறமபுரி புலையாதங குலததில வநதவள
பிறநதகா ரணமினிப் பேசக கேடடிரால. (௫௭)

உம்மையிற கறபொரீஇ யுளதத வாககொடு
கைமையிற பலரையுங கலநத தீமையாற
செமமையின மேனியிற றீய குட்டமும
வெம்மைகொள சூலைநோய முதல்வி யாதியும். (௫௮)

பெறறன ளவளொரு பிடிய தாயினு
மறறவா பசிககன லவிகக விட்டுணாக
குற்றம தாறபசிக கொடுமை கூறாதுய
ருறறவ டேமபிடு முடலந தாஙகினாள. (௫௯)

பலததினை மிகததரும் பசுவின கன்றினை
வலததினிற செகுததுவ ளூரஙகண மாநதலா
னிலததினிற புனறொழி னீச னொன்றிடுங
குலததினிறறோ னறினள கொடிய நீரமையாள. (௬௰)

எணணுநல வினையினை யிகநது தீவினை
பண்ணிட வியறறுகட் குடிதத பான்மையாற்
கண்ணினை யினறிமைக கடலு டுதிடு
மணணினமேற றோனறிமெய வருநதி னாளரோ. (௬௧)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளீன்றதாய் தந்தைய ரிறப்ப
மனையெ னததனை மணநதுகொள வார்களு மினறி
யனைய வூாப்புலைச் சேரியி னையமேற் றருந்தித
தினையி னோநல னின்றிநல் குரவொடு திரிந்தாள். (௬௨)

திளைமு திரந்தொர்மாத திளையுநித திளையிலாள களுதத
மளைமு திர்நதிடக குளைதநட வளைநதுமெய கூனி
யுளைமு திரநதவ ருவமமிட டுளைததகொக கொப்பாய
நளைமு திரநதுகல விளமைபோய முதுமைநண ணியபின (௨௩)

சொனன மாகநற் சிவநிசி நோற்றிடத தொடஙகி
யன்ன மாநகாச சனஞ்செல வறிநதவா கூடப்
பின்ன மனறிமற ஞெருபுலை மடநதைதோள பிடிததுக்
கனன லாரவய றுனனுகோ கனனமீ தடைநதாள. (௨௪)

தீய வெம்பசி கனற்றவோர் தெருததனி லிருந்து
தூய கண்ணிலேற் குதவுமின சோறெண விரநது
கூய போதிலம மறுகிடைக குறுகுமோர களிய
ஞய விலவநிற குணவிதென றவளகரத தளிததான. (௨௫)

புனமை யாலவ ளிட்டகூ விளைதனைப் புசித்தற
கனமை யாலய லெறிநதன ளாஙகது பழைய
தனமை யாகிய சிவலிஙக நாயகன றலையிற
றினமை தீரப்பவா சாததிய தழையெனச சிறநத. (௨௬)

அறறை நாட்சிவ ராததிரி யனநதலூ ணகற்றிப்
பறறை நோகரப் பரையொரு பாகமாம பரமன
கற்றை வாரசடை முடியெறி கவினகொளவில வததாற
பிற்றை நாட்சிவ பூசனை புரிபலன பெறுவாள. (௨௭)

யாம நானகுமன றிரவுபத துகமென வெண்ணித்
தூம மாரழற பசியினுற றுயின் றில ளிருநதாள
சேம மார்தடந தோகடி தருணனமுன் செலுததக
காமா செஙகதிரக கடவுளுங குணபுலத் துதிததான். (௨௮)

விடியல் காணடலு மீண்டொரு தெருததலை மேவி
யடிசி லேற்பமற றப்புலை யரிவைதோள பறறி
நெடிது சேறலுங காறளாந் துயிரநிலை நீஙக
மிடிசெய் மூப்புவெந நோய்பசி வருததிட வீழநதாள (௨௯)

ஆத பததழல கொளுததிய நிலததிலவீழ்ந தழுநதி
யேத முறறவள் பட்டவெந துயரள விலைப்பின
பாத கப்புலை மகளுட றணந்துயிர பறிநது
போதலுற்றிடத் தொடஙகியே புறப்படும போதில். (௩௦)

பணிப்ப ணிப்புயக கணிசசியம படைப்பர னருளா
லெணிகக ணிககருங் கணஙகளை யேவிநா மேவிக
குணிகக ருமபுலை மகளுயிா கொணாமினென றுரைப்ப
மணிசசெ ழுஞசுடர் விமானமோ டிமபரின வநதாா (ருக)

அன்ன காலையிற புலைமக ளாவியைப் பொலமென்
றுனன வேவருந திவவிய வுருவினிற சோததுக்
கின்ன ராதியா பாடிடக கிளிமொழித துவர்வாய்ச
சினன நூலிடை யரமபையா நடமபயில் செயய. (ருஉ)

தகக துந்துபி முழககிடச் சாமர மிரட்ட
வகக ணததினி லவிாமணித தோமிசை யேறறித
தொகக வெணணிறச சோதிவிட் டொப்பறத துலங்கு
மிக்க பேரெழிற கயிலையிற் செல்லுவான விரைநதாா. (ருங)

கண்ண னாயிரங கண்ணனெண கணணனற கதிரக
டண்ணெ னுண்மதிக கடவுளுஞ சலசநட் புடைய
வண்ண வானகதிா வானவா முனிவர ருரகா
விண்ணு லாவிய சித்தரோ டியககர்விஞ சையாகள. (ருச)

பரிந்து போறறிநின் றவாக்கெலா மருள்விழி பரப்பி
வரிநத நீளகுரன் மாடகத திவவியாழ் வாஙகிப்
புரிநத வாாசடை நாரதன புகலருஞ் சுருதி
தெரிநது பாடிய பாடலிற செவிததுணை கொடுதது. (ருரு)

கையின் மானமழுப் பிறங்கிடக் கனறபிழம் பனைய
மெய்யி னீற்றொளி விளஙகிட விடநுகாந திருணட
மையி னிற்றிகழ் கண்டமும் வணடுபாண் மிழற்றச
செய்யி னுறுசெங் கமலநோ வதனமுந திகழ. (ருசா)

படரு மென்கொடி யறுகிலைப் பசுமையாற் பொறிப்பை
விடநெ டும்பணிச சுடிகையிற் றிகழ்மணி வெயிலா
லடர்த டநதிரைக் கஙகையா லணிசடா டவியிற
றொடருஞ் சந்திர னிநதிர சிலையெனத தோன்ற. (ருஎ)

உழலை சோபவ வெயிறகொ துஙகிடத்தன துபப
கழலை நீழலா யடியவாக் கருள்புரி கந்தன
குழலை யாழினை யமுதினைக குழைத்தன குதலை
மழலை கேடடுள மகிழ்நதிடு வாணகை வயஙக. (ருஅ

கலக வாள்விழி யரம்பையர் கவரிகா லசைப்ப
வுலகி லாருயி ரனைத்தையும் பெற்றசிற் றுதரத்
திலக வாணுத லுமையுடன் செம்பொனு வியனற்
விலகு மாமணி யாசனத் திருந்தன னிறைவன். (௫௯)

ஆறு சூடிய வண்ணலை முன்ன னந்தரத் தியங்கு
மேறு சீர்மணி விளங்கிய விமானநின் றிறக்கிக்
கூறு மிப்புலை மடந்தையை விரைந்துடன் கொடுபோய்
வீறு சோகண நாதர்க ணத்தினில் விடுத்தார். (௬௦)

எமபி ரானதிரு வுளங்கனிந் திரங்கியங் கவடன்
வமபு லாந்திரு மலர்முக நோக்கியிவ் வனைக்க
ணமபு லாம்விழி மாதரோ டிருத்திமற் றதற்பி
னும்பர் நாட்டரு முத்தியுந் தருதுமென் றுரைத்தான். (௬௧)

அனைய வவ்வுரை கேட்டன னகமகிழ்ந் திருந்தா
னினைய மாக்கதை படித்தவர் கேட்டவ ரெவரும்
வினையொ ழிந்தர னருள்பெறு வரென விரித்துப்
புனைநெ டுஞ்சடைச் சூதனம் முனிவர்க்குப் புகன்றான். (௬௨)

சவுமினிச்சருக்க முற்றிற்று.

கன்மாடபாதச்சருக்கம்.

ஏதமற் றுயர்ந்த சீர்த்தி யெம்பிரா னிரவின் காதை
யோதமற் றுளதோன் றுங்கட் குணாத்துவன கேண்மி னென்று
மாதவத் துயர்ந்த செய்ய மறைதெரி முனிவர் கேட்பச்
சூதனுற் றமுத மாரி சொரிந்தெனச் சொல்லலுற்றான். (௧)

பைம்புலி புலர்த்துங் கொங்கைப் பாவைய ரூடுங் காலச்
சம்புலி வருந்த மாலைச் சமனெயி றென்ன வேக
வெம்புலி யென்ன முன்னி மேற்றிசை தோற்று மென்கீற்
றம்புலிக் கொழுந்தா ரிஞ்சி யயோத்திமா நகரொன் றுண்டால். (௨)

மன்னர்தம் மன்ன னென்ன வருந்தச ரதன்பான் முன்னாட்
பன்னக மீதிற் றுஞ்சும் பசுந்துழாய் முகுந்தன் றோன்று
மந்நக ரளிக்கும் வேந்த னுதபன குலத்தில் வந்தோன்
கன்னலந் தருதிண் டோளான் கருதலர்க் கடியும் வாளான். (௩)

குத்திர மறவோர் செய்ய கோல்வளை யாமற் கோளிப்
பத்திர சயன னெனனப் பரிநதுயிர பாது காப்போ
னத்திர நயனச செவ்வா யரிவையாக கனஙக னன்றோன்
மித்திர சகன ஞமம் விளஙகிலை யலஙகல் வேலோன. (ச)

குன்றெனன வளாநது வீங்குங குவிமுலைப் பவளச் செவ்வாய்
மனறலங கோதைக கோதை மதயநதி யெனனு மாதைத
தனறடஞ செஙகை பறறிச சடஙகுசெய தழல்சான் ருக
முனறவ முடிவான மனறன முடிததவன முயஙகு நாளில். (ரு)

விலஙகுபுள கலஙக மாய்க்கும வேட்டமேன் விருப்ப முறறி
யுலஙகெழு வயிரத தோளா ெனணமலா பொதுளிப் பூதத
பொலநதரு சினைகள வானம போனவெங கானம் போவான்
பலஙகொளகா ழகப்பட் டாடை பட்டிகை மருஙகிற் சோததி. (சு)

செஞ்சுட ரெறிகருஞ் செமபொற் செழுமணி மகுட நீககிக
குஞசிபூந தொடையிற சூழநது குலவிட விசிததுக கூரமை
விஞசிய சுரிகை சோதது வெறுககையி னமைதத பச்சை
மஞசெனத தோற்றுஞ் சோதி மரகதக கவச மிட்டு. (எ)

கைப்புடை கட்டி வெனனிற் கடுஙகணைத தூணி தூக்கி
மைப்புடை வரையுங கணஞா நுதனிகா வரிவில் வாஙகி
மெய்ப்புடை மனஙகா லொதது விரையுமைங கதியிற செல்லு
நெயப்புடை மேனி மேக நீனிறப் பரிமேற் கொணடான. (அ)

சஙகொடு படகங கொம்பு தவிறுடி தழஙகி யார்ப்ப
வெங்கொடுங் கொலைசெய வாளி விலலொளி விளங்கும் வைவே
லஙகவை தரிதத தானை யளவில சூழ மணணிற
பொஙகுநுண் டூளி யோரெண புலம்புக விசும்பு போர்ப்ப. (கூ)

பெரும்புரி வலைவாா கூநதற் பிடியினஞ் சுமந்து செல்ல
விரும்புறு வேடா கையில விரைநதெதிர் குரைக்கு ஞாளி
யிரும்புறு தொடரிற் பூட்டி யீர்ததனர் செல்ல வல்லே
சுரும்பிமிர் தொடையான் கானச சூழல்வாய்ச் சென்று புக்கான். ()

வேறு.

வலைவார்பல நிலையாநெடு வாறுாடு வளைப்பார்
சிலைகோலினர் சிறுநாரொலி திசையேற விடுப்பார்

கலைமான்மனை முயனீடிய களிறேடு களிற்றின்
றலைபோயற விறனமீளிகள் சரமாரி தொடுப்பார். (கக)

கொடிகொணடிடு தருவிற்படர் கொம்பேறி விழிப்பார்
மடியுஞெவி வளைவாலகல் வாய்நாயகள விடுபபார்
தடிகொண்டெறி தருவாரசுழல் தழலின்க லுகைப்பார்
பொடிகொணடிடு நிலனிறசில பொறிநினறு புதைப்பார். (கஉ)

அடல்சேருழை படர்தாரியி னடிதேடினர் தொடாவா
மிடலசோதரு மிருகாரியை விறல்வேலினி லெறிவா
வடவாமுக வனலார்சின வலுநீடுகி ருளியத
துடலூடுற வடிவாளிக ளுடனேவினா விடுவார். (கங)

வருமித்திரன மரபுற்றிடு மனன்முற்றரி யலர்போா
பொருமிததிர சகனுற்றெரு புரிவிற்றனி குனிவித்
துருமிற்றெடு கணையிற்பல மிருகதனை யொறுத்துத்
தருமிததிற லெவரிப்புவி தனிலொப்பென நினறுன. (கச)

வேறு.

இவவணண நெடுங்கானி லடும்வேட்டம் புரிநதிடுமெவ் வெல்லை
கால, மைவணணத தடலரக்க ரிருவரொரு வயிறறுதிததோர் வநது
தோனறிப், பைவண்ணப் பெருமபாநத ளோநதுலக மொருகுடைக்
கீழப் பாது காக்குஞ், செவ்வண்ணக கதிரவேலோ னுடனறுகதி
நெருககியமர் செயகின் றுரால். (கரு)

அந்நிலைகண் டனனவரின் முன்னவனை துரநதரச னங்கை வா
ளாற, சென்னிதுணித தனன்குருதி நீரோட வாஙகதனைத் தெரிய
நோககி, யிநநிலையில வெலற்கரிதென றிளையோனும் வஞ்சகஙக
ளியறறி யானே, பினனிவனை வெலவனென மீண்டோடி மனிதரு
ருப் பெற்று வநதான். (கசு)

வநதரசன் றனனிருதா டொழுதெழலு மாஙகவனுன் வரவே
தெனனச, சநதனிருத் திரப்புயமித திரசகனே யுனதேவல் சலிப்பி
லாம, விநதவுட லுள்ளளவு மிழைத்திடுவா னெண்ணிவநதே னென
ன முனனங், கொந்தழலி லடிசிலடும் வாலுவாதந தொழிலவறகுக்
கொடுததான மனனே. (கஎ)

வன்புலஞ்சா னனம்பயிலும் வனநீங்கி யயோத்திநகர் வந்து தா
ங்கும், பின்புலஞ்செய் திரடோளான் மதயந்தி யுடன்வாழ்விற் பெ

ருகு நாளிற், றென்புலஞ்சென் றடைந்தபிதிர்க் கடன்கழிக்குந் திவசமுறச் சிந்தை மேவுந, தன்புலங்கொண் டெத்தரத்திற சாலித்தவன வரவழைத்துத் தாளிற ருழ்ந்தே. (௧௮)

ஆசனத்தி லிருத்தியபின னருக்கியபாத் தியமுதலர்ச்சனைகளாற றிப், போசனத்துக் கெழுந்தருளப் புரிதியென வருந்தவனும் போந்த போதி, னீசனெனத் தகுநிருத்த னடிமேமுத்த தொடுதனது நினைவின வண்ணம, பாசனத்தின மனிதருடற றடியரிந்து சமைத்ததனைப் படைத்திட்டானே. (௧௯)

வண்டுபடும பசுந்துளபத் தொடையான்வெள் விடையானருண் மலர்க ளுள்ளங், கொண்டுபெருந் தவமியற்றும வசிட்டமுனி முனிவுடனிக கொற்ற வேந்தன, றெண்டுபடு மிவனுடனிந் நரருனிக் கலத்தினிடச் சொன்றூ னென்று, கண்டுகனற பொறிகாலக் கண்ணிணைகள் சிவந்துமிகக் கனன்று நோக்கி. (௨0)

மறுவையவித் தொளிருமழு மதிக்கவிகைத் தனிச்செங்கோன மன்னர் முன்னீ, ரறுவையுடைப் பெருநிலத்திற் றிருவிழந்து கருநிறங்கொ ளரக்க யாக்கை, பெறுவையெனச் சபித்திடலு மனத்தழுங்கி யாக்கணத்துட் பின்பு தேறித், தெறுவையயிற கரனுயாமித்திரசகனு மனமதனிற சினமீக் கொண்டே. (௨௧)

மறுதிகளிற பிழைத்தறியா வெனைச்சுளிட் டனையுனையும் வைவே னென்றுத், தறுதிதழுத்தா மனாக்கரத்துச் சலங்கொண்ட சலங்கண்டு தாழ்ந்து தேவி, திறுதிப்கோத் திரமுதல்வ தேசிகனே மாசின் மறை செப்புந் தெய்வ, மெறுதினினீ சபித்தறகா தெவராசகுரவரைச் சூளிட்டா ரெனறே. (௨௨)

தனமாட்டத் தளிரியனின றுனைத்திடலும் பாணியிற்கொள் சாபப்பாணி, பொனமாட வயோத்திநகாப் புரவலனறன் குணைகழற்றுட் போதிற பெய்தான, சொனமாட மெனக்கறுத்தத் தக்கணத்தந் நீரமையிறுற் சுடாவேல வேந்தன, கனமாட பாதமெனப் போபடைத்தானீர படைத்த கடற்பா ரெங்கும். (௨௩)

வேறு.

கனறிய வெகுளி நீங்கிக் காவல னிற்ப முன்ன
ரொனறிய தவத்தின மேலா முறுவனுங் கோப நீங்கிப்

பின்றிய வரக்கன் செய்த பிழையிது பிழைத்தொன் றென்பா
லினறிவன் புரிந்த தீமை யினறென யோகிற றோர்ந்தான். (உ௪)

விற்சர நுதற்கட் செவ்வாய் விரிதிரை யமுத மானுஞ்
சொற்சர சுவதி கேள்வன ருனறல்மான நடந்தோ மன்னை
யற்சர ஞகிக் கானிலடைந்துசஞ் சரித்தி ராறு
வற்சரங் காறு நிற்றி மாறுமுன சாப மென்ருன. (உ௫)

உளந்தனி லுணர வொண்ணு வூழ்வினை வசத்தாற கூத்தர்
வளங்கொணமுற கோலநீங்கி மறறொரு கோலங் கொணடு
துளங்கிடத் தோறறல போலத் தொலலுருக கரந்து திங்க
ளிளம பிறைக குழவிபோலு மெயிறுடை யரக்க ஞஞன. (உ௬)

மைக்கணத் திதழ்ப்பூங் கோதை மனைமடந் தையாக வெல்லாந்
தெக்கணத் தியம னென்னச சிந்தையில வெருக்கொண் டேகி
யக்கணத் தகனறு போனு ருந்தவக கிழமை பூணட
மெய்க்கணத் தவர்கள சாபம யாவரே விலக்க வலலார். (உஎ)

வேறு.

வடிக்குரன மணியா ழிசைமுரன றறுகால் வரிச்சுரும் பரறறுபூ மாலைக, கடிக்குரன மடவார் பாறகடற றிரையின கறறைவெண் கவரிகா லசைப்ப, விடிக்குரன மடங்கல் சுமந்தபே ரணையி லிருந்தர சியற்றிய விறைவ, னடிக்குர னிகராங் கரிகொடு வரிசே ரடவியி னகக ணத் தடைந்தான். (உஅ)

பாயகலைப் புரவிப் பவனனு மியங்காப் பசுநிறப் புரவியந்தேரோன், காயகதிர நுழையாக் காட்டிடை விலங்கின் கணமெலாங் கொன றுகொன் றருந்தித, தீயவா ளரக்கன றிருதரு காலைத் திருத்தகப்புதுக்கடி புரிந்த, தூயவா ணகையுந் தொழுகுலத் துதித்த தோன்றலு மாங்குறக் கண்டான். (உ௯)

கண்டவா ளரக்க னுவகைமீ தூரக்களித்தன் னொளிக்கதிர் மதியிற், றுண்டவா ளெயிறு துலங்கிட நகைத்துத் தூண்ணென நண்ணியொண ணிறப்பூ, முண்டகா சனனறன குலத்தில்வந் துதித்த முனிவரன் புதல்வனைப் பற்றிக், கொண்டவா வுடன்வெண் ணிணத்தடியருந்துங் கொளகையிற் கொல்லுவான றுணிந்தான். (௩0)

அன்னகா லையிலங் கவன்முகநோக்கி யந்தண னருந்துணைத்தேவி, மன்னகேள் சால கடங்கடர் மரபில வந்தனை யல்லைநீ முனிந்து,

முன்னமே யிவனைக் கொல்லுவை யாயின் முளிதரு விறகுதீ மூட்டி, யென்னதா ருயிரு மிறப்பனின் றெனக்கோ ருயிர்ப்பலி யீதியென் றிறைஞ்சி. (௩௧)

தன்றுணைத் தடங்கணீர்முலைத் தடத்திற் றாரைவிட் டொழுக நின்றிரந்தே, யன்றுரைத் திடுஞ்சொற் செவிக்கொளா னாகி யந்தண னைந்தனை விரைவிற், கொன்றுடற் குருதி பிழிந்துமுன் குடித்துக் கொழுந்தசை கறித்தக லாயின, மென்றுடன் றருந்திப் பைந்தொடிக் கெதிராய வெள்ளெலும் பனைத்தையு முமிழ்ந்தான். (௩௨)

என்செய்வா ளுமிழ்ந்த வென்பெலா மடியிட் டெடுத்தனளெய்தி யவ்வென்பை, மின்செய்தீ யதனிற் பெய்திது செய்தவேந்தர்கோன் றனபதி தேவிப், பொன்செய்பூண் முலையார் முலைநலப் போகம் புணருநா ளிறக்கவென் றுரைத்து, முன்செய்தீ வினையாற் சாபமீ திட்டு முழங்கழ லூடுபுக் கவிந்தாள். (௩௩)

வேறு.

புரமுனியும் பரமனிரு பதப்போது முப்போதும் போற்றுந் தெய்வ, வரமுனிவன் சாபமக னரசனிரு மருப்பொருமு மதநால் வாயகளுஞ், சரமுனைவர் பிடிதிரிச ரிகடெரிந்தே யரிதுருவு தடங்கா ணீங்கிக், கரமுனியுங் கணையுமிலலாக காமனென வயோத்திநகர் கடிதிலுற்றான். (௩௪)

நெடிதுதினம் பிரிந்தகன்ற நீர்மையினாற் றிரண்ட திணடோ ணிருபன் றன்னு, மடியிணையா மலர்கள் கன்றிச் சேப்பூர விரைந்துநடந் தனபதி றேனும, பிடியதனை நாடிவரும் பெருந்தடக்கைக் களிறெனவே வெளபெயயும் வெய்ய, வடியயிலவா ளியினுடைந்து வருந்தியந்த மதயந்தி மனையுட் புக்கான். (௩௫)

வந்தவுடன் றுணைமுலைக்கண் மருவுவான் றுணிந்திடலு மன்ன காணி, லந்தநிசி சரனுகி முனிவனைக்கொன் றனையதனு லவன்றன் றேவி, வெந்தழலின் மிகச்சீறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளம்பு மாதர் தந்தனமீ துறத்தழுவி லிறத்தியெனக் கொடுஞ்சாபஞ் சாற்றிவீந்தாள்.

ஆதலினு லெனையணைதற் கடாதுனக்கென் றவள்கூற வரசன் மோகக், காதலினு லிடைந்துசெம்பொற் கலத்தமுதம் பெற்றருந்தக் கடனி லானபோ, லேதகவுற் றில்லமிலலாற் கருமகப்பே றில்லையுவை நுனித்து நோக்கிற், சாதகருக் கிகபரத்திற் பலனிலையாதென த்தேறித் தவமீக் கொண்டே. (௩௭)

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவக்கறமுக் குறும்பெறிந்திட் டுயர்
நால்வேதந், தருபொருளா யைந்தவித்தைத் தழலுப்ப ணின்றுபெருந்
தவங்க ளாற்றிக், கருதருமா மறலிவலை கடந்துமுக்கா லமுமுணர்ந்து
கணிக்க வல்ல, பொருவருமா முனிவராக ளனுமதிகொண் டரியதவ
ம் புரியு மேலவை. (௫௮)

வேறு

கறைவிட முருத்தல போலக் காயசின மிகுத்து வானிற
பிறையெயி றிலங்கப் பேழ்வாயப் பேயமக ளொருத்தி பற்றி
யிறைவனை வருத்த வீதிங் கென்னெனப் பனனு தொன்னூன
முறைதெரிந் தருளுந் தெய்வ முனிவரை வினவி னானே. (௫௯)

கணித்துமுக் காலந் தேருங் கடவுண்மா முனிவர் துதிப்
பணித்தலைக் கிடந்த ஞாலம் பரித்தரு ளரசே முன்னாட்
குணித்தவா ளரக்க னாகிக் கோதிலவே தியனைக் கொன்று
பிணித்தவெம் பாவங் கண்டா யலகையாய்ப் பிணித்த தென்றார். ()

அப்பவந் தீரப்பா னெண்ணி யலைகடற் சேது முன்னுச
செப்பருந் தீர்த்தம் யாவுஞ் சென்றுடன் மூழ்கி மூழ்கி
யொப்பரும் பிரமன் றனையுந் தியிற் றந்த மாயனை
யைப்பணி சடையான் வைகும் பதிபல வணக்கஞ் செய்தான். (௬௧)

உந்துவெண் டிரைநீர் வேலி யுலகெலா முழந்து சூழ
வந்துமப் பிரமகத்தி மாறிடா திருத்த லாலே
யிந்துமண் டலமபோ யோங்கு மிஞ்சிசூழ் மிதிலை ஞாங்கர்க்
கந்துகொல் களிற்று வேந்தன் கவலையுற் றிருந்த காலை. (௬௨)

மாதவர் மருங்கு சூழ வளரிள மதியஞ் சூடு
நாதனிங் கிவனு மென்ன நானில மதிக்கத் தக்கோன்
பாதபங் கயங்க ணேவப் பார்த்திவ னிருக்கும் பாங்கர்க்
கோதம னென்னு நாமக் குலமறை முனிவன் வந்தான். (௬௩)

அன்றிருந் தவனைப் போற்றி யடிதொழு தங்கை கூப்பி
நின்றிடும் வடிவேற் றானை நிருபனுங் காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வென்ன நவின்றுநின் முகத்தின் சோதி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக் கறைதி யென்றான். (௬௪)

திருந்துதி முற்றுங் கற்றோன் றிசைமுகற் குவமை சான்றோ
னருந்ததிக் காவி யன்ன வருண்முனி யரக்க னாகி

வருந்துதி யென்னச் சாபம் வழங்கலால் வந்த தென்னாப்
பெருந்துதி கூறிப் பின்னா நிகழ்ந்தவை பேச லுற்றான். (௪௫)

ஆர்க்கனா யனத்தி லன்னா ளந்தணற் கொன்ற பாவ
மிரக்கமி லலகை யாகி யிங்கெனைத் தொடர்த லாலே
பரக்கும் வெண்டிரைத் தீர்த்தங்கள் பற்பல படிந்து பொற்கோ
புரக்கவின் படைத்த கோயிற் புண்ணிய தலஞ்சே வித்தேன். (௪௬)

எண்ணருந் தருமஞ் செய்தே னீறின் மந்திர நவின்றேன்
விண்ணவர்க் கவிக்க ணல்கும் வேள்விகள் பலவுஞ் செய்தேன்
பண்ணரும் பாவ நீங்கப் பெற்றிலேன் படிவ வுன்றன்
கண்ணருள் பெற்றே னுய்யுங் காலமு முள்ளதா மென்றே. (௪௭)

அன்னமா முனிவன் றூய வடிமுடி சோதி நின்ற
மன்னவன் றன்னை நோக்கி வருந்தலை மதியஞ் சூடும்
பின்னலஞ் சடையாற் கன்பு பெருக்குநோன் புகட்குண் மேலா
யுன்னரும் விரத மொன்றுண் டுணர்ந்திலை போலு மானீ. (௪௮)

மாகமா மதியிற் றேய்ந்த மதியிற்பன் னான்காம் பக்கத்
தேகநா யகனைப் போற்றி யீரிரு சாமந் தோறுந்
தாகமாம் பசிக்கூண் டுஞ்ச றவிர்ந்துளத் தொருமை கூர்ந்த
பாகமா லூர்ந் தன்னா லருச்சியு னரந்தை நீங்கும். (௪௯)

வரையிலக் காக்கத் தொட்ட வாளிக டவறத் தோங்கித்
தரைமிசை யடுத்த கைதான் றப்பிடாத் தத்துபோ லீசன்
குரைகழற் பதும நோக்கிக் குறித்தநோன் பியற்றி நின்றாற்
புரையறப் பலிக்கு மென்னாப் புரவலற் குரைத்துப் பின்னும். (௫௰)

நற்றல மதனி லிந்த நவையிலா விரத நோற்கிற்
சற்றல மிகுதி நன்மை தந்திடுஞ் சடுதி யென்னாக்
குற்றமின் முனிவன் கூறக் குறிக்குமத் தலமு மெற்கே
சொற்றருளாய வென்னக் கௌதமன் சொல்ல லுற்றான். (௫௧)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தூயோய்நீ
யுன்ன வருங்கிரி மன்ன னளித்திடு முமைகூட
மின்னவி ரஞ்சடை முன்னவ னன்பொடு மேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதி யொன்றுள தங்கது காணாயால். (௫௨)

அத்தல னிற்றகை முறறு முணாததிட வாரவலலா
முதத நகைததிரு வுககிறை திககு முகததோனற
சிதத ரியககா மயக்கறு நறறவா சேணுடா
நிதத மியறறு தவததின முயறசியி னிறபாரே. (௫௩)

ஆடு முனிககுழு வாயிர கோடி யரனசீரைப்
பாடு முனிககண மெணணில சிதத படுததியோகிற
கூடு முனிததிரள பறபல வுறறிடு கோகனைம
வீடு பெறறகினி யப்பதி யொப்புற வேறுணடோ. (௫௪)

அததுடை மாதவர் வானவா மானவ ராவேனாமா
சிததுடை யாரெவரு வககட மிககிடு திககானே
முததுடை வால மருபபணி மாபின முரிததோனகம
பததுடை யானகன முறபக லாசசனே பணவெணணி. (௫௫)

ஓசிவ லிஙக முறுமபடி வானி லுயாநதோஙகு
மோபெறு வெளளி விலஙகலி னறறய மேசெயயக
காபெறு கணட னரககா குலததிறை கைதனனிற
போபெறு லிஙக மளிததவ னேடிவை பேசுறறுன. (௫௬)

பாதனில வைககி லெடுக்க வொணுது பகாநதேமுன
னூதரு மூர்தி யொழிநதனே கைககொடு னூமேவிச
சீதரு லிஙக மிதைப் பிரதிடடை செயிறபாரி
னோதரு முனனே வெலறகுரி யாபிற ரிலையெனறே (௫௭)

விததக னேதி விடுப்ப வரககனும விடைகொணடே
சிதத முவநது நெறிக்கொடு பாமிசை செலபோதிற
புததமு ததினே யறபொடு துயததிடு பொனனுடா
மததக வேழ முகததத கணேசனே வநதிததே (௫௮)

எணடகு மீச னளிதத விலிஙக மிலஙகைககே
கொணடகல கினறன னினறெதிா செனறொரு கோளசெயதே
தணடரு தாணமலா நோவ நடநதிடை தடைசெயய
மணடனி னீடிய மூடிக வாகன வருகெனறா (௫௯)

உற்றிடு வானவா சொறறிட நானமறை யோனுகி
மறறிர டோளவ ரககன வருமபெரு வழிதனனி
னிறறிட மற்றவ னுநதனி வந்தவ னோருற்றுன
முறறினி லறபச லததை விடுகக முடுககுறறே. (௬௦)

அசசிறு வேதிய னங்கை யிலிஙக மளிததனறேன்
மெயசசிறு நீரவிட மேவிய காலை விரைநதிஙஙன
முசசொலி னினனை விளிப்ப னதறகுமுன் முனனுமே
விசசிவ லிஙக நிலததி லிருததுவ னெனனுரையால. (கக)

அம்முறை யாக வரகக னிசைநதய லகல்போதின
மும்முறை கூவின னெயதில னையிரு முடியோனு
மெம்மிறை நீதி யிதெனறு கணததவ னெயதாமுன
மைமமுறை யாயொளிர கண்டனை மண்டனில வைததிட்டான். ()

பினபவ வரககர் பிரானவ னுறறழல பெயகணணுன
நனபுவி யிறசிவை யோடிய தெனறு நகைசெயதித
துனபொடு பசதிரு தோளவலி கொணடு தொடாநதோடி
வனபொ டெடுததிது மாபெல மெனறுன வலியிலலான. (கங)

மனனவ வாதலின மாநில மாபெல லிஙகம்பே
ரெனன விளம்பிய தின்னமு மீளவி லஙகைககோன
பனனக மேவுகை பறறி யெடுககப் படிமீதி
னனன ரிலிஙக மெலிநது நிமிாநதது நைநதங்கே. (கச)

ஆவி னெடுஞசெவி போல நிமிர்நதிடு மதனுலூர்
நாவி னிடுமபெயா கோகன மெனறனர் நனிகூரு
மேவி லைநதரு வாளவிழி யம்பிகை யிடமேவுந
தேவி னருளுசிவ லோகமி தெனறறி திணிதோளாய். (கரு)

வேறு.

மாவினவடு நிகர்ச்சவிழி மலைமகளை யிடஙகொண்ட
தேவனருள சிவலிஙக மெடுககனைநதோன சினஙகொணடே
காவனைய கைததிரளாற் கனனறரக்கன் மறைமதலைத
தேவனது குடுமிமுடி புடைததனனறன் சினமிகலால. (கசு)

புடைததவுட னுருதசெழுந்து பொழிமதவா ரணமுகததோ
னடிததலமு மணிமுடியு மகவிடமும் விசும்புமுறப்
படைததவரு வெனநிமிாநது பணைக்கரததா லிராவணனைப்
பிடித்துமணிக் கழங்கெனன வெறிநதெறிநது பிடிததிடலும. (கஎ)

மறையோ னென் றுனைநினைந்த மடமையினு லிதிழைததேன
பிறையோஙகு மணிமகுடப் பெருஙகளிறே பிழைசெய்தே

னிறையோனே பொறுப்பதுனக் கியல்பெனமெனப் ரேத்துதலும்
பொறையோடு முறைபுதலவன புவியிலரக கனேவிடுத்தான். (௬அ)

நிருதாகுலத் திகலவேந்தே நினதுபிழை யாம்பொறுத்தற
கிருபதுசெங் கரத்தாலு மெழினமலரோனமுனகவித்த
வொருபதுமா முடித்தலேயு முறப்புடைத்தி யெனலேடுங்
குருதிநிறங் கொளப்புடைத்துக் குதித்தாடி யுவப்பித்தான. (௬௯)

அன்னதுகண் டெவந்தருளி யைங்கரத்தோ னின்றுமுத
லென்னருணை னலமவேணடி லின்றுனேப்போ லிருகரத்தாற
சென்னியுறப் புடைத்தவாபாற சிந்தைமகி ழுவமென்று
மின்னினமறைந் தனனிருதன் வேலேயிலங் கையிற்புகுந்தான், ()

தென்னிலங்கை யிராவணனபாற் சிவனுதவத் திறலரக்கன
பின்னிலங்கு மொருமருப்புப் பெருந்தகைதன் கைக்கொடுப்ப
வன்னலிங்க மைங்கரத்தோ னங்கையினு னடடியதா
லிந்நிலத்திற் சிவலோக மெனவிளங்கி யிருந்துளதால. (௭௧)

வேறு.

இத்தகையை கோகன்னந் தன்னிலென்ன லொருபுலேச்சி யிருகணணில்லாள, சுத்தவமு தெனவெளுத்த நரைதிரைநோய மூப்புடையாள சுருதி போறறு, மத்தனிர வெனவுணரா ளங்கடைந்து பசிமிகுதிட் டகடு காயச, சித்தமதி லிரக்கமுள்ளோா சோறிடுமி னெனக்கெனவோர் தெருவி லுற்றுள். (௭௨)

அத்தெருவின் றலேவருமோர் களியனிழி குலத்தவட னங்கைமீதின, முத்தளகக விளமுணவென் றிடுதலுமேற் றெறிந்தனளாண முனறுட் டாபித, துத்தமா பூசித்தபுரா தனவிலிங்க முடிமீதி னுளதனபோடும, பத்தரிடும பச்சிலேபோ லானதவள் பசிமிககண படைசெ யாளாய. (௭௩)

இருளகல விடியுமட்டும் வருந்தியிருந் திரவியுதித் தெழுந்த பினனத, தெருவினிடை யிரந்திடவோர் புலேச்சியெதிர் வழிகாட்டச செலலுங் காலே, மருவியநோய் பசிமூப்பு வருத்திடவெஞ் சுடுமணறகிழமயங்கி வீழ்ந்தங, கொருவியுயிா பிரிபொழுதிற் பரமனுயா சணைய கடமை யுற்றுநோக்கி. (௭௪)

சீதருகோ கன்னத்திற சிவகிரியி லுணடிதுயி நீரத்து லிலவது, தோதருநற் ைநதமைழகொண் டெம்மையருச சித்ததனு லிமைகருருசெம்பொற், றேர்தனிலப் புலேமகளே யேற்றியிங்கு வருதிரெனச

செப்ப வனனோ, பாாதனிலுற றனைவருமயாம் பாாததிருகக வங்க
வளைப் பணிநது போறறி (எரு)

செமபொனெடுங கொடிஞ்சிமணித தேர்மீதி விருததிமிகு சிற
ப்பி னோடு, மும்பாமட மகளிரவெணசா மரையிரட்டப் பைநதருவி
னுலவை யீனற, வமபவிபூ மழைபொழிய வளஙகெழுதுந துபிமு
ழஙக மழுயா னேநது, மெமபரம னினிதுறையுங களதபுத கிரியின
மிசை யேகி னுரே (எசா)

ஆதலினமித திரசகனே நீயுமநதக கோகனனத தடைநது போ
றறித, தீதகலுஞ சிவநிசிநோற றிடிலுனது வினையனைததுந தீரு
மெனறு, கோசகலும பெருநதவததுக கோதமனங கவறகுவிடை
கொடுததுப பினனை, ரேதமினமா தவாசூழ்நது [illegible]ரமிதுலை நகாநோககி
யேகினுலை. (எஎ)

புணணீரின கடிகமழப் பொருகளததி லொன்னலாதம புயநதோ
ய மினனா, கணணீாமை கலநதொழுகக கலுழநதணிபொற கலன
வாஙகக கதிாவேல வாஙகி, மணணீாமை பெறப்புரநத மனனவனுந
தாகமுறறு வருநதி னோாக, ஞணணீாபெற றதுவெனததுன பொ
ழிநதுயாகோ கனனமுறறு னுவப்பி னோமெ (எஅ)

பூகநெடும பொழிலபுடைசூ ழ்பதியிற புகலகோடிப புனலின
மூழ்கி, நாகாதினங கொழுகெழுமா பெலவிலிஙக நாயகனை நணபிற
போறறி, மாகமதிச சிவநிசியின மறைமுதலா கமததுவிதி வழுவா
தாறறிச, சோகமிகத தருமபழைய வினைதொடாபி னழுககனைதது
ந துடைததிட டானே (எகூ)

வளமைதரு கோகனததின் மாகமதிச் சிவநிசியை மகிழ்நது நோ
ற்றுப், பழிவிளைககும பிரமகததி பறறறவே தீாநதபினனாப் பரமன
செயய, சழலடைநது பேரினபங கலநதிருநதான சிவநிசியைக கருத
திலுற்ற, வுளமகிழ்வா னோறறவாகள் பேரினப வீடடைவ ருணமை
யெனறுன. (அ0)

என்றுயானை மீசவனததி லிருந்தவிருந் தவர்மகிழ்ந்தாங் கிரு
கைகூப்பித, துனறுசடை முடிதுளககிக கேடடுவெப்ப விரிதநெடுதது
சசொல்லினுறற, கனறுகொடுஞ சினமயககங் காமமெனு முககுறும்
பைக கடிநது நாளும, வெனறிபெறுந தவஞான நிலையுணாநது களங்
கமினறி விளஙகுஞ சூதன. (அக)

கனமாடபாதச்சருகக முற்றிற்று.

விபரிசச்சருக்கம்.

எண்டரு மறையுணர் திருடி காடிரி
புண்டர நுதலர னிரவிற பூசனை
கண்டவன் கதையினைக் கழறக் கேண்மினென
றெண்டவச சூதனு முரைப்ப தாயினன். (௧)

பாரினிற புராதலப பதிபு ரப்பவன
போரினிற றெவ்வரமெயப் புலவு காரியு
மோரியு மருநதவே லுறைக ழிதநிமெ
வீரியன விபரிச னெனனும் வேநதனே. (௨)

தலை றடஞ சிலைகொடு தானுஞ சேனையுங
குன றருங கானிடைக குறுகி நாடொறும்
வன றலைக கேழனமான மரைபுல் வாயகளின
மென றசை யருநதிட வேட்ட மாடுவான. (௩)

புலநதரு பூசுரா புலைஞா மற்றுள
குலநதனி லுதிததெழில் குலவு மாதரை
நிலநதனி லவாவுட னேடி நிததமுங
கலநதுளந தருககொடு களிககு நீர்மையான. (௪)

வேறு.

மரிவரா பககங கலைஞறை பக்க மதிதொறு மருவுபன் ஞலகாங
திதிகளிற் றுயிலுணர் டெறநதுதலை னடியாசிநதனைப்படிமுடிவிலலாக
கதிதருமபரனை யானினைந் தாடடிக கடிமலா கூவிளஞ சாததி
விதிமுறை வழுவா துளளநெக குருகி விருப்புட னருசசனைபுரிவான

மறறவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன மலரடி வணஙகிக்
சுறறடங் திணிதோட புரவல விரவுங கலவியிற் றிறலினே ரிலலாய
பொறறரு விழுது விடடெனக கிடநத புரிசடைப் புனிதனு ரிரவி
லுறறரு திடமுண டியிலொழிந துளததினுவப்புடனபூசனைபுரிவாய.

கூனருஞ சிலக்கை வேட்டுவரென்னக் குலவிலங கினததையுங கொலைசெய, தானருந திடுதலொழிநதிலை நிலத்தி லுயாகுலத திழிகுலத துதித்த, தேனருங கனிபா னிகர்த்தசொற் கணிகைச சேயிழையாமுலைப் போகந, தானருந் திடுத றவிர்ந்திலை யிந்தத் தன்மையென சாற்றுதி யென்றாள். (௭)

என றவண் மொழிநத மொழிசெவிப் படலு மிளநகை கோடடிவே லிறைவன, முனறவப் பயனு லிறப்பெதிர் நிகழ்வா மூன்றுகா

லங்களு முணர்வேன், றுன்றளிக் குலம்பாட் டயர்மலர்க் கோதைச் சுரிகுழால் கேடடியான முன்னங, குனறெனு மிளுசிப் பமமைபமா நகாிற குனாமுக ளுமலியா வுதிதடேன. (அ)

பாலெவென் றுமீதை யமெமாழிக பவுரி பஙகிலவாழ் பமமைபநாயகனற, ஞுலையங் குறுகிப் பலிகதிடு மடிசி லருநதுவான வருநதியஙகடையுங, காலையிற் கோயிற கைவினை யாளா கடிெதனைக கடிநதிடக்கருதி, வேலையில விடம்போற கதைககணை குனிதத விலலொடுங கலலொடுந தொடாநதாா. (௯)

ஓடினேன் வெருவி யாலயம் வலமா யுயிாபிழைதத துய்குவா னெறிக, டேடினேன் காணேன பலிசொாி பீடத தினையற சென்றுழிச்சுருதி, பாடிநான் மறையோா பழிசசிட செயததீ பசசுடாததடடெடுததேந்திப், பீடிஞுற் பணிமா றினர்தாி சிததேன பிறைமுடிப் பிளுஞுகன் றன்னை. (௧௦)

அக்கணத் தொருவன் சரந்தொட வீந்தே னன்றிராச் சிவநிசி யதனின, மிக்கவா லயததை வலமதாய் வநது விமலனைத தாிசனை புரிநது, நக்கனுர் திருமுன் ஞுவிநீத திட்ட நனமையாற காலஞூனறுணாநது, தக்கவாழ் வுடனு னிலம்புரந தருளுந தலைவனுத தனாதனி லுதிதடேன். (௧௧)

இந்தநற் பலத்தைதத தநதது பரம னிரவெனக் கருதியா னெதிாநது, வநதநற றினஙக டொறுஙகலை நிறைநது வருபிறை குறைபிறை யதனிற, றநதபன் ஞூன்காம பக்கமென் றுரைகருஞ் சதுாததசிகளிறறவ ருமம, லநதிவா னதிசசெஞ் சடிலவா னவனை யகததிலவைத் தருச்சனை புரிவேன். (௧௨)

புரிந்தபூ சனையாற் பிரிந்துவெம் பாவம் போகுமோ வெனப்புகன்றனையேல், விரிந்தபைப் பணிப்பூ ணணிநதருண மூகக்கண் விமலனை வழிபடி லினன்முன், சொரிந்தவெம் பனிபோற கொடுஞ்சிகைத் தழன்முன் ஞெருக்குறக் குவித்தவிக் தனம்போற, காிநதுநீ ஞுகும் பரமனை நீயும் வழிபடக் கருதுகா ரிகையே. (௧௩)

எனவெடுத் திறைவ னியம்பலுங் கதிர்கா னெழின்மணிக் கலன்கிடந் திமைக்குங, கனதனக் குமுத வதியெனுமணங்குகைதொழு தெனதுமுற் பவமு, மனமுறத தெளிந்து சொலலுநீ யெனலும

வளந்தரு மல்லிகார்ச் சுனைத்திற், சினகரத் திருக்கு மென்சிறைப் புறா
வாச மென்றுதித்த திருந்தனை முன்னாள். (கச)

இறந்தமுற் பவத்திற் செந்நிறத் தசையொன் றெடுத்துவாயகத்
வலிந் வராலுரு, சிறந்தவெங் கழுகொன் றனைத்தொடாந் திடவச் சி
வாலயந் தனைவலஞ் சூழ்ந்து, பறந்தனை வந்து விடைவரை கொடிக்க
ம பதத்திடைப் பயந்தொளித் திருப்ப, மறந்தரு கங்கங் கொத்திவா
யலகால் வதைத்திட வாங்குயிர் மடிந்தாய். (கரு)

சொலலுமக கஙகம் புறவதா நினைனைத் தொடாந்துகொன் றிடு
ஞ செயல சொலலில, வலலினில விழைவி னீகொடுவந்த வசைபடு
தசையினை வவவிச, செலலுவ னென்று வந்துனை வலிதிற் செகுத்து
நின வாயப்படுந தசையைக, கல்லெறி விளைவி னப்புறங்கொண்டு
பேனதக கடுஞ்சிறைக கஙகம (கசு)

தீவிழி யொருவை தொடாந்திட வந்தச் சிவாலயந் தனைவலம் வ
ரலா, லாயபிழிக கொன்றைத தொடைபுனை சடிலத தண்ணலமுன
ஞவிந்த தகஞற, பாயதிரை யுடுத்த நெடுநிலப் பரப்புப் பரித்திடும
பாரதிவன மகளாத, தூயசெங கமலத திருமக ளென்னத தோனறி
யென றுணைவியு மானய. (கஎ)

வேறு.

என்றிவை கூறக் கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போற்றி
நன்றிதென றிறமபூ தெயதி நலனுடை நீயு நானு
மொன்றிமுன னெடுதத காயத துறபவ முறைததா யாஙகள்
சென்றினிப் பிறககுந தனமை செப்புதி தெரிய வென்றாள். (கஅ)

மென்னடை யனன மனஞய வேறினி யிரண்டாஞ் சன்மம்
பனனக வேந்த னேநதும பாரமிசைச சிந்து நாட்டின
மனனவ ஞவன யானீ சஞசயன மகளாத தோனறிக்
கனளலந தருமென றேளிற கலந்துறக் களித்து வாழ்வாய். (கக)

படியிலோா மூனறாஞ் சன்மம் பகாசவு ராட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சடாவே லேந்து மன்னவ ஞவன் யானீ
கடிமதிற் கலிஙக நாட்டிற் கலிஙகா்கோன் மகளாத் தோன்றி
யிடிமுர சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழத்தி யாவை. (உ0

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொள்காந் தார நாட்டிற்
றிருவள ரரச ஞய்க்கோல் செலுத்துவன் யானீ சீறிப்

பெருநரி யலனை வெல்லு மகதாகோன புதல்வி யாகிச்
சுருதிவண் டிமிரும பைநதா சூட்டியென றுணைவி யாவை. (உக)

சிறநததோ னைநதாந் தோறறந திகழிய லவநதி நாட்டிற
பிறநதர சளிப்பன யானீ பேருல கனைததும போறறு
மறநதரு வடிவேற் றுனைத தாருணன மகவா வநதென
னறநதரு மனைவி யாகி யிருப்பையங களவில காலம். (உஉ)

முருநதுறழ முறுவன மானே மூவிரண டாமபி றபபிற
பெருநதமி ழருதத நாட்டிற பேரர சளிப்பன யானீ
யிருநதவப் பலனுல விஞசும யாதிதன மகளாத தோனறி
யருநதவத திருமா றாதெ னமபுய மதனிற சோவை (உங)

கழிதரு மேழாஞ் சனமங கைதவன குலததிற றோனறி
யெழிலபெறு பதும வனன னெனனுமபெயர் பெறறு வாசம்
பொழிமலாப் பைநதா வேமபின பூநதொடை புனைநது நாளும
பழிபவம பயிலா வண்ணம ப ணடிநா டளிபபன யானே. (உச)

நீயுமப் பவததிற செலவ நிறைநதிடு விநத நாட்டிற
காயுமவெங கதிர்வேன மனனன கணகெனக கதிரகொண முநத
மேயுமவேய மருட்டு மெனறோள வசுமதி யெனனு நாமந
தோயுமோ ரணஙகா வநது தோனறிநீ வளாவா யுனனை. (உரு)

மஙகல முரச மாாப்ப மனறலசெய தளிப்பா னுானனிச
செஙகதிர் மணிகள் வேயநத செமபொன மண டபஞ்சோ டித்துத
துஙகவேற கானன றுனைத தூதரி லோலை போகக
வஙகணவந தெயதும வைவே லரசனா யறையக கேட்டி. (உசா)

கொணடலகண் படுகருஞ் சோலை குலவயோத தியாதங கோமான
வணடலம வருநதண பைநதா வனையுங காந தாா மனனன
னெணடலத தரசா போறறு மிருபதன றருப தேயன
விணடலத தமரா போறறம விறலுடை யவநதி வேநதன (உஎ)

பலலவ தேய மாளும் பாாததிவன பானுந் தொனறூல்
வலலவன யானைத தானை வாரண வாசி மனனன
விலலவ னுரின மாலை மிலைநதிடு நேரி வெறபன
நலலொளி முடிசோ மனனா நனமணச சாலை நணணு. (உஅ)

யானுமங் கெயத நீயன றிசையளி முரனறு பாடுந
தேனுமிழ் மலாப்பைந தாரொன றிணடிறற் றேரளிற சூட்டப்

பானுவின் குலத்தோா முன்னும் பார்த் திவரனேக ரீண்டி
யூனுமிழ் படைக ளேந்தி யுருத்தெனனே டியுத்தஞ் செயவா (௨௯)

அங்கவர் தம்மை யெல்லா மாடலவெங் கரிக்கூட் டத்தோா
சிங்கம தென்ன வென்று சேயிழை யுனையான் கொண்டு
சங்கமா முரசு பம்பை தழங்கிட வானில வாழும்
புங்கவர் பரவுங் கூடற புரிதனிற புகுந்தபின்னர். (௩௦)

அளப்பருங் கால மனபோ டாயிழை நீயு நானு
முளப்படுமே போகந் துய்த்திட் டுலகொரு குடைக்கீ ழாண்டு
வளப்படு மகங்க ளாற்றி வளநிதி மறையோாக கீந்து
களப்படுங் கறைமி டற்றன கழல்பூசை செய்து. (௩௧)

உளளவாா குழைதோய கண்ணாய மழகளி றென்ன வாங்கோ
பிள்ளையாம பெறுவ மனனே பெருங்கலை யுணர்ந்து தும்பி
களளையாா கடுக்கை மாலைக் கடவுளுக கடிமை பூண்டு
வெள்ளைவான மதியம் போல வளாந்துபோ விளங்கு நாளில். (௩௨)

அணிகெழு செழும்பொற் சோதி யவிாமணி முடியுஞ் சூட்டி
மணிமுடி யநந்த னேந்து மாநில மவன்பா னல்கித
தணிவருஞ் சனன மென்னுந் தழலினுங் கொடிய வெய்ய
பிணிகெட வேட்கை யோடுமெ பெருந்தவ மியற்ற வெண்ணி (௩௩)

தென்றலங் கன்று சந்தச சினைமலர் வாசம் வீசுங
குன்றமாந தினிது வைகுங் குறுமுனி குறுக நம்பான்
மன்றலங் கோதை நீயும் யானுமாய மருட்சி நீங்கி
யன்றவன றனனை நோக்கி யருந்தவ முழப்ப நின்றே. (௩௪)

அரியகற றவனுஞ் செய கால யகத்திய னெமக்கு ஞானத
துரியநற சிவயோ கத்தை யுவந்துப தேசஞ் செயவா
னெரிசுடாப் பிழம்பா மேனி யெந்தையைச் சிந்தை தனனிற
றெரியுமவ வியோகநின்று சித்தியா முத்தி சோவேம். (௩௫)

நவமிகு பம்பை நாட்டி னுபுரு வெடுத்து முனனுட்
சிவநிசி தனனி லீசன றெரிசனங் கிடைத்த பேறறுற
பவமகன் றுய்ய நனமை பலித்தது பாவை நீயுந
தவமதிவ விரதந் தானே தவறிடா திழைத்தி யென்றான். (௩௬)

ஒருவருந திங்க டோறு முபயபக்கத்தி லுற்று
வருசதுர்த்த தசிக டோறு மழுவலான றனனை வாசந்

தருமலர் கொடுபூ சித்துத் தணங்கெழு பிறப்பு நீங்கி
யிருவரும் பொருவி லாப்பே ரின்பவீ டெய்தி னூரால். (௩௭)

சிவன் றிருக் கோயின் மேவிச் சிவநிசி விரதந் தன்னிற்
சிவன்றனைத் தெரிசித் தோருஞ் சேருவா முத்தியென்றே
சிவனறனை யுணர்ந்து நாளுஞ் சிந்தைசெய் முனிவர் கேட்பச்
சிவனறனைக் கடிமை பூண்ட சூதனை முன் செப்பி னானே. (௩௮)

விபரிசச்சருக்க முற்றிற்று.

குபேரச்சருக்கம்.

ஓதமுற் றிடுபொற் கடலடுக் களக்க ணமைத்தவா லோதன மருந்து, நாதனற சங்கக் குழையணி காதனைக்தனுப் புரமெரித திடுநாண, மாதனு வெனப்பொற் கிரிகுழைத் தேறும வசுந்தரைத நோநனி கடவுஞ், சூதனுக் கிணையாஞ் சூதனமற் றின்னுஞ் சிவநிசிக் கதை தொடுத் துரைப்பான். (௧)

முத்தவெண் மணிதோ டரித்தநூல் வடத்தின் முறைமுறை குறைவறக் கோதது, வைதடுதனச சிதறி விரிநதபூம் பாளை மரகதக் கமுகினிற் குலையைத், துயத்தலை கடுவன பாய்நதுறச சிநதச சுரிமுகக் கூன்பிடாச் சங்கங், கைத்தலத தெடுத்துக் கமபள ரெறிந்து கடிந திடுங் காம்பிலி நாடு. (௨)

கயமலா துவைத்துக் கனாதவழ் பணிலங் கான்றிடத் தோன்று நித்திலததை, முயன்மதிப் பிள்ளை யெனப்பகற் காவி முகைமுறுக்குடைநதுதே னொழுக்கும், வயன்மருங் கெழுநத கருமபினைக் கவரி முறிததிடத் தெறிததவெண் மணிமுத, தயனமுதிரந் திடுசூற் றவளை மேறபடநொங் தாங்கது பொறுததிடா தரற்றும். (௩)

இலைதலை விரிந்த நெட்டெடற் பூக மேறறவொண் டாற்றிளங் கதலி, யலைதலைத் தவிராத் தூங்கு தீங கனிசே ராம்பிர மனறபொறி சிதறு, முலைமுகத் துருக்கிப் பழுததபொற் சுளைக ளூற்றமுட் குடப் பழப் பனசந், தலைவளை குலைச்செஞ் சாலிநீள வயலின் றலைத்தலை தழைதநின் றோங்கும். (௪)

இரும்புகாய்ந் தொத்த செக்கர்வா னெழுந்த விளமதிக் குழவியையளிகள், விரும்புபூமலர்த்தா தினைச்சிறு நுதலின் வெணடிருநீறென

ச் சாத்தி, யரும்பெறுங் கலசத் துறுநறு நெய்வார்த் தடர்சினைத்
தொட்டிலவைத் தசைத்துச், சுரும்புதா லிசைப்ப மென்றளிர்ச் சா
ணை துயிற்றியே வளாத்திடுஞ் சோலை, (௫)

இனையன வளங்கூர்ந் திடுநெடு நாட்டி லிருங்கலைத் துறையெ
லா முணர்ந்தோன, வினைதுழா யலங்கற கண்ணனு மறியா மலரடி
வந்தனை புரிந்து, நினைவருங் காம முதலமுக் குறும்பி னெடும்பகை
கடிந்துநீ ணிலத்திற, றனைநிக ரான சுத்தநல் வேள்வி தத்தனென் று
ளனொரு மறையோன். (௬)

அன்னமா மறையோ னைம்புலப் பகைசெற் றுற்றிய வருந்தவப்
பேற்றுற, கனனலவே ளனவோா நனமகப் பெறுன கருதருங்
குணநிதி யவன்பேர், முன்னமுந் நூலின விளைவிதி முறையின மு
டித்தபின் முதுககுறை புடையோ, னுனனருஞ் சுருதி முதற்கலை
பயிற்ற வோதிறு னுளத்திலுற றுணர்ந்தான. (௭)

தாமமாரந் திருண்டு சுருண்டுநீண் டிடுமைச் சுரிகுழற் றேகையர்
மருண்டு, காமனு மென்னக் காமுறு பருவ முற்றபின கற்றைவெ
ண கதிர்கால், சோமனுண் டளப்பான் முதனவக் கிரகஞ் சுகம்பெறு
முகூர்த்தநன் ரூளோர், வாமமே கலைப்பொற் குலக்கொடி தனனை
மறைப்படி வதுவைசெய் திட்டான. (௮)

வேறு

இன்பமுற் றன்னை தந்தை யில்வயி னிருக்கு மந்நாண்
மனபதை மதிக்குஞ் சீர்த்தி வளர்குண நிதியா மைந்தன
புன்புல மீதூர்ந் தாழின் பொறித்திடு விதியின் கொட்பாற
றன்பமும் பகையு நல்குஞ் சூதினமேன மனமவைத்தானே. (௯)

அறபுள ளுப தநதை யறிவுறு வணணங கலவிச
சொற்பயி லாதா ரோடு துன்னிவெங் களகந் தனனி
னற்பக லிரவெப் போது நன்மதி மருட்சி கூாந்து
பொற்கலன் கலைபொற் காசு பொருதுநா டோறுந் தோற்பன். (௧௦)

தனையன்யாண் டுற்று னென்று தாதைகேட் டிடும்போ தெல்லா
மனைமிக வெருவி யோதற் ககன்றன னென்றுதீய
வினையம தான சூது மறைத்தனள் விளம்ப முந்நூல்
வினைதரு மார்பன சற்று முணர்ந்திலன் வாழு நாளில. (௧௧)

ஆய்மகன் றன்னை வாவென் றழைத்துநீ யிழைக்கு மிந்தத்
தீயசூ துகளைத தேரி னுனையுமிங் கெனையுஞ் சீறிக்
காயவனெனை றுள்ளத தனுசிக் கவறுக டவறு செய்யுந
தாயநீ யாடுஞ் சூது தனையொளித துரைததேன் முறறும். (௧௨)

உந்தைதன னெழுகக நீதி யுணாநதிலை யந்த ணாளர்
மைநதாக ணடகளை கண்டு மதிக்கிலை யெனறு மாழ்கிக்
நநதமைக குவளை டோடகண கலுழ்நதவ னுரைக்கு மாறறஞ்
சிநதையிற கொளளாய வஞசக கணிகையர் திறததிற சோவான். ()

வாட்டடங கருஙகட் குளை மகளிரமேன மனமவைப போணைக்
கோட்டரு களனு நாளுங குடிப்பவா தமமைக கூடி
யீட்டரும பொருள வாவுற றிருஙகவ ருடு வோணை
வேட்டமேன் மனமவைப போணை யாவரே விலக்க வல்லார. (௧௪)

இனையசொ மையினு னெனறு மிசைநதுளா னிலலி னோர்நச
னினைதுயி லமைய நோககி யததனமுன னவளபா னல்கும
புனைமணி யாழி தனனைப் பொருகெனத திருடிப் போகி
வினையவெங கவறறி னுடித தோறறனன வேறொனை றிலலான். ()

அநதமோ திரத்தைக் கையி லணிநதுளா னொருவன றன்னைத
தநதையாம வேளவி தததன றனிதரொரு மறுகிற கணடு
சிநதையிற கவலை கூாநது தெளிநதுபின னறிவ னெனறுங
கிநதமா மணிபபொன னாழி யாருனக கீநத தெனறுன. (௧௬)

அரவினமேற் கிடநத வையத தமரர்கள் பதியே யானுங
கரவினிற் கொணட தனறுன காதலகூா மைநதன சூது
பொரவிருப் புடையோ னேறறென புடடகம் வெனறு னினறிவ
விரனமணி யாழி தோறறுன மேவுவ னெனை யினறும. (௧௭)

ஓதுநூற் கலைவல் லாய்நின னொருமகன் விலையி லாமென்
போதுபோற் கோசி கனுசெம பொன்புனை கலனகள் யாவுஞ்
சூதுபோர் பொருது நாளுந தொழிலிது வாகத் தோறபா
னீதுநீ யுணராய் போலு மென்றவ னெடுததுக் கூற. (௧௮)

கன்னபா கததிற காயந்த கதிர்மணிச் சலாகை யிட்ட
தெனனவெந துருகி யிற்பா லெய்தியில் லவளை நோககி
யுனனதா ருயிரொப் பான புதல்வனெவ வுழையி னுற்று
னெனனமற றவனீ ராட நீர்த்துறை புகுநதா னெனறுள். ()

என்னனு நென்ன லுனபா லெணணெய்ட் டயாபோ திநத
வனனநன மணிப்பொன ஞெழி தருகென மறையோன கேட்பக்
கனனலிற கனிநத மூரல பகறகடன கழிதநத நயதத
பினனாயன றருவ லெனறு பெடபுறப் பேச லோடும (௨௰)

நெறியிலபெ[illegible] புகனறு கறபி னீரல செய்தாண மைநத
னறிவில ஞகி வெருநு தாழ்யே படிற ஞனை
குறியுடைப் பெரியோா நூலிற கூறிய நீதி நோககிற்
பொறியிலா விஃனை விட்டுப போவதே கடனென றணணி ( )

பற்றொரு சற்று மினறிப பாசிழைப பவளச செவவாயப்
பொறறொடி தனையும பெறற புததிரன றனையு நீததன
றறறொரு பதியி னெயதி யுயாகுண வேளவி தததன
மறறொரு மடநதை தனனை மணவினை முடிததுவாழநதான (௨௨)

இநதமா நிலததி லிநநாள யானபுரி தவறு கணடு
தநதையிங கனனை யோடென றனனையுந தணநதா னெனறு
சிநதையிற கவலை கூாநது செயவதொன றறியான மைநத
னநதமி றனப வேலை யாழநதனன கனகா ஞனப (௨௩)

கறறிலம் பொருளக ளீட்டிங கல்வித வொழுக்க மேனமை
பெறறிலே மஞச லெனபாா பிறரெவ ரொருவா பாலும
பறறிலே மறறு முளள பாசனத தோாக ணடபுகு
சறறிலே மெனறு மாழகிச சலிப்புட னிருககு நாளில. (௨௪)

அரனிர வதனி லீச னுலயந தனனி லோாவிப
பிரனுயா பூசை செயயச செலலுவான பினென ரெயதிக
கரவினி லமலற கேறறு மழுதினைக கவாநது மீளவா
னிரவினி லறற நோககி யிருகதனன றுயிலி லாமல. (௨௫)

எரிபெரும பசியி னேடங கியாம மோா நானகும் பூசை
புரிதர நோககி வைகி வைகறைப் போது தனனி
லரியநல விரத மாற்றி யமலனை யருசசித தேததித
துரிசறு மறையோன கணக டேஙகியே துயிலக கணடான (௨௬)

ஆணடவ னெழுந்து போகி யமுதினை யெடுப்பக கண்ணிற்
காணடலசெய யாது மஙகுங கனைகூடா விளக்கைக கையாற
றாணடல்செய் தீசன் முனனாச சோற்றினைக் கவாநது கொண்டு
மீண்டொரு மறையோன காலில் விளாநதனன மிதிக்க லுற்றான.

மிதித்தவப் பொழுதி லந்த வேதியன் விழித்து நோக்கிக்
கொதித்தன்ன களவ னென்றே கூக்குர லெழுப்ப லோடுங்
கதித்தவெந் திறலி னோரக் கடிநகர் காப்போர் கேட்டங்
கதித்தனர் வந்து பற்றி யவன்றலை யறுத்திட் டாரால். (௨௮)

வேறு.

அவ்வேலையி லிகலந்தக னடல்கொண்டிடு தூதர்
கைவேல்யி னவியஞ்சிலை கணைவெங்கதை கொண்டே
மைவேலையில் விடமென்றிட வந்தங்கவ னிருந்தோ
னைவேதர விசித்தீர்த்தவர் நடைகொண்டது கண்டே. (௨௯)

கடுவெங்கரி யுரிகொண்டகண் ணுதறன்கண நாதர்
வடிவின்றிய மணிதுன்றிய மானத்திடை வந்தே
விடுமின்க ளிவன்றன்னை யெனச்சென்று விலக்கக்
கொடுசென்றிடு நமதூதர் குறித்திங்கிவை சொல்வார். (௩௦)

பொருடங்கிய மறைவாண ரொழுக்கம்புற நீத்திட்
டருடங்கிய வவைசொற்றவை யறிவின்றி முனிந்து
மருடங்கிய சூதாடிநல் விலைமாதரை மணந்து
கருடங்கிய மனத்தான்சிவ னிருமாலியங் கவர்ந்தான் (௩௧)

உய்யும்வகை யேதிங்கிவ னுறுமிப்பவ மதனிற்
செய்யுந்தவ முளதோவெனச் சிவகங்குலி னுதரம்
பெய்யுந்தழ னிகர்வெம்பசி பெரிதாயெழத் துயினீத்
தெய்யுங்கணை மதனைச்சுடு மிறைதாளிணை கண்டான். (௩௨)

அடல்சேர்விடை யுடையானெதி ரவியுஞ்சுட ரதனை
மடல்சேர்மல ராகக்கரத் தாலொளி வரத்தூண்டின னதனான்
மிடல்சேர்கொடு வினையாவையும் வீத்தான்றுயர் நீத்தான்
கடல்சேர்நெடு நிலமீதுயர் கலிங்கத்திறை யாவான். (௩௩)

என்றேசிவ கணநாத ரியம்பச்சமன் றூதர்
ரன்றேயவ ரடிபோற்றிநின் றருள்சேர்குண நிதிதோட்
குன்றேய்பிணி யவிழ்த்தாங்குநீர் கொடுபோமென விடுத்துச்
சென்றேபுலிக் குழுவன்னவர் தென்றிக்கினி லுற்றார். (௩௪)

வேறு.

ஈச னன்பரக் காலையிற் குணநிதி யென்பவன் முகநோக்கிக்
காச ணிந்தபொன் முடிதரித் துயர்புகழ்க் கலிங்கநா டளிக்கின்ற

வாச மாலிகை யருந்தமன மதலையா வளங்கொளுத் தமனென்று
மாசு கனறபே ரொடுபிறந திடுதியென றறைநதன ரகலகினரா.

அனைய னப்படிக கலிங்கநாட் டிறைமக ளுகிமுற பவநதனனிற
றனையு ணாநதுறத தொடாமுதுக குறைவிளுற சஙகரன குலாதோ
கனைசெ ழுஞ்சுடா செயவிளக கேறறிநற கடிமபு நறுநதூபம [நுங
புனையு மாமலா சாததியே யருச்சனை புரிநதறம பலசெயதான். ()

இனன வாறுபற பலதினந திருமஙக ளியறறியா யிருசெனனிப
பனன காதிபன சுமநதபாா புரநதுநீாப் படடழிந திடமொகக
ளனன மாறுடச சட்டைநீத துததரத தளகைமா நகாககு
மனன ளுகிவீற் றிருநதனன யாவரும வநதடி தொழுதேதத (௫௭)

சிலப கறகழிந திட்டபின் றெணடிரை திரிவாநதிசூழ்நது
நலமி கததருங காசியிற சிவலிஙக நாட்டியாச சனைசெயதா
ளிலகு பேரொளிச சுடாப்பிழம பாயசசியிருததியசடைப்பெம்மான
கலக வாளவிழி மலைமக ளோடுமக கணததினில வெளிப்பட்டான.

உனன ருந்தவம் வியநதனந் தனதுநின் னுளததினில் விருப்புறற
தினன தெனறுனா தருதுமென் றுரைததிட விரவியா யிரஙகோடி
துனன ருஙகதிர் விரிததுநின றனையமெயச சோதியுன னுருககாண
நனன லந்தரு கண்ணிணை கூசிடா நலவரந தருகென்றான. (௫௯)

காக்கு மாலயன் காணொணு வடிவவன் கட்புலங கதுவுறறு
நோககு மாறருள் செயதனன றழலுமிழ் நுதலவிழிப பெருமானும
பூக்கு மாமலா மணமெனப் பொருநதிய புனிதனை யெருஞானறு
நீககு மாறரி தாவுறை நிமலையைப் பாாததிது நினைக்கினறான். (௬௰)

தீது தீாத்தருள் சிவன்றிரு மேனியிற் செறிநதுறைந் திடமுன்னுள
யாதுநற்றவ மியற்றின ளிவளென வெண்ணிநோக் குறவெறபின
மாது ளஙகறுத் திட்டன ளோர்விழி மறைநததங் கவறகநா
ளோது மாமறை யளவிடற் கரியவ னுமையவட் கிவைசொல்வான்.

ஊறினின் றவப் பெருமையை வியந்துளத் துவந்தன னினைக்கின்றான்
வேறி வன்புரி தவறிலை முனியலை விழியிவற் கருளெனனச்
சீறிவெம்பொறிக் கனலெனக் கனன்றுதன் சிந்தையுற் றெழுங்கோப
மாறி யம்பிகை யம்பகம் வழங்கினள பொறகணுறுப வயங்கிறறால்.

விழியி ழநதது பெற்றபி னியககர்தம் வேநதனும் வியப்போடவ [க
வழியி ளமபிறை முடிததருள் சடாடவியுடைவிடைக் கொடியோனை

கழிவருங்கயன் மருட்டுவாட் டடநெடுங் கட்கவு ரியைவேரி [ருண.
பொழிசெழுந்துண ரிறைத்துநற் றுதிபல புகழ்ந்துவீழ்ந் தெழுகின

மன்று ணட்டமே புரியரனை நைகளான மற்றவ னுடைறைவந் [பொற்
றின்று தொட்டுங் பொ வுடைத்தோழ் றுயிருக்கிமெய ரிறைசத்தரனை
குன்றுங்கிட்டிய தனதிருப பெருங்கொடு குலவுபுட பகபெறறே
யன்று தொட்டவ னானைம ககரர சனித்தவ னிருக்கின்றுனே. ()

றெப மாசிவ நிசியினி மாலிய மெடுத்தருந் திட்டறகீசனை
முனப விநதிடு விளக்கினைத் தூண்டிய முறபய னதனுலே
நனபு விதல மரசனிக தன்மைமா நகாதனக் கிறையாகிப் [ன் ()
பினப ரனறனைப பிரிந்திட்டாத தோழமைப் பெருமையும் பெறறுற

சேறறி னுசெழுந் தாமரைக் கண்ணனுந் தேடருஞ் சிவனமெய்யி
னீறறி னுனறிருக் கோயிலி லுயாசிவ நிசிகளி னெயகநீப [ணந
மேறறி னுபெறும பேறறினை விரிதசெடுத தியம்பவேண டிடிலெ
னுறறி சாமுகம படைததருள விரிஞசனு நவின றிடற கரிதாமால

அனறி யெண்ணிரண்டாமுப சாரததிற கடுததவை யநநாளிற
குனறி யததுணை யியினு மாயிர கோடியாயப் பலனலகு
மெனறி ருட்குறும் பறவெறி கனைசுட ரிரவிசெங கதிரென்னத[ன.
துனறி ருஞ்சடைத துறவாகேட டெப்புறச சூதனுண் டுரைசெயதா

குபேரச்சருக்க முற்றிற்று.

சாலிகோத்திரச்சருக்கம்.

கிழனிமலை கயல்கள்வளைக் கொடிகுதிப்ப தெனக்குழையாய்
கருஙகட் பைநதாக, குழனிமலை முலையமுத மணமிறைவாய கமழ
முததங கொடுப்போன போரி, னழனிமலை கடகரிதென றருக்கனு
ளந தடுமாற வவுணாக் கொனறு, பழனிமலை குடிபுகுந்த பகவனி
ருசரணமலர் பரவி வாழவாம். (க)

அங்கிராப் பிருகுவிட பன்றதி சியத்திரிகா சிபன்சு பேதன
பஙகமில்வான மீகிசட பங்கன்சா பாலியருட் பரத்து வாசன்
றுஙகமுறு புலததியனற் சுசீலனு ரதனமரிசி சுகனமார்க கணட
னெஙகுமிசைபெறுசனகன முறடலன்முற்படுமுனிவரிவர்கள் யாரும்.

பாடலிக்கு மதுவலிக்கும் பசுந்துளவோன் முதலமரர் படிவா யாக்குங், கேடலிக்க வருங்கடவுண் டவனருள்சேர் சூதனமுடங்கினா ர் நோக்கிப், பீடலிக்குந் தவமுனிவ சிவநிசிநோற் றவாக்கிரந்த பின பேசினப, வீடளிப்ப தனறியக்கம விழைந்தனவு மளிக்குமோ விளம பு கென்றார். (௩)

அரவுமதி முடித்தசடை யானிரவிற் கண்படைநீத் தருச்சித் தானல, குரவுதுகள் படுத்திநெடு நிலத்தினமிரு செல்வமெல்லாங் கொடுக்கு மைந்தாய, விரவுகொலை முதறபாவ வலவினையியா வேரபி டுங்கி வீடு நலகும, பரவுமிதி னிகழ்காதை யொனறுளதெல் றுயாகூ தன பகாவ தானுன. (௪)

காலிகோத் திரத்தியலபிற புரந்தருளுங் கண்ணன்முதல சருத்ப கொண்ணுச, சூலிகோத் திரத்தவாகொண டெயிலொருமூன றழறக எரித்த தொலலோன றிங்கண, மோலிகோத் திரவருளேபெறமெண டி யறையுமறை முறையி னினறேன, சாலிகோத் திரனெனபபோ தரி த்துடையா னொருவனுளன றவத்தின மிக்கோன. (௫)

வேதியாதங் குலத்திலுயா விணமணிகண் மணியெனவே விளங் கும் வேத, மோதியுணாந தறிவரிய கலைககடலின கரைகடந்திட டெய் நூல வலலெ, வாதியரை வென்றுசந்தி வந்தனைகண் முப்பொழுதும வழுவா தாறறிச, சாதிமுறை தவறாமனீதியுட னெடிதுதிரு சரி க்கு நாளில. (௬)

வமபவிழுங குழனமனைவி மக்கள்சுறற முதற்குடும்ப மலிய நா ளுஞ், செமபவள விதழககமல திருககசடைகக ணேககமினறிச சிறு மை செய்த, வெமபரம னருளிதுவோ வெனசெயவே னெனனமன த தெணணித தெனபாற, கும்பமுனி வரனிருக்கு மிடநதேடிச செ லவனெனக் குறிகதுக கொண்டே. (௭)

தடங்கரைகொண டிரங்குதிரை சுருட்டியெறிந் திடுமபெருநீர்ச சலதி பேழுள, குடங்கையினிற கொணடுமுதற குடிததகுறு முனிவ னடி குறுகிப போற்றி, விடங்கலும்பற பணிவாயி லகப்படுமென டுந் மெனன மிடிவாயப படடேன, றிடங்கொடுளார் தேறியுபபும படி யடியேற குன்றருடகண செயதி யென்றன (௮)

ஆங்கவனு முளத்தருளகூர்ந் தணனை முகநோக்கியவனி மீதிற், றீங்ககற்றுஞ் சிவநிசிநோற் றிடிலவறுமைப பெருங்கடலின் றீரங்கா ண்பாய, பூங்கமலத் தயனாலும் புகலரிய போகமெல்லாம் புசித்துப்

பின்னர், நீங்கரிய சிவபதமும் பெறுவாயென றுறுதியுட னிகழ்த்தி
ரேனால். (௯)

அனையசிவ நிசிநோறகு முறைமறையா கமப்படிநீ யடியனே
னுக், கினைபபரி செனவிரிததினை டியமபுகென விருககுமுனெனு வியம
பும் வேதந, தனையுணருங் குடததனய னவவிரதந தனைநோறகுந த
னமை யெல்லாங, கனைகடலுண டருடிருவாய மலாந்தவனுட் புலங
களிககக கழறிப் பினனும (௧0)

பொன்னிலமே வியபுலவா புகழ்விரத மிதனிலமை புகலற பா
றறே, வெநநிலமுந தொழததகுநற றலததிலிருந திவவிரத மியறற
லுறறு, னனனிலவித தெனவோஙகிச சினனுளிற பெரிதுபய னல
கு மெனன, வநநிலமு மெனககறியச சொலலுதிநல லொதிபயிலு
மறிஞ வெனறுன். (௧௧)

சீதவனம் பொழியுமிருட் கொண்டனிறங் கொணடிடு மெயச
செய்ய செஙகண, மாதவனம புயனறவள வாரணததின வருமகவா
ன வானில வானோ, பாதவன சமபரவ வுமையாளோ டெமையாளும
பரமன் வைகும், வேதவன மெனறுலகி லொனறுளதங கதனறகை
யார் விரிகக வலலார். (௧௨)

முன்னுருவம் பலவெடுத்து முயனறுசெயதீ வினைகழிஙகே மூ
ல மாகப், பினனுருவ மெடுததுழலும பிததருமத தலததிறககப பெற
றுரெனனிற, பொன்னுருவச சடாமௌலிப புனிதனறு ரகப்பிரமம
போதிக தாதித, தனனுருவந தருவதனு லததலததுக கிணைபுகலச ச
ரிவே றுணடோ. (௧௩)

பொனனிமுத னதிப்புனல்பாய் புலவுகமழ் சடற்றீரப் புளினங
தோறுங, கனனியிளம பெடையொடனனங கலநதுவளங் காடடும
றைகசாட்டு வேணிச், செனனிதனின மதிமுடிதத சிவபெருமான ச
ந்நிதியிற றிருமுன ளுக, வன்னிமர மொன்றுளதாங கடியாவினைக கா
டுசும் வன்னியாமால் (௧௪)

விணணவாபூ சனைபுரியா மறைபொழுங்கம் வழுககியவே திய
ரசோலகோடி, மணணவரை வருததுகினற பாவநெறி பிழைத
தொழுகும் வணிகா முனனு, வெண்ணவரும் பினனவாசங சரசாதி ய
ரிவையாமற் றிவரீ றுகப், பண்ணவர்நா டெனததகுமத் தலமேவும்
பொழுதெநதப் பதகரேனும. (௧௫)

சிறையுறுமிப் பிறவியெனும் பிணிகருடைந்தீர் வம்மினது தீர்ப்பன யானென்ன, றறைபறையிற கறஙகுதிரை மறைநதிகக ணடைநதுகுடைந தாடிக்கோடித, துறையதனிற படிநதுமுதற சுருதிதொட்ட வாரிதனிற றோயநதுதொலனூன, முறைவழுவா துனனியணிகனனிகையிற றனனியநீ மூழகி யேறி. (கசு)

விடமுனிய வருமமையத திமையவாககா வுணடுவெட விண்டுபண்டு, சடமுனியிற குனிதநுநகைத தெயிலொருமூன றழறகளித்துத் தலைவற போறறிற, றிடமுனிய பொருளனைத ஞ சிததியுற முததியினுஞ சேரவெனனறே, குடமுனிவன சுருதிவனப் பெருமை யெலலா மவறகறியக கூறிப் பினனும். (கஎ)

அததலமா ரூரகாசி யமபலமற றெவறறினுககு மதிக மெனறோ, முததலமும புகழவரு முனிவரனை வருமொழிநதார் மொழியனினற, வெததலமு மதிககுமிநதத தலததிலிருந திவவிரத மியறறிற சிததி, கைததலததில வைததநெலலிக கனிபோலக காண்டியெனக கழறிப் பினனா. (கஅ)

நலவலனை யதனமலை நஙகையொடு கிராதருரு நணணிக கானிற், செலவலனை வருஙகாண வெலவலருச சுனனையெனச செயிர்ததுடபோரசெய, மலவலனை யுளததிருததி மறைவலனும் வாதாவி மடியச சீறி, விலவலனை முனிநதமுனி விடைகொடுப்ப மறைசைநகா மேவலுறறான. (ககூ)

உறறவனுற றிடும்புனித தீர்ததமெலலாம் படிந்தாடி யுயாபொற்கோவில, சுறறிவலம வநதுகொறற வீரகததிச சேதகன்றுடொழுது முனனு, எறறமிஞன மறைநறைப்போ தாலருச்சித் தருளிறைசே வடிகள போறறிக, குறறமிலயா ழைப்பழிதத மொழியமமை நூபுரததாள குமபிட டேததி- (உ௦)

ஒருபொருளை யுணாநதிருகண் பனிதூஙக முப்பொழுது முயாநால வேதங், தருபொருளா மஞசெழுததை நெஞசழுததி யறுதொழிலோா தலைவன பாரில, வருபொருளா ருயிரனைததும் படைத்தளிகருந தனமையினுன மணணோ விண்ணோ, ரிருபொருளை நிமெயனமாற கெடடாத பதம்பெறுவா னிதயத தெணணி. (உக)

சிவநிசியாஞ சதுர்ததசியிற் றிஙகடொறுந் துயிலுணவு சிறிதுமின்றித, தவமுயல்வா னீராடி விலவமுடன் கநதமலர் சநதஞ் சாத்

திப, பவமறமந் திரநவின்று பரிந்துரிவே தனம்புரிந்து பாடி யாடி,
நவநவமாச சிவபூசை நாலுயா மமும்முடித்து நடத்து நாளில. ()

ஆடுடைய தலைசசேவற றுவசனைப்பெற றெடுத்தவிடைத் துவசன்
பெற்றர், ளேடுடைய மனககமலத துருசதியருச செதிடுமோ ரிரவி
ஞப்பண, கோடுடைய கயிலைநடை கொண்டனைய வெள்விடைமேற
கொண்டு கூடுதற், காடுடைய மலைமகளோ டெதிர்நின்றுன மறறவ
னைக்கண்ணா களிக்க மனறே. (உ௩)

பிறைகாட்டுஞ் சடைமுடியும் பிராணங்கா மரமுரன்று பிரசமாந்
தீ, நறைகாட்டுங் கொன்றைபந்தா மணிநகிலகு திருமார்பு நயன மூ
ன்றுய, கறைகாட்டுங் கந்தரமு மருங்காக்கின புயநான்குங் கண்டு மு
சுதி.. துறைகாட்டுங் கடற்றிரச சுருதிவனத் திறைவனடி துதித
தல செயவான. (உ௪)

வேறு

களங்கோலவல விடமுண்டருள் களத்தாய்கவின் றருஞ்சா
மளக்கோமளத் திருமேனிகொள் மலைமாதின மணாளா
தளக்கோகன தக்கண்ணினன் றருவேடனைச் சுடுநீக
குளக்கோவுடை யானேகுறிக் குலக்கோவுடை யானே. (உ௫)

சுடுஞ்சூரத் தடிமென்றுறு சுவைகண்டவை யுதவுங்
கடுங்கானவர் குலந்தோன்றிய கண்ணப்பனை யாண்டாய
தெடுநாயகனை யெனமாலவரத் துன்றோபுர முன்றா
பாடுங்காமுகத் தானேயொரைந் தழகாமுகத் தானே. (உ௬)

சம்புநிலை இலையினிலை தானுபவர் மீறோ
மொய்ப்புற்றிடு கொடிமன்னவன முனனேகொடு வந்தா
யம்புூநன முடியாயவிற லரிதேடரு மடியாய
கம்புக்குழையானேகயக் கட்புகுழை யானே. (உ௭)

ஈரக்குளிரப் புனலலைவையி னிடிடுங்கரை நெடியிற
றூரசசொரி மணகூடை சயநேயடி பட்டாய
கோரசின மிகசாகிய கொககினசிறை யசகி
ஞாச்சடை யானேநினை யாரசசடை யானே (உ௮)

கலைமாமறை யயனீறறு கறபநதொறு நலகுந
தலைமாலை புனைநதாயவட தருநீழ லிருந்தாய்

கொலையார்கதி ராழிப்படை கொண்டேசலந் தரனை
மலைமாதிடத் தானேயிம மலைமாதிடத் தானே. (௨௯)

சிலைதனுண்டனி லுதித்தோங்கிமண் டிகையேதங்கமுன் சிரித்தே
யுலைதரணடுபொன னிறசதியவ னுடற்கீண்டிடு மரியை
யலைகதாஙகுயிா கொளச்சிம்புள தாருயயி லாமுத
தலைத்தானையி ஞனேபுலித தலைகூச [illegible] னையி ஞனே. (௩௰)

பணப்பாம்பரைப் பரவைசருநம பரவைப்பெரு விரக
முணாதசாஙகென விடுஞசு [illegible] கொடுசந [illegible] நட [illegible] தாய
மண [illegible] கள் குடைநஞ்சிமை [illegible] கணமபிர [illegible] லைத
துண [illegible] கணி யானே [illegible] கணி யானே (௩௧)

சுதைதகரு [illegible] பநன முலைமாத [illegible] புலிச [illegible]
[illegible] குபபழி தனைமாறறிடு [illegible] யுட [illegible] யாய
பனை [illegible] தமபடி யடலாரகொடும [illegible] சம [illegible] பருட
துலை [illegible] ருஙகழ லானேகரத தெ [illegible] பொஙகழ [illegible] னே. (௩௨)

சலததானமிகுஙகொடியே [illegible] னிசை தருவீணையின கொடியோன
புலததாாகரி யிருநானகுடன பொருதனறடல் புரியு
முலததோடலை நெரிபட [illegible] னுட்கும்படி யூனறு
மல [illegible] கா ளசத தா [illegible] திரு மறைசசானகத தானே. (௩௩)

துனபநதரு பிறவிப்பிணி தொலையுமபடி நிலையா
மனபஙகியி னிழுதிடடென வகநெசகுருகிப்பூ
நனபஙகய நிகாஙிணடித நாளுநதொழு மடியாக
கின்பநதரும பிததாவா மெனேநீவிரும பிததா. (௩௪)

வேறு.

என்றுபல துதிகூறி யானநத மிகுநதுபுன விருகண் சோரத, துன்றுமயிாப புளகமெழப் பரவசனாய் வீழ்நதெழுநது துள்ளி யாடிற தனறணைசெங கரஙகூப்பி முடியிலவைததுப படியினின்றோன் த [illegible] னோ நோககிக, கனறுசினக கருஙகாலன றனையுதைதத செயசால [illegible] பழுறு மன்றே. (௩௫)

உவரிவளை நெடுநிலததி லுடறகணிலா கணடலன்போ [illegible] னெடுந, துவரிதழ்வாய மனைவிமக்கள் சூழமிகு போகமெல்லாந் துய த்துக கற்றைக, கவரிசிலர் புடையிட்டக கணங்களெதிர் கொண்ட

ழைப்புக் காய நீத்துத், தவரிதய மெனவிளங்குங் கயிலைமலை வருதி யெனச சாறறிப் போனுன. (௯௯)

அ॰ ாறுமுத லளகைநகாக கதிபதியோ னிதிபலபெற் றவனி மீ ()), றனறுபல போகமெ॰ லாந துயத் டெநெடு நாடகழிததுத துதித .. வானோ, கினறுதொழப ப ஙுசலியும புலிமுனியுந காணநிதத நி ருசுதந திலலை மன்று ில டிபமபொறபூவடிவாஞு சேவடியின ம ரு ி ஞனே. (௯எ)

ஈறுமுத னிகழகாதை பாரேனுஞ் சிவநிசிநோற் றிடுவோர் பேறி ந, சோநவெத ரு ி மைந சனபெறுவ ருலகமதி னுடலம் டி றற, ருதவிழபூய (ாைறையநகாச சடைமுடியோ னிருசர ஞ சாாவாரெனசு ர பூனி வரனமுனிவ ரனைவருநகேட் டௌம ீசசொனனுன மனமே (௯அ)

வேறு.

வாழி மாதவர் வாழி னுநெறி
வாழி மாநிலம வாழிநல லானினம்
வாழி நானமறை வாழி மழைமுகில்
வாழி வைதிக சைவ வழக்கமே. (௯௯)

சாலிகோத்திரச்சருககமுற்றிறறு.

ஆக கூடிய விருததம், எகஙு.

சிவராத்திரிபுராணம்

முறறிறறு.

மகாம கோபாத்யாய, டாக்டர்

உ. வே சாமி நாதையர்